

49 (827)

การพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนเรียนร่วม
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

สุภาภรณ์ จันทจร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

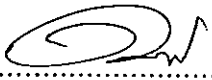
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

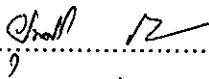
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวภรณ์ จันทอร แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

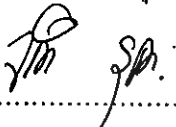
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุดารัตน์ ชุณหคล้าย)

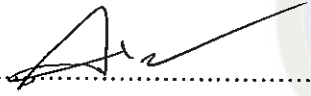
ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพาศรี ไพรวรรณ)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จริยาภรณ์ รุจิโมระ)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

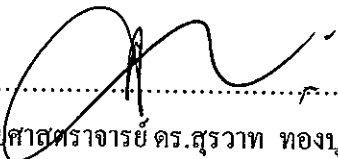

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

.....
(อาจารย์จิระนัน เสนาจักร)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตีเมืองชัย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
25 เม.ย. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนเรียนร่วม
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ใช้หนังสือนิทานคำกลอน

ผู้วิจัย : สุภาภรณ์ จันทร์
ปริญญา : ค.ม. (การศึกษาพิเศษ)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.จริยาภรณ์ รุจิโมระ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผศ.กนกวรรณ ศรีวาปี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
อาจารย์จรรย์นัน เสนาจักร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงและใช้เวลาในการทดลอง 20 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ หนังสือนิทานคำกลอน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน โดยใช้นิทานคำกลอน พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่เรียนโดยใช้นิทานคำกลอนก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน ระดับความสามารถ พอใช้ เมื่อพิจารณารายบุคคลอยู่ในระดับพอใช้ 6 คน และปรับปรุง 2 คน และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 50.75 คะแนน ระดับความสามารถ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 7 คน ความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังโดยใช้นิทานคำกลอน พบว่าหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ระดับนัยสำคัญ .05

TITLE : Reading and writing skill development for the students who have learning Problem with the normal class students, by using the poetry story book.

AUTHOR : Supaporn Chanthajorn   **DEGREE :** M.Ed (Special Education)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr. Jariyaporn Rujimora   Major Advisor

Asst. Prof. Kanokwan Sriwapee   Co-advisor

Miss. Jeeranan Senajak   Co-advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

This research have the objective aim to investigate the reading and writing skill development of the students who have the problem slow learning ability by using the poetry story book as a tool for learning process. The target group for this research were the students group who were concisely have the problem on reading and writing skill in primary school grade 6. 1st and 2nd semester, education year 2012 at Penprachanukul school, the office of Udon Thani Regional Education Officer, region I, total 8 students, the sample group were selected by purposive randomized and the experimental time total 20 times at 1 hour each time total 20 hours. Tool used for this research study were the poetry story book, the lesson plan and reading skill test which created by author, statistic for evaluate and data analysis were Percentile, Mean, and standard deviation. The result found that the reading skill capability by using the poetry story book the students, who have the problem in reading have pre-experiment, average score 28.88 , which were consider 6 students to be at Fair capability level, and 2 students to be Improved level, and the result of post using the mean score were 50.75 , the capability skill improved and developed to be at Good level. When concisely by each individual student, successes at Very good level, and 7 students at Good level. The comparison result pre and post leaning by using the poetry story book, found that the post learning score were significantly higher than pre-learning at level .05.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งในการให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและให้ข้อคิดแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรรยาภรณ์ รุจิโมระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวรรณ ศรีวาปี และอาจารย์จระนันท์ เสนาจักร ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่งไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางนันทนา ชัยนิคม นางสุมาลี ใจดี นางเพ็ญจันทร์ บุญล้ำ นางทิพวรรณ แผงบุปผา นายไพบูลย์ คำกันยา นางพิสมัย แก้วแสงใส และ นายเสมียน ดงชมพู ที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความรัก ความเมตตาต่อผู้วิจัยเสมอมาขอขอบคุณเพื่อนๆ ในชั้นเรียนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษทุกคนที่ทำให้กำลังใจในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ตลอดจนคณะครูทุกท่านและเด็กกลุ่มเป้าหมาย ที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนด้วยดีมาตลอด จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

ประ โยชน์และคุณงามความดีที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นกตเวทิตาคุณแก่บิดา มารดาที่ให้โอกาสทางการศึกษา อบรมเลี้ยงดู ให้ความรักและให้กำลังใจ คุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันทรงคุณค่าอย่างยิ่ง

สุภาภรณ์ จันทอร

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ข
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมุติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	6
ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม	23
การอ่าน	29
หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้	43
บริบทโรงเรียนอนุบาลเพื่อชุมชนกุล	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
กรอบแนวคิดในการวิจัย	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	64
ขอบเขตการวิจัย	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	67

หัวเรื่อง	หน้า
การดำเนินการวิจัย	73
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล	78
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
สรุปผลการวิจัย	83
อภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	88
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	99
ภาคผนวก ข ตัวอย่างชุดกิจกรรมการอ่านคำ	185
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ	259
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ I เพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ชุดที่ 1 – 4	267
ภาคผนวก จ แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเครื่องมือ	272
ภาคผนวก ฉ หนังสือราชการ	279
ประวัติผู้วิจัย	286

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

- 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ เนื้อหา ชั่วโมงเรียน .....
- 2 แบบแผนการทดลอง .....
- 3 แผนการจัดการเรียนรู้ .....
- 4 ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำก่อนและ
หลังได้รับการสอนโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน .....
- 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน
รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5 .....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

- 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย .....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 การจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับเด็กพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงศึกษาธิการ. (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. 2545 : 7 - 8)

การเรียนรู้ประกอบด้วยการรับรู้ทางภาษาและการแสดงออกทางภาษา (ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสสร นิยมธรรม. ม.ป.ป. : 87) ในเด็กปกติการเรียนรู้ทางภาษาจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์ และผ่านขั้นตอนของระบบสื่อความหมาย ที่ค่อนข้างจะซับซ้อน ระบบนี้จะเริ่มที่สมองและสมองคิดแล้วจะส่งกล้ำมเนื้อที่ควบคุมเกี่ยวกับอวัยวะการพูดทำงาน โดยส่งสัญญาณลักษณะของคลื่นเสียงออกไปยังผู้รับเมื่อสัญญาณเสียงกระทบหูผู้รับก็จะเดินทางเข้าไปยังหูชั้นในผ่านเข้าไปยังเส้นประสาทและสมอง เพื่อแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินอีกทีหนึ่ง (ผดุง อารยะวิญญู. 2533 : 6 – 8) ส่วนเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ไม่ได้มีความบกพร่องของอวัยวะสื่อความหมาย เป็นเด็กที่มีสายตาและการได้ยินปกติ แต่อาจมีปัญหายุ่งยากจากการรับข้อมูลสำคัญที่ได้เห็น ได้ยิน โดยไม่อาจรวมเป็นสาระสำคัญได้ หรืออาจจำไม่ได้ หรือจำผิดๆ ถูกๆ ในเรื่องที่ได้เห็น ได้ยินมา (ศรียา นิยมธรรม. 2541 : 17) ซึ่งเป็นเหตุให้เด็กมีปัญหาในการรวบรวมหรือจัดระบบความคิด เพื่อสื่อสารออกมาโดยการเขียนไม่ได้ เด็กที่มีปัญหาในการเขียนจะมีพฤติกรรมปรากฏให้เห็น คือเขียนตัวอักษรผิดทาง เช่น ร เป็น โ และ ความแสดงความรู้สึกลึกซึ้งคิดตามครูไม่ได้ ส่งผลให้เด็กประสบความยุ่งยากในการเรียนวิชาภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2538 : 30 - 31)

กระทรวงศึกษา (2545 : 3) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้และการแก้ปัญหา การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้คำเรียบเรียงความคิดความรู้และใช้ภาษา ได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ตรงตามความหมายและมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ให้เกิดทักษะอย่าง ถูกต้อง ซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา (กระทรวงศึกษา. 2545 : 2) ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นและสำคัญต่อผู้เรียนทุกคน โดยเฉพาะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ และมีค่าต่อการเรียนรู้ เด็กที่อยู่ในวัยเรียนหากมีความสามารถในการอ่านได้ดีมักจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ด้วยสอดคล้องกับ (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 118 - 120) กล่าวไว้ว่าทักษะในการอ่านการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ หากเด็กมีปัญหาในการอ่าน จะทำให้วิชาอื่นมีปัญหาไปด้วยยิ่งไปกว่านั้นทักษะในการอ่าน มีความสำคัญต่อการ ดำรงชีวิตเป็นอย่างยิ่งด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่จะสอนให้ทุกคนมีความสามารถอ่านออก เขียนได้ แต่ในทางกลับกันเด็กคนใดอ่านไม่ได้ เขียนไม่ได้ ย่อมเป็นปัญหาและอุปสรรคในการ เรียนรู้ ทั้งนี้รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ซึ่งเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมกับ เด็กปกติในชั้นเรียนปกติ โดยเด็กจะแสดงออกในลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และ จะพบปัญหามากในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะการอ่านและ การเขียนของเด็กใน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 จะพบมากกว่าเด็กในช่วงชั้นอื่น ๆ ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการอ่านเด็กอาจอ่าน ข้ามบรรทัด จับหนังสือเข้าแทบชิดหน้าสัน ศีรษะขณะอ่านหนังสือ ใช้เสียงสูงขณะออกเสียง กัดริมฝีปากขณะอ่านหนังสือ อ่านหนังสือ ไม่ออก ไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่ง อาจารย์ให้ การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนคำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านคำง่ายๆ ไม่ได้ อ่านช้า อ่านไม่ออก ความเข้าใจ จำเรื่องที่ อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ที่อ่านไม่ได้จับใจความสำคัญไม่ได้ ลักษณะอื่น ๆ เช่น อ่านทีละคำ ทีละพยางค์ อ่านด้วยเสียง ที่สูง มีปัญหาในการอ่านคำที่มีตั้งแต่ 2 พยางค์ขึ้นไป โดยเด็กมักอ่านทีละพยางค์ จึงไม่สามารถ นำพยางค์มารวมกันเป็นคำได้ไม่เข้าใจความหมายรวมไปถึงการไม่เว้นวรรค ในขณะที่อ่าน หรือ เว้นวรรคผิด ส่งผลให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งที่ระดับสติปัญญาเท่ากับเด็กปกติ จึงทำให้เด็กไม่สนใจการเรียนมีความวิตกกังวลสูงถูกตำหนิบ่อยๆเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อาจสามารถเรียนรู้ได้ และพัฒนาความรู้ ความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ พ่อแม่ ครู มีบทบาท สำคัญในการช่วยเหลือ ความรัก ความเข้าใจ การให้กำลังใจการปรับพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม

ในทางบวกจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้เอาชนะอุปสรรคและสามารถประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตได้ดีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) นั้นเป็นปัญหาสำคัญมากปัญหาหนึ่ง หากเกิดขึ้นแล้วไม่ได้รับการแก้ไขจะมีผลกระทบต่อเนื่องกันหลายด้าน ประการแรกคือผลกระทบต่อตัวเด็กเอง เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้นจะอ่านหนังสือไม่ได้ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งความล้มเหลวดังกล่าว มีผลทำให้เด็กมีปัญหาทางอารมณ์และสังคม ตามมา เช่น มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง ขาดความมั่นใจ ขาดความอดทน มีความวิตกกังวล มีพฤติกรรมปรับตัวไปในทิศทางที่ถดถอยเกิดความรู้สึกต่อต้านสังคม หลีกเลี่ยงการทำงาน อาจเป็นคนก้าวร้าว และมีพัฒนาการทางอารมณ์ ช้ากว่าเด็กปกติโดยทั่วไป ประการที่สองจะมีผลกระทบต่อครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ของเด็ก ความวิตกกังวลดังกล่าว อาจมีผลทำให้สถานะของครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ของเด็ก ความวิตกกังวลดังกล่าวอาจมีผลทำให้สถานะของครอบครัวเกิดความตึงเครียดเกิดปัญหาครอบครัวแตกแยกตามมา ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาทับซ้อนกับเด็กเพิ่มมากขึ้นอีกซึ่งอาจสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้คนรอบข้าง ทั้งในโรงเรียน ชุมชน และสังคมได้ (จรัสลักษณ์ จิรวินุลย์. 2546 : 3)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลรอบข้างของเด็กจำเป็นต้องให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาตั้งแต่ต้นเพื่อขจัดปัญหาการอ่านหนังสือไม่ได้ของเด็ก โดยการหาวิธีส่งเสริมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ซึ่งอาจเป็นวิธีที่แตกต่างจากเด็กอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการอ่านให้มากขึ้น วิธีการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้นมีมากมายหลายวิธีด้วยกัน จากการศึกษาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ พบว่าหนังสือเด็กหรือวรรณกรรมสำหรับเด็กนั้นมีคุณค่าต่อการอ่านของเด็กทุกวัยเป็นอันมาก สามารถส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทางภาษาทางสติปัญญา ทางบุคลิกภาพและสังคมได้ (กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2538 : 42) และจากรายงานการวิจัยของ ดวงใจ วรรณสังข์ พบว่าการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยมีประสิทธิภาพในการสอนการอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก และเด็กมีความสามารถในการจำพยัญชนะไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดวงใจ วรรณสังข์. 2540 : 75)

จากการศึกษาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ดังกล่าว สรุปได้ว่าหนังสือสำหรับเด็กหรือหนังสือนิทานคำกลอนเป็นสิ่งที่มีประโยชน์และสามารถจูงใจให้เด็กเกิดพัฒนาความสามารถในเรื่องการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาความสามารถใน

การอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลเพื่อ
ประชาชนกุลในการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือนิทานคำกลอน

สมมุติฐานการวิจัย

ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังได้รับการพัฒนา
ในด้านการอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอนอยู่ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรียนร่วมในระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับสติปัญญาปกติอยู่ในเกณฑ์ 90 ขึ้นไปและไม่มีควมพิการซ้ำซ้อน กำลัง
เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลเพื่อ
ประชาชนกุล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ การสอนอ่านคำสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
นิทานคำกลอน
2. ตัวแปรตาม ความสามารถด้านการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่าน หมายถึง การใช้ความสามารถในการแปลความหมายของสัญลักษณ์ หรือ
ตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำหรือความคิดและเข้าใจความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านตรงกัน
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. นิทานคำกลอน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาซึ่งอาจเป็นเรื่องจริง หรือเรื่องที่
แต่งขึ้นตามจินตนาการ โดยมุ่งหวังให้ผู้ฟังหรือผู้อ่านเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และได้

ข้อคิดจากการฟังหรือการอ่าน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างนิทานขึ้นเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อพัฒนาการอ่านคำ สำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 5 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง กระจ่าต๋ายกับหมาจิ้งจอก

เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพูดมาก

เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ

เล่มที่ 4 เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

3. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการคัดสรรว่ามีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บทพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม (KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autism) มีคะแนน (T – Score) อยู่ระหว่าง 62 – 70 อยู่ในกลุ่มที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มที่ควรได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษา เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนอนุบาลเพื่อชุมชนคุณ ซึ่งมีความสามารถในการอ่านในระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ได้มาโดยใช้แบบคัดกรอง และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ และนักเรียนกลุ่มนี้จะปรากฏชัดเจนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การทดสอบนักเรียนก่อนการทดลอง มีระดับสติปัญญาปกติอยู่ในเกณฑ์ 90 ขึ้นไป ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ไม่มีปัญหาทางครอบครัว

4. การพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญ หรือการทำให้ดีขึ้น ในที่นี้หมายถึง การพัฒนาความสามารถอ่านคำในนิทานคำกลอนของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านให้ดีขึ้นในระดับที่ต้องการ หรือตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ จะนำมาซึ่งประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้นิทานคำกลอนเพื่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่มีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ตามรายละเอียด ดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
2. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม
3. การอ่าน
4. หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้
5. บริบท โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

1. ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายคน ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 3) ได้ให้คำจำกัดความของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟังการคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้ อันเป็นผลมาจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมองเห็นปัญหาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

ผดุง อารยะวิญญู (2537 : 15) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทาง

จิตวิทยาทำให้เด็กที่มีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขนขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ สภาพจิตเวช และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

อุบล เล่นวารี (2542 : 13) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หรือเรียกย่อๆ ว่า LD หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ สภาพจิตเวชและสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 15) ได้อธิบายความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป ความผิดปกติดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ซึ่งอาจส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องเกี่ยวกับการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน สะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์รวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ การที่สมองบาดเจ็บ สมองไม่อาจทำหน้าที่บางอย่างได้เล็กน้อยการมีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) และการมีปัญหาด้านภาษา (Aphasia) แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนอันเนื่องจากความพิการด้านสายตา การได้ยิน หรือร่างกายพิการตลอดจนการมีภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์หรือเด็กค้อยโอกาส

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543 : 3) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ไว้ว่า ความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมากกว่านั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจภาษา หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือภาษาเขียนซึ่งอาจแสดงออกทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้คำจำกัดความยังได้ระบุต่อไปด้วยว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้นั้นยังครอบคลุมสภาพต่างๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ ภาวะที่สมองถูกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อย ภาวะความบกพร่องในการอ่าน และความบกพร่องในการเข้าใจ

เบญจพร ปัญญาขง (2543 : 4) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หรือความบกพร่องด้านการเรียนรู้ (Learning Disabilities,LD)

เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกมาในรูปของปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่เป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเขาวนปัญญา

อรัญญา เชื้อทอง (2544 : 13) ได้กล่าวว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หมายถึงเด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญาบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยวิธีเดียวกับเด็กปกติได้ จำเป็นต้องให้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างกันไปจากเด็กปกติ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาพิเศษ

เกียร์ฮาร์ท (Gearhart. 1973 : 12) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ว่า หมายถึง เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดเท่าเด็กปกติทั่วไป หรือบางคนอาจฉลาดกว่าเด็กทั่วไป แต่เด็กเหล่านี้มีปัญหาในการเรียน ทำให้มีผลการเรียนต่ำเมื่อเทียบกับเด็กอื่นในวัยเดียวกัน จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความเฉลียวฉลาดที่แท้จริงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมิท และคนอื่นๆ (Smith ; & Other. 1995 : 101) ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า เกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรมทำให้เด็กมีปัญหายุ่งยากในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรม การรับรู้ทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งแสดงออกในลักษณะของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิดและการเรียนคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าวเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน และไม่ได้รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

จากความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดหรือการคำนวณตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัสการมีปัญญา

ทางพฤติกรรม และความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยวิธีเดียวกับเด็กปกติ

2. สาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้

เบญจพร ปัญญา (2543 : 13) กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้ อาจจะมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติ โดยมีรายงานการวิจัยสนับสนุนดังนี้

1. พยาธิสภาพของสมอง การศึกษาเด็กที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น การคลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีสติปัญญาปกติ พบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย
2. ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย โดยสมองซีกซ้ายจะควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา และสมองซีกซ้ายจะมีขนาดโตกว่าซีกขวา แต่เด็ก LD สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากัน และมีความผิดปกติอื่นๆ ที่สมองซีกซ้ายด้วย
3. ความผิดปกติของสมองซีกซ้ายเด็ก LD จะมีคลื่นอัลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ
4. กรรมพันธุ์ เด็กที่มีปัญหาการอ่านบางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกในครอบครัวเคยเป็น LD โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็กๆ ตนเคยมีลักษณะคล้ายกัน
5. พัฒนาการล่าช้า เดิมเชื่อว่าเด็ก LD มีผลจากพัฒนาการล่าช้า แต่ปัจจุบันไม่เชื่อเช่นนั้น เพราะเมื่อโตขึ้นเด็กไม่ได้หายจากโรคนี้

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2545 : 355 – 366) กล่าวถึงสาเหตุของความด้อยความสามารถในการเรียนมีสาเหตุสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ระบบประสาทบกพร่อง เป็นเวลานานหลายสิบปีที่ความด้อยความสามารถในการเรียน (Learning Disabilities) ได้มีการพิสูจน์ว่าเกิดจากความผิดปกติทางระบบประสาท ซึ่งอาจเกิดจากการพัฒนาของระบบประสาทและสมองที่ผิดปกติ หรือความเสียหาย และบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการพัฒนาการในครรภ์ การขาดออกซิเจนในระหว่างคลอด และการติดเชื้อเป็นต้น
2. พัฒนาการด้านต่าง ๆ ช้ากว่าวัย บางทฤษฎีเชื่อว่า ความด้อยความสามารถในการเรียน เกิดจากการพัฒนาที่ช้ากว่าวัยตามเกณฑ์ปกติอย่างมาก โดยเฉพาะสมองและระบบประสาท จากการศึกษาวิจัยมักพบว่านักเรียนเหล่านี้พัฒนาการล่าช้ากว่าวัยในด้านต่าง ๆ หลายด้าน เช่น วุฒิภาวะเชิงทักษะ พัฒนาการทางภาษา การทำงานประสานสัมพันธ์ของการเห็นและการเคลื่อนไหว เป็นต้น

3. สาเหตุจากพันธุกรรม มีการศึกษาจำนวนมากที่ได้พิสูจน์ว่าความสามารถในการเรียนเกิดจากปัจจัยทางพันธุกรรม

4. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับสาเหตุทางพันธุกรรม มีการศึกษาหลายชิ้น ที่สรุปผลการศึกษาว่าความด้อยความสามารถทางการเรียนเกิดจากปัจจัยสิ่งแวดล้อม อาทิ ทูพ โภชนาการ รังสี สารตะกั่ว ยา หลอดไฟที่เคลือบปรอท (Fluorescent) และการสอนที่ไร้ประสิทธิภาพ ในบางกรณี สิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความด้อยของการเรียนกำลังได้รับการศึกษาวิจัยอย่างมาก

กรมวิชาการ (2546 : 6 - 7) กล่าวถึงสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนรู้ อาจจำแนกได้ ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในหลายประเทศมีความเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้นั้นเนื่องมาจากได้รับบาดเจ็บทางสมองเล็กน้อย อาจได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การได้รับบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนใหญ่ มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไปบ้างทำให้นักเรียนมีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะนักเรียนบางรายอาจเป็นกรณียกเว้นได้

2. พันธุกรรม งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ความบกพร่องทางการเรียนรู้บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพ่อ แม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดมีปัญหาในการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และความเข้าใจทางภาษา มีรายงานการวิจัยที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับนักเรียนฝาแฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน (Identical twins) พบว่านักเรียนฝาแฝด คนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งมักมีปัญหาในการอ่านด้วย แต่ปัญหานี้ไม่พบบ่อยนัก สำหรับนักเรียนฝาแฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ (Fraternal twins) จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าปัญหาทางการเรียนรู้อาจสืบทอดทางพันธุกรรมได้

3. สิ่งแวดล้อม สาเหตุจากสภาพแวดล้อมในที่นี้ หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองและพันธุกรรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนภายหลังการคลอด เมื่อนักเรียนเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่นักเรียนมีพัฒนาการล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการ เช่น ร่างกายได้รับสารอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษ

สิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและในวัยนักเรียน ตลอดจนการที่ผู้ปกครองมีความบกพร่องทางภาษาทางการแสดงออก หรือภาษาที่ผู้ปกครองใช้อาจคลาดเคลื่อน ไม่ถูกต้อง ในกรณีเช่นนี้ทำให้นักเรียนขาดต้นแบบที่ดีในการพัฒนาทางภาษา ทำให้มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ รวมถึงการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนการขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบทาง สภาพแวดล้อมเหล่านี้ อาจทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีความบกพร่องมากขึ้น

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า สาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้ อาจเกิดจากการที่สมองได้รับบาดเจ็บทั้งก่อนคลอด ระหว่างคลอด และหลังคลอด ซึ่งสมองซีกซ้ายเป็นตัวควบคุมการแสดงออกด้านภาษา มีความผิดปกติ คือมีขนาดเท่ากับสมองซีกขวา รวมถึงด้านพันธุกรรม และสภาพแวดล้อมที่ทำให้ปัญหาในการเรียนรู้เพิ่มความรุนแรงขึ้น

3. ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 29) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านการอ่าน เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้เท่ากับระดับของเด็กในชั้นเรียนเดียวกัน แม้ว่าจะพยายามช่วยเหลือในเรื่องความจำเป็นพิเศษ แล้วซึ่งอาจเป็นผลจากความบกพร่องของการมองเห็นหรือการได้ยิน พฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมจึงปรากฏอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- 1.1 การเคลื่อนไหวร่างกายที่แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หนีงอ
- 1.2 อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำ
- 1.3 อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ หาคำมาแทนที่หรืออ่านกลับคำ
- 1.4 อ่านเรียงลำดับคำผิด สับสนตำแหน่ง ประธาน กริยา กรรม
- 1.5 อ่านสับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
- 1.6 อ่านซ้ำและตะกุกตะกัก
- 1.7 อ่านด้วยความลังเล ไม่สนใจ
- 1.8 อ่านเอาเรื่องไม่ได้
- 1.9 บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
- 1.10 จำประเด็นสำคัญของเรื่องราวไม่ได้ (อ่านได้แต่อธิบายไม่ได้)
- 1.11 แยกสระเสียงสั้น ยาวไม่ได้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 24 – 25) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีปัญหาในการอ่านว่าอาจมีพฤติกรรม ดังนี้

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน
4. ระดับสติปัญญาของเด็กอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบเชาวน์ปัญญาที่เชื่อถือได้
5. เด็กบางคนมีความไวในการใช้สายตา
6. เด็กบางคนอาจมีความไวในการฟัง
7. พูดยังไม่เป็นประโยค
8. เด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากเด็กฟังหรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองเด็กจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
9. อ่านโดยสลับตัวอักษร เช่น
  - 9.1 กบ เป็น บก
  - 9.2 มอง เป็น ของ
  - 9.3 ยอด เป็น ดอย
  - 9.4 กาบ เป็น บาก เป็นต้น
10. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน – หลัง ตัวอักษรโดยอยู่ทางซ้ายหรือขวา
11. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น ระหว่าง น้ำลง กับ แมลง เด็กมักอ่านคำว่า แม – ลง หรือ มะ – แลง – ลง เป็นต้น

เด็กกลุ่มนี้มีศัพท์ทางวิชาการเรียกว่า ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน เรียกว่า เด็กดิสเล็กเซีย (Dyslexia) เด็กแต่ละคนอาจมีพฤติกรรมดังกล่าวมากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไปจากการศึกษาลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ได้มีนักศึกษามากมายท่าน ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 119) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. อ่านข้ามบรรทัด จับหนังสือเข้าแนบชิดหน้า สันศีรษะขณะอ่านหนังสือ
2. การจำคำ อ่านข้ามคำ ใช้คำอื่นแทนที่คำที่อ่าน อ่านสลับกัน อ่านออกเสียงผิด อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ อ่านช้า อ่านไม่ออก

3. ความเข้าใจ จำเรื่องที่อ่าน ไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน จำขั้นตอนของเรื่องที่อ่านไม่ได้ จับใจความสำคัญไม่ได้ ลักษณะอื่น ๆ เช่น อ่านทีละคำ อ่านทีละพยางค์ ไม่สามารถนำพยางค์มารวมกันเป็นคำได้ ไม่เว้นวรรคขณะอ่าน

เบญจพร ปัญญาวยง (2543 : 5 – 9) กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. อ่านซ้ำ มีความลำบากในการอ่าน เช่น อ่านคำต่อคำ จะต้องสะกดคำจึงอ่านได้
2. อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน
3. ไม่ระมัดระวังในการอ่าน จะเดาจากอักษรตัวแรก บาท เป็น บทที่
4. อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง
5. อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
6. จำคำศัพท์ได้จำกัด พยายามอธิบายความหมายของคำที่อ่านไม่ได้
7. ผันวรรณยุกต์ไม่ได้
8. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
9. จับใจความสำคัญ หรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
10. ไม่รู้จักเดาคำจากข้อความ หรือประโยคที่อยู่หน้าหรือหลังคำ หรือย่อหน้า

นั้น ๆ

ศรียา นิยมธรรม (2546 : 155) กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คือ

1. ขมวดคิ้ว นิ้วหน้าเวลาอ่านไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. หลงบรรทัด อ่านตะกุกตะกัก ผิด ๆ ถูก ๆ
3. อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ อ่านซ้ำ อ่านย้อนกลับ ไปย้อนกลับมา
4. อ่านสลับตัวอักษร อ่านออกเสียงไม่ชัด
5. อ่านซ้ำ อ่านถอยหลัง

จากลักษณะของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน สรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน พบว่าส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากสมองขาดเจ็บ ทำให้มีปัญหาด้านการรับรู้ภาษาและประสานงานของกล้ามเนื้อ ทำให้เด็กมีพฤติกรรมในการอ่านแตกต่างไปจากเด็กทั่วไป และเป็นปัญหาในการอ่านหนังสือ และอาจทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และยังมีผลกระทบต่อการเรียนสาระอื่น ๆ ด้วย

4. การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 83 - 86) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในชั้นปกติ ดังนี้

1. สอน โดยเน้นความสามารถเด่นของเด็กเพื่อให้เด็ก ได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ เช่น ถ้าพบว่าเด็กใช้สายตาในการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ครูควรให้เด็กมองวัตถุต่าง ๆ แทนที่จะพูดให้เด็กฟังเท่านั้น
2. พยายามลดกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะ หรือความสามารถที่เป็นจุดบกพร่องของเด็ก เช่น ถ้าพบว่าเด็กมีปัญหาการเขียน ก็ไม่ควรให้งานที่เด็กต้องเขียนมาก แต่อาจให้เด็กตอบปากเปล่าหรือตอบใส่เทปบันทึกแทนการเขียน
3. พยายามพัฒนาจุดบกพร่องของเด็กหลังจากที่ประสบความสำเร็จจากการใช้ความสามารถเด่นได้แล้ว
4. กำหนดความคิดรวบยอดที่จะให้เด็กเรียนให้ชัดเจน ถ้าจะสอบความคิดรวบยอดใหม่ ครูต้องนำความคิดรวบยอดใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว และสรุปความคิดรวบยอดให้ชัดเจน เพราะเด็กไม่สามารถสรุปใจความสำคัญเองได้
5. ช่วยให้เด็กตระหนักถึงเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยชี้ให้เด็กเห็นว่าเมื่อวานนี้เด็กทำอะไรได้บ้าง วันนี้เด็กทำอะไรสำเร็จ และเด็กทำอะไรได้ในวันนี้บ้าง
6. ตั้งเป้าหมายระยะสั้นอย่างชัดเจนที่เด็กสามารถทำได้ โดยจัดลำดับของงานให้มีความยากง่ายต่าง ๆ กันไป โดยให้เด็กทำงานในอันดับแรก ๆ ตามความสามารถของเขา จากนั้นค่อย ๆ จำกัดเวลา พร้อมทั้งบันทึกคามก้าวหน้าของเด็ก เมื่อเด็กทำงานก้าวแรกได้สำเร็จตามกำหนดเวลาจึงค่อยให้งานที่ยากขึ้น โดยใช้กระบวนการสอนแบบเดียวกัน
7. ให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีที่เด็กทำงานได้สำเร็จ ถ้าเด็กทำผิดบอกให้ทราบทันทีอธิบายใหม่ และให้เด็กแก้ไขใหม่ทันที แต่ต้องใช้วิธีบวก ถ้าเด็กทำได้สำเร็จต้องรีบให้คำชม และ บอกเหตุผลที่เด็กได้รับคำชม โดยเน้นความพยายามในการทำงานเป็นหลัก ไม่ชมเชยเฉพาะงานที่ ครูพอใจ
8. ให้หยุดกิจกรรมนั้นชั่วคราวระยะเวลาอีกระยะหนึ่ง ถ้าครูได้พยายามใช้วิธีการใหม่ ๆ หรือกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อช่วยเหลือเด็กแล้ว แต่เด็กยังไม่สามารถพัฒนาได้
9. อย่าพยายามสอนสิ่งที่เด็ก ไม่สามารถเรียนรู้ และ ไม่อาจเรียนรู้ได้
10. เนื้อหา บทเรียน และเทคนิควิธีการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้สอนนั้น

ควรเริ่มสอนเนื้อหา หรือบทเรียนที่ต่ำกว่าระดับชั้นของเด็ก 1 ปี เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ของความสำเร็

11. จัดกิจกรรมในทักษะเดียวกันให้หลากหลาย เพื่อว่าเด็กจะได้เลือกทำงานที่ทำได้และให้เด็กทำงานตามแนวทางของตนเอง เช่น ใช้ปากกาสีแดง เลือกมุมที่นั่งเอง ใช้อุปกรณ์ช่วยประเภทเครื่องเล่นเทป หรือคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

12. จัดอุปกรณ์การสอนที่เป็นรูปธรรมมากที่สุด

13. ใช้เกมและกิจกรรมให้เด็กได้มีโอกาสเคลื่อนไหว ได้สัมผัส ได้มองเห็น และได้ยิน ได้ฟัง เพราะจะทำให้เด็กสนุกสนานในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้เร็ว

14. สอนซ้ำและทบทวนบ่อย ๆ เพราะตามปกติเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ต้องการประสบการณ์ และบ่อยมากกว่าเด็กปกติ

15. จัดป้ายกระดาษแข็ง หรือธงสีแดง ซึ่งความหมายว่าต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งข้างหนึ่งของป้ายอาจเขียนว่า “พยายามทำงานต่อไป” และอีกข้างหนึ่งเขียนว่า “หนูมีปัญหา” ให้เด็กยกขึ้นตั้งหันออกนอกตัวเมื่อต้องการความช่วยเหลือจากครู วิธีนี้ช่วยลดความคับข้องใจให้แก่ เด็กได้บ้างและป้ายหรือธงก็จะช่วยลดความวุ่นวายไปได้ โดยที่เด็กไม่ต้องลุกจากที่นั่ง หรือยกมือ หรือเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากครูบ่อย ๆ และนอกจากนี้ป้ายดังกล่าวยังทำหน้าที่เตือนให้เด็กทำงานต่อไปอีก

กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 19 – 20) ได้อธิบายว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ มีหลายประเภทซึ่งเกิดจากปัญหาทางด้านจิตวิทยา หรือเกิดจากความผิดปกติของสมองบางส่วน ดังนั้นการสอนเด็กเหล่านี้จึงต้องใช้วิธีที่หลากหลาย โดยพิจารณาจากปัญหาของเด็กแต่ละคน ซึ่งการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีหลักการสอน ดังนี้

1. ไม่สอนเด็กโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้าน

2. ใช้คำสั่งที่สั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย และหนึ่งในคำสั่งไม่ควรให้ทำกิจกรรมหลายๆ กิจกรรม คือ ระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน 3 กิจกรรมในหนึ่งคำสั่ง มัธยมศึกษาไม่ควรเกิน 5 กิจกรรมในหนึ่งคำสั่ง

3. ใช้คำสั่งที่ซ้ำ ๆ กัน แต่ควรเปลี่ยนคำ หรือสำนวนทุกครั้ง แต่มีความหมายเหมือนกัน แล้วให้เด็กทบทวนคำสั่งของครูก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่าเด็กที่มีความเข้าใจตรงตามที่ครูสั่งหรือไม่

4. การบ้านที่เด็กนำมาส่งครูไม่จำเป็นต้องเขียน แต่อาจพิมพ์ก็ได้ บันทึกเสียงก็ได้ไม่ควรให้การบ้านเด็กมากเกินไป

5. ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กตอบถูกหรือตอบไม่ถูก เมื่อพิจารณาแล้วว่าเด็กได้ใช้ความพยายามแล้ว

6. งานที่มอบให้เด็กจะต้องกำหนดเวลาให้พอเหมาะ ไม่ควรมากเกินไป

7. ครูทำใจให้รับสภาพว่าเด็กไม่สามารถทำทุก ๆ สิ่งตามที่ครูต้องการ

8. ครูกับเด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วบันทึกความก้าวหน้าของเด็กไว้ หากเด็กประสบความสำเร็จอย่างดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรรายงานให้ผู้ปกครองทราบ

9. ถ้าเด็กทำงานที่ต้องการใช้เวลานาน ควรให้เด็กรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ

10. เปิดโอกาสให้เด็กปกติได้ช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษาแก่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในด้านการเรียน

หลักการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1. ให้เด็กเข้าใจจุดหมายของการอ่าน เช่น อ่านเพื่อเสาะแสวงหาความรู้ หาความเพลิดเพลินอารมณ์ หาข้อมูลเพื่อจะสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ ควรส่งเสริมให้เด็กเลือกอ่านตามความสนใจของตนเอง ครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ

2. จัดให้เด็กได้อ่านในช่วงเวลาสั้น ๆ เป็นประจำทุกวัน มุ่งเน้นความสำเร็จในการอ่านและครูให้การเสริมแรง

3. ประสานงานกับผู้ปกครอง โดยแจ้งให้ทราบความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการอ่านและเสนอแนะให้ผู้ปกครองจัดกิจกรรมการอ่านที่บ้านในลักษณะเดียวกัน

4. จัดหาหนังสือในการอ่านไว้หลายๆ ครอบคลุมในหลายแขนงวิชา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเลือกอ่านตามความสนใจ

5. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้เด็ก เพื่อให้มีโอกาสฝึกทักษะในการอ่าน และการเขียนเช่น จัดชุมนุมการละคร สโมสรนักอ่าน หนังสือพิมพ์ประจำห้อง

6. สอนให้เด็กรู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

7. สอนให้เด็กรู้จักประเมินตนเอง โดยเฉพาะการประเมินผลความสามารถในการอ่านหนังสือของตนเอง

8. นำเทคนิค “เพื่อนสอนเพื่อน” มาใช้กับเด็กที่อ่านช้า เมื่อมีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน

9. ตรวจสอบว่าเด็กมีปัญหาเกี่ยวกับสายตาหรือไม่ โดยตรวจสอบเป็น ระยะ ๆ หากพบว่าเด็กมีปัญหาเกี่ยวกับสายตา ควรส่ง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญแก้ไข

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ควร จัดให้เหมาะสม และหลากหลายวิธี โดยจัดลำดับความยากง่ายของกิจกรรมให้แตกต่างกัน ไป อุปกรณ์ ที่ใช้ควรเป็นรูปธรรมให้มากที่สุด และกิจกรรมควร ให้เด็ก ได้มีส่วนร่วม ให้เด็กมีความ สนุกสนานเพลิดเพลินในการอ่าน เช่น การอ่านคำพื้นฐานควร ได้รับการฝึกอ่านจากหนังสือ นิทานมีภาพประกอบ เพราะจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

5. การคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 45 – 48) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาใน การเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบสำรวจปัญหาในการเรียน

แบบสำรวจปัญหาในการเรียนเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ใช้สำรวจปัญหาในการ เรียนของเด็กประกอบด้วยคำถาม 50 ข้อ ประเมินลักษณะปัญหาของเด็กในการเรียน 5 ด้าน ใหญ่ และ 25 ด้านย่อยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 1 – 5 ให้สำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา เครื่องมือมีค่าความเที่ยงตรงตามมาตรฐานของเครื่องมือในการวิจัยที่ดี มีค่าความเชื่อมั่น = 98 มี เกณฑ์ปกติ (Norms) มี Norms ให้เปรียบเทียบ ผู้ประเมินเด็กต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดีไม่น้อยกว่า 3 เดือน จะเป็นครูประจำชั้น หรือครูสอนเด็กประจำ

หลังการกรอกแบบสำรวจแล้ว นำข้อมูลมา Plot ลงในกราฟที่มีลักษณะ Profileของเด็ก หากเส้นกราฟตกในช่องเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 1 – 3 ตั้งแต่ 1 ด้านย่อยขึ้นไป ถือว่าเด็ก มีปัญหา ในการเรียนรู้แต่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนนี้ อาจจะเป็นเด็ก LD หรือเด็กปัญญาอ่อน ระดับเรียนได้ EMRก็ได้ จึงจำเป็นต้องทดสอบต่อไปขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2 ใช้แบบสำรวจปัญหาการเรียนรู้อาจารย์เฉพาะด้าน เป็นแบบสำรวจเด็กที่มี ปัญหาในการเรียนรู้โดยเฉพาะ (Specific Learning Disabilities) ใช้ชื่อย่อ SLD สำรวจปัญหา ในการเรียน 3 ด้าน

คือ 1. ด้านการอ่าน 2. ด้านการเขียน และการสะกดคำ 3. ด้านคณิตศาสตร์ ประกอบด้วยข้อย่อยทั้งหมด 100 ข้อ ให้มาตราส่วนประมาณค่าตั้งแต่ 1- 5 ครูผู้สอนเป็นผู้ ประเมิน ครูผู้สอนจะต้องรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ไม่น้อยกว่า 3 เดือน เด็กคนใดมีค่าเฉลี่ยของปัญหา ตั้งแต่ 2.5 ขึ้นไป ถือว่ามีปัญหาในการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็ก ก่อนสัมภาษณ์ควรให้ผู้ปกครองกรอกแบบซักประวัติเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กให้มากที่สุดที่จะทำได้ ประเด็นการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง คือ การอ่าน เด็กมีปัญหาด้านใด เช่น เด็กอ่านเป็นคำไม่ได้เลย ไม่รู้จักตัวสระ พยัญชนะอ่านเป็นคำได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย อ่านเรื่องได้แต่จับใจความไม่ได้ อ่านเรื่องได้แต่เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ได้

ขั้นที่ 4 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

สร้างแบบทดสอบขึ้นเองเป็นแบบทดสอบที่เป็นทางการ เพื่อวัดทักษะของเด็กด้านการอ่าน เช่น ให้เด็กอ่านคำจากแบบเรียนที่เรียนในชั้นเรียนอยู่ เพื่อประเมินว่าเด็กอ่านคำในชั้นเรียนได้หรือไม่ นำข้อมูลทั้งหมดทั้ง 4 ชั้น มาประมวลกัน แล้วพิจารณาว่าความบกพร่องของเด็กที่ได้ข้อมูลแต่ละชั้นสอดคล้องกันหรือไม่ หากข้อมูลมีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ชั้น ให้สอดคล้องกันอย่างน้อย 2 ชั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยพิจารณาว่าหากไม่ได้ความช่วยเหลือแล้วเด็กจะไม่สามารถเรียนหนังสือได้ ไม่มีพัฒนาการทางการเรียนเท่าที่ควรเรียนไม่ทันเพื่อน จึงตัดสินใจว่าเป็นเด็ก LD ในการพิจารณาตัดสินนั้น ควรร่วมกันตัดสินใจเป็นทีม ซึ่งอาจจะประกอบด้วยครูการศึกษาพิเศษที่มีความรู้เกี่ยวกับ LD ครูผู้สอนเด็กปกติ นักจิตวิทยา หรือนักวิชาการเกี่ยวกับด้านการศึกษาพิเศษอื่นๆ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 15) กล่าวถึงการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไว้ดังนี้

1. พิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็กคนเดียวกัน คือ เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง เช่น เด็กที่มี IQ 120 แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยรวมหรือวิชาใดวิชาหนึ่งต่ำ
2. คำนึงถึงความสามารถเฉพาะทาง สืบเนื่องจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติแต่มีปัญหาในการเรียน ซึ่งเด็กจะมีความบกพร่องในการรับรู้ หรือการทำงานของสมองเกี่ยวกับกระบวนการจัดเก็บข้อมูล เช่น เด็กที่ผิดปกติด้านการเขียน เขียน ก เป็น สลับ อักษรและหลัง เช่น บก เป็น กบ เป็นต้น
3. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล สืบเนื่องจากความแตกต่างของเด็กกับเพื่อนว่าสิ่งใดเพื่อนทุกคนทำได้ แต่เด็กคนนั้นยังทำไม่ได้ มีความยุ่งยากสับสนเกี่ยวกับเรื่องวัน

เช่น วันนี้รุ่งนี้แต่ไม่รู้ว่ามีอะไร เป็นต้น สับสนเกี่ยวกับเรื่องเวลา เช่น นัด 09.00 น. ตอนเช้า มา 09.00 น. ตอนกลางคืน

4. หากจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ พิจารณาจากการกำหนดค่าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าถ้าคนใดได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่ครูกำหนด เด็กคนนั้นจะเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ศรียา นิยมธรรม (2541 : 36 – 39) กล่าวว่า ทางเลือกในการคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีหลายทาง ไม่มีวิธีใดที่ง่ายในการคัดแยก ทุกวิธีจะมีข้อจำกัดมีข้อชวนสงสัย และ ยังไม่มีทางเลือกใดที่เป็นกระบวนการซึ่งยอมรับกันทั่วไป และได้สรุปรายละเอียดของวิธีการต่าง ๆ ที่เป็นทางเลือกในการคัดแยกไว้ ดังนี้

ทางเลือกที่ 1 ความแตกต่าง (The Discrepancy Method) จะพิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับระดับสติปัญญาของเด็ก

ทางเลือกที่ 2 กำกับถึงความสามารถเฉพาะทาง (The Specific Method) จะพิจารณาจากเด็กที่มีสติปัญญาปกติ หรือดีกว่าปกติ แต่มีปัญหาในการเรียน หรือมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการเรียนรู้ที่ดูจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งระบุว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ทางเลือกที่ 3 กำกับถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (The Intraindividual Differences Method) จะสังเกตความแตกต่างในแต่ละวิชา เด็กจะไม่มีปัญหาในหลาย ๆ ด้าน หรือไม่มีปัญหาเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีความยุ่งยาก สับสนเฉพาะบางเรื่อง หรือบางด้านเท่านั้น เช่น ด้านการอ่าน ด้านการคำนวณ ด้านการสะกดคำ เรื่องความทรงจำ การสับสนเกี่ยวกับเรื่องเวลา หรือยุ่งยากกับการจัดระเบียบสิ่งของต่าง ๆ

ทางเลือกที่ 4 โดยหากจุดตัดของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (The Low Achievement Cut – off Method) เด็กทุกคนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำในระดับหนึ่งของวิชาใดก็ตาม อาจได้รับความช่วยเหลือ โดยไม่คำนึงถึงสาเหตุว่าทำไมจึงมีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เช่น อาจกำหนดจุดของผลสัมฤทธิ์ต่ำ 10 % คนใดที่ได้คะแนนต่ำใน 10 % ก็ถูกระบุว่าเป็นผู้ที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 35 – 44) กล่าวถึงวิธีคัดแยกเด็กไว้ 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ การคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ และการคัดแยกอย่างเป็นทางการ

การคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Identification) เป็นการคัดแยกนักเรียนโดยไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ครูอาจใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมนักเรียนอย่างเป็นระบบ

โดยมีผู้สังเกต 2 – 3 คน ครูลงมตร่วมกันว่านักเรียนที่สังเกต มีปัญหาอะไรบ้างข้อมูลที่ได้สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจคัดแยกประเภทนักเรียนได้เป็นอย่างดี อีกวิธีหนึ่งที่โรงเรียนหลายแห่งใช้ได้ผลมาแล้ว คือ การบันทึกพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน ว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง จึงขอกล่าวถึงการคัดแยกอย่างไม่เป็นทางการ 2 วิธี พอสังเขป ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ครูอาจประเมินผลนักเรียนเพื่อการคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมของนักเรียน ได้โดยการสังเกตพฤติกรรมด้านการเรียน และพฤติกรรมทั่วไป แบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านภาษาไทย ครูสังเกตว่านักเรียนมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่

1.1.1 นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งครูได้หรือไม่ เพียงใด

1.1.2 เวล่านักเรียนใช้คำพูดในการติดต่อสื่อสาร ครูฟังคำพูดของนักเรียนแล้วเข้าใจหรือไม่เพียงใด

1.1.3 ลักษณะการพูดของนักเรียน นักเรียนพูดเป็นคำ เป็นประโยคที่ชัดเจนชัดคำหรือไม่ เพียงใด

1.1.4 นักเรียนอ่านคำง่าย ๆ ได้หรือไม่

1.1.5 ความสามารถในการอ่านของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนในชั้นต่ำกว่าหรือช้ากว่าเพื่อนในชั้นหรือไม่

1.1.6 นักเรียนอ่านข้ามบรรทัดหรือไม่

1.1.7 นักเรียนอ่านข้ามข้อความหรือไม่

1.1.8 นักเรียนอ่านสลับตัวอักษรหรือไม่

1.1.9 นักเรียนลอกคำศัพท์จากกระดานคำได้หรือไม่

1.1.10 นักเรียนเขียนตามคำบอกได้หรือไม่

1.1.11 ลายมือของนักเรียน อ่านยากเพียงใด การสะกดคำ อ่านเป็นคำที่ถูกต้องหรือไม่

1.1.12 นักเรียนเขียนตัวอักษรกลับหลังหรือไม่ 1.1.13 นักเรียนเขียนประโยคถูกต้องตามหลักภาษาไทยหรือไม่ เพียงใด

1.2 ด้านคณิตศาสตร์ ครูสังเกตว่ามีพฤติกรรมดังต่อไปนี้หรือไม่

1.2.1 นักเรียนนับเลขได้หรือไม่

1.2.2 นักเรียนเข้าใจความหมายของจำนวนหรือไม่

1.2.3 นักเรียนนับจำนวนตามครูได้หรือไม่เพียงใด เช่น ครูให้นักเรียนพูด
ตาม 1 5 2 3 6 9 4 8 1 7 6 3

1.2.4 นักเรียนบอกขนาดของสิ่งของได้หรือไม่

1.2.5 นักเรียนบอกความแตกต่างของรูปทรงเรขาคณิตได้หรือไม่

1.2.6 นักเรียนเข้าใจความหมายมาตรา การชั่ง ตวง วัด หรือไม่

1.2.7 นักเรียนทำเลขได้หรือไม่ เพียงใด ในการบวก ลบ คูณ หาร

1.2.8 นักเรียนทำโจทย์ปัญหาได้หรือไม่ เพียงใด

1.3 ด้านพฤติกรรม

1.3.1 นักเรียนเสียสมาธิง่ายหรือไม่ เพียงใด

1.3.2 นักเรียนมีช่วงความสนใจสั้นหรือไม่ เพียงใด

1.3.3 นักเรียนมีใจจดจ่อกับพฤติกรรมได้นานหรือไม่ เพียงใด

1.3.4 นักเรียนอยู่นิ่งเฉยได้นานหรือไม่ เพียงใด

1.3.5 นักเรียนเดินหรือวิ่งได้คล่องแคล่วหรือไม่ เพียงใด

1.3.6 นักเรียนหยิบจับสิ่งของได้ดีหรือไม่ จับดินสอได้หรือไม่

1.3.7 นักเรียนมีความอดทนต่อการรอคอยได้หรือไม่ เพียงใด

1.3.8 นักเรียนจำสิ่งของได้หรือไม่ เช่น เกมการจำสิ่งของ

1.3.9 นักเรียนแสดงความสับสนระหว่างซ้าย ขวา หรือไม่ เพียงใด

1.3.10 นักเรียนทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ เพียงใด

2. การบันทึกพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน

ครูผู้สอนจะเข้าใจปัญหาในการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากครูผู้สอนเป็นคนที่มักตะกุกตะกักในการสังเกตว่านักเรียนในชั้นเรียนของตนเองมีปัญหาในการเรียนอย่างไรบ้าง นักเรียนทำตามคำสั่งของครูได้หรือไม่ หากทำได้ ทำได้มากน้อยเพียงใด หากทำไม่ได้นักเรียนแสดงพฤติกรรมอย่างไร เป็นต้น ผู้ที่ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมในการเรียน อาจเป็นครูประจำชั้น ครูประจำวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนในการเรียนที่รวบรวมมาจากครู 2 – 3 คน เพื่อให้เห็นปัญหาชัดเจน โรงเรียนอาจกำหนดแบบฟอร์มขึ้น เพื่อใช้ในการบันทึกปัญหาในการเรียนของนักเรียน

การคัดแยกอย่างเป็นทางการ (Formal Identification)

เป็นการคัดแยกนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานซึ่งมีความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ และมีเกณฑ์ปกติสำหรับการใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อตัดสินใจในการคัดแยกนักเรียน LD มักมีการประเมินนักเรียนใน 2 ลักษณะดังนี้ คือ

1. การวัดระดับความสามารถของนักเรียน ความสามารถในที่นี้ หมายถึงความสามารถทางสมอง นั่นคือ ระดับสติปัญญา ผู้วัดส่วนใหญ่เป็นนักจิตวิทยา ซึ่งอาจใช้แบบทดสอบต่อไปนี้

1.1 Stanford

1.2 WISC

1.3 Progressive Matrices

1.4 Color Progressive Matrices

แบบทดสอบมาตรฐานที่จะนำมาใช้ในการทดสอบระดับสติปัญญา เพื่อตัดสินใจว่านักเรียนเป็นหรือไม่ ควรใช้แบบทดสอบความสามารถทางภาษา (Nonverbal Test) เพราะนักเรียน LD อาจด้อยความสามารถในการทำแบบทดสอบที่มีภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ไม่ได้ระดับสติปัญญาที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด แบบทดสอบที่นิยมใช้ในการคัดแยกนักเรียน LD อาจเป็น Color Progressive Matrices เพราะเป็นแบบทดสอบที่ไม่สัมผัสทักษะด้านภาษา

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะต้องทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน 3 ด้านเป็นอย่างน้อย นั่นคือ ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ แล้วนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติ (Norms) แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีบริการตามสำนักทดสอบ และประเมินต่างๆ ซึ่งมีชื่อเรียกกันมากมาย แบบทดสอบหนึ่งที่มีคนนำมาใช้มาก คือ Wide Range Achievement Test เมื่อได้คะแนนจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วให้นำมาเปรียบเทียบกับระดับ สติปัญญาของนักเรียน โดยเทียบตามชั้นหรืออายุ นักวิชาการมีความเชื่อมั่นว่านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย นักเรียนที่มีระดับสติปัญญาดำ้มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่ถ้านักเรียนที่มีระดับสติปัญญาสูง แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำแสดงว่านักเรียนอาจมีปัญหาบางอย่าง โดยทั่วไปนักเรียน LD มักมีผลสัมฤทธิ์การเรียนต่ำกว่าชั้นที่ตนเรียนอยู่ประมาณ 2 ปี เช่น นักเรียนอยู่ชั้น ป.3 แต่อ่านเขียนหนังสือแบบเรียนชั้น ป.3 ไม่ได้ เป็นต้น แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย เพื่อไม่ให้การคัดแยกนักเรียนผิดพลาด

ได้จากวิธีการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าในการใช้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กจะต้องรู้จักเลือก และใช้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับตัวเด็ก และเกิดประโยชน์แก่เด็กมากที่สุดจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กที่เป็นจริง

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

1. ความสำคัญของการจัดการเรียนร่วม

เด็กทุกคนที่มีสิทธิจะได้รับความคุ้มครองป้องกัน ให้มีชีวิตอยู่รอดปลอดภัยและมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ให้เต็มศักยภาพของตน โดยเฉพาะในด้าน การศึกษานั้น ถือเป็นหน้าที่ของรัฐ ที่จะต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รัฐต้องจัดขึ้นด้วยวิธีที่เหมาะสมอย่างทั่วถึง และ มีคุณภาพไม่น้อยกว่าสิบสองปี” คนพิการเป็นทรัพยากรบุคคลของสังคม จึงต้องได้รับการส่งเสริม อย่างถูกต้องทุกด้านเพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีศักยภาพที่จะประกอบอาชีพที่พึงพาตนเอง และมีชีวิตอยู่ในสังคม อย่างมีความสุข รวมทั้งสร้างสรรค์สังคมได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปการจัดการศึกษาพิเศษ แบบเรียนร่วม จึงถูกนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคนตามสิทธิพื้นฐานที่เด็กทุกคนควรจะได้รับความสะดวกทางการศึกษา

การเรียนร่วม เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการการศึกษาที่ให้โอกาสแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้ร่วมเรียนร่วมใช้ชีวิตกับเด็กปกติในระบบ โรงเรียน เพื่อให้เขาได้พัฒนาเต็มศักยภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 6 - 7) ได้กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาพิเศษ ดังนี้

เด็กที่มีความต้องการพิเศษควรมีสิทธิได้รับการศึกษาเช่นเดียวกับเด็กปกติ เมื่อรัฐจัดการศึกษาให้เด็กปกติแล้ว ควรจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษด้วยการศึกษาที่จัดสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กเหล่านั้น จึงจะทำให้เด็กได้รับประโยชน์เต็มที่ทางการศึกษา

การจัดการศึกษาคควรตั้งอยู่บนพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. เด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม
2. เด็กแต่ละคนมีพื้นฐานต่างกัน และแต่ละคนจะต้องเรียนรู้เพื่อปรับตัวเข้าหากันและให้ทันโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป
3. เด็กแต่ละคนย่อมมีความสามารถอยู่ในตัวมากบ้างน้อยบ้าง การศึกษาจะช่วยให้ความสามารถของเด็กปรากฏเด่นชัดขึ้น
4. ในสังคมมนุษย์นั้นย่อมมีทั้งคนปกติและคนพิการ ในเมื่อเราไม่สามารถแยกคนพิการออกจากสังคมคนปกติได้ เราไม่ควรแยกให้การศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้นหากเป็นไปได้ควรให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้มีโอกาสเรียนร่วมกับเด็กปกติเท่าที่สามารถจะทำได้
5. เนื่องจากเด็กเหล่านี้มีความต้องการและความสามารถทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ แม้ว่าความต้องการพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการให้การศึกษาควรมีรูปแบบและวิธีที่แตกต่างไปจากรูปแบบ และวิธีการสำหรับเด็กปกติทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้มีศักยภาพในการเรียนรู้ได้เต็มที่

เบญจา ชลธารนนท์ (2543 ; อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 2) ได้กล่าวถึง ปรัชญาการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการในสหัสวรรษใหม่ว่าจะมีแนวทางการจัดชัดเจนขึ้นกล่าวคือ มุ่งจัดในลักษณะการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) ซึ่งหมายถึงการจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนในระบบการศึกษาเดียวโดยไม่แยกว่าเด็กพิการ ต้องไปเรียนในสถานศึกษาเฉพาะ รวมทั้งเด็กนั้นต้องได้รับการสนับสนุนทุกด้านทั้งด้านการแพทย์ กิ่งแพทย์ วิชาการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนพิการ และความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา โรงเรียนต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตร ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการ เทคนิคการเรียน การสอน สถานที่ ฯลฯ รวมทั้งจัดให้มีบุคลากรสนับสนุน ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้เด็กทุกคนได้เรียนรวมในสถานศึกษาเดียว

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อันซับซ้อนในชั้นเรียนร่วม โรงเรียนบ้านโคกวิชัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จึงได้จัดให้นักเรียนได้เรียนร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้มีสังคมร่วมกับเพื่อน จะได้ช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาค ด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ ทางสังคมและจิตใจ สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ส่วนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น ได้จัดให้

เหมาะสมกับสภาพปัญหาด้านการอ่าน การสะกดตัวอักษร ลายมือและคณิตศาสตร์ ด้วยการสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการแก้ปัญหาด้วย สื่อประสม

2. ความเป็นมาของการจัดการเรียนร่วม

การเรียนร่วมในประเทศไทยนั้น กรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดโครงการการเรียนร่วมในโรงเรียนปกติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 ระยะแรก จัดในระดับประถมศึกษา เฉพาะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเท่านั้น โดยโรงเรียนที่เปิดสอนในโครงการเรียนร่วม ได้แก่ โรงเรียนวัดชนะสงคราม โรงเรียนพญาไท โรงเรียนวัดนิมมานรดี และโรงเรียนวัดหนึ่ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 เปิดเรียนร่วมประเภทบกพร่องทางการเห็น ปี พ.ศ. 2512 วิทยาลัยครูสวนดุสิตได้ทดลองสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติ และชั้นเรียนพิเศษเฉพาะระดับอนุบาล

ปี พ.ศ. 2520 แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ได้กำหนดนโยบายการศึกษาพิเศษไว้ว่า รัฐพึงจัดและสนับสนุนผู้ยากไร้ ผู้มีความรับผิดชอบปกติ ทางร่างกาย จิตใจหรือสังคม และผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงส่วนเรื่องการค้าเนติการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการให้การศึกษาแก่เด็กพิการนั้น สามารถจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ หรือจัดเรียนร่วมในโรงเรียนธรรมดาก็ได้ตามความเหมาะสม จึงให้มีการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนปกติขึ้น และการเรียนร่วมได้รับการยอมรับว่า มีความเหมาะสมกับเด็กพิเศษ นอกจากนี้ตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 5 (2525 – 2529) จนถึงแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) ได้ส่งเสริมในการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กพิเศษ และ ปี 2542 ซึ่งเป็นปีการศึกษาเพื่อคนพิการ การจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กเป็นไปอย่างกว้างขวาง

ในปี 2544 ได้เปิดขยายการจัดการเรียนร่วม ครอบคลุมทุกกลุ่มโรงเรียนอย่างน้อย กลุ่มโรงเรียนละ 1 โรงเรียน เป็น โรงเรียนศูนย์กลางทางวิชาการเกี่ยวกับ การศึกษาพิเศษรวม 4,221 โรงเรียน และรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท

3. หลักการจัดการเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 43) ได้กล่าวถึง การเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับวิธีการและการวางแผนในการจัดการเรียนร่วม ซึ่งสรุปข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1. การเรียนร่วมนั้นควรเริ่มเมื่ออายุยังน้อยทั้งนี้ควรเริ่มเรียนร่วมตั้งแต่ชั้นปฐมวัย

2. ให้โอกาสแก่ครูที่สอนเด็กปกติในการตัดสินใจว่า จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในชั้นที่ตนเองสอนหรือไม่

3. สถานศึกษาที่จะบริการด้านการเรียนร่วมต้องมีความพร้อมด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้ทำหน้าที่สอนเด็กปกติและเด็กพิเศษ

4. ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษานั้น ควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจและอบรมครู เจ้าหน้าที่ของ โรงเรียนและนักเรียนเกี่ยวกับ โครงการเรียนร่วมที่จะเริ่มขึ้นในสถานศึกษาแห่งนั้น ให้เข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบ

5. สถานศึกษาจะต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอุปกรณ์อันจำเป็นในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

6. ควรมีแผนการศึกษาสำหรับเด็กเป็นรายบุคคล (Individual Education Plan) หรือใช้ชื่อย่อว่า IEP เพราะแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้จะช่วยให้การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษบรรลุเป้าหมายได้

7. หากไม่จำเป็นแล้วไม่ควรแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติในแง่ของการให้บริการการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้เด็กปกติได้เข้าใจถึงความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

8. การประเมินพัฒนาการและผลการเรียนของเด็กต้องกระทำสม่ำเสมอด้วยวิธีการประเมินที่เชื่อถือได้

9. ศึกษาข้อบกพร่องของการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอ และหาทางแก้ไขปรับปรุงให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

10. ควรศึกษาข้อบกพร่องในการจัดการเรียนร่วมอยู่เสมอ และหาทางแก้ไขปรับปรุงให้บริการดังกล่าวมีประสิทธิภาพสูงสุด

การเรียนร่วมในแนวคิดใหม่ เป็นความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกัน (Collaboration) ระหว่างครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษใน โรงเรียน เพื่อดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนและบริการต่างๆ ให้กับนักเรียนในความดูแล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 17)

4. แนวทางการจัดการเรียนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 3 - 5) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้ คือ

ปัจจุบันกระแสของการเปลี่ยนแปลงแนวคิดในการจัดการศึกษาพิเศษในต่างประเทศได้เปลี่ยนเป็นการจัดการศึกษาสำหรับความต้องการพิเศษ โดยจะรวมกลุ่มเด็ก ทั้งที่มีความบกพร่อง เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางในรูปแบบการเรียนรู้ร่วม ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามปรัชญาสากลว่าด้วยหลักสิทธิมนุษยชนของระบอบประชาธิปไตย

1. เน้นการจัดการศึกษาในโรงเรียนปกติ เป็น โรงเรียนแบบการเรียนรู้ร่วม (Inclusive school) โดยยึดหลักการพื้นฐานว่า เด็กทุกคนควรเรียนด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคหรือความแตกต่างที่อาจมี โรงเรียนต้องยอมรับและตอบสนองต่อความต้องการที่แตกต่างกันของเด็ก
2. มุ่งการจัดการเรียนการสอนที่ยึดหลักบูรณาการและยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง
3. การให้การศึกษาร่วม เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติการให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนพิเศษควรเป็นกรณีศึกษาที่ห้องเรียนปกติไม่สามารถให้การศึกษาคือตรงตามความต้องการทางการศึกษาหรือสังคมประกอบกับการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2541 ทำให้เกิดกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติฉบับแรก คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งระบุว่า จะต้องจัดการศึกษาให้กับทุกคนทุกกลุ่ม ในหมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษามาตรา 10 ที่ว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้ทุกคนมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

จากกระแสดังกล่าว ส่งผลให้การศึกษานานาชาติพิเศษของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงด้วยเช่นกัน ในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น กลุ่มผู้ที่มีความต้องการพิเศษ จะประกอบไปด้วย 3 กลุ่มคือ กลุ่มพิการ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ดังนั้นการศึกษานานาชาติพิเศษจึงต้องจัดให้ครอบคลุมทั้ง 3 กลุ่มด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาพิเศษ จัดใน โรงเรียนปกติโดยยึดหลักการพื้นฐานว่าเด็กทุกคนควรเรียนด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรคหรือความแตกต่าง ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้

หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแล หรือ ด้อยโอกาส มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

5. รูปแบบการเรียนรู้ร่วม

การจัดการเรียนรู้ร่วม สามารถกระทำได้ในหลายรูปแบบ (ผดุง อารยะวิญญู. 2541 : 221-222) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ร่วมไว้ 6 รูปแบบ ดังนี้

1. เรียนร่วมในชั้นปกติ

เป็นการนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนกับเด็กปกติเต็มเวลาและเรียนเหมือนกับเด็กปกติทุกประการ เด็กที่เข้าเรียนในลักษณะนี้ได้ควรเป็นเด็กที่มีความบกพร่องน้อยและมีความพร้อมในการเรียน ตลอดจนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคม

2. เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา

การเรียนรู้วิธีนี้คล้ายคลึงกับวิธีแรก กล่าวคือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมกับเด็กปกติเต็มเวลา แต่มีครูการศึกษาพิเศษ คอยช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูประจำวิชา

ครูการศึกษาพิเศษนี้อาจเรียกว่าครูที่ปรึกษา ครูประเภทนี้ไม่ทำ การสอน โดยตรงแต่ให้คำปรึกษาแก่ครูที่สอนเด็ก เช่น แนะนำชี้แจงให้ครูที่สอนชั้นเรียนร่วมเข้าใจความต้องการและความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษช่วยกำหนด วัตถุประสงค์ใน การเรียนรู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอน ตลอดจนการปฏิบัติต่อเด็ก จัดสภาพแวดล้อมให้อำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กและช่วยประเมินผลพัฒนาการใน การเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น

3. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียนสอน

เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับเด็กปกติและรับบริการด้านการสอนเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะเดินทางไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เด็ก เนื่องจากมีจำนวนเด็กในแต่ละ โรงเรียนไม่มากนัก (อาจประมาณ 2 – 3 คน ต่อโรงเรียน) ครูจึงเดินทางจากโรงเรียนหนึ่งไปยังโรงเรียนหนึ่ง เมื่อครบสัปดาห์จะวนกลับมาสอนเด็กกลุ่มเดิมใน โรงเรียนเดิมอีกจึงเรียกครูประเภทนี้ว่าครูเดินสอนหรือครูเวียนสอน

4. เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ

เป็นการจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนกับครูเสริมวิชาการ วันละ 1 – 2 ชั่วโมง หรือมากกว่านี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการพิเศษของเด็ก เด็กทุกคนที่เข้ามาเรียนในห้องนี้จะต้องมีตารางเรียนที่กำหนดไว้แน่นอน ครูเสริม วิชาการอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนเด็กและประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ การสอนเด็กอาจ

กระทำเป็นรายบุคคล หรือสอนเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้ และสอนในเนื้อหาที่เด็กไม่ได้รับการสอนในชั้นปกติ หรือเนื้อหาที่เด็กมีปัญหา นอกจากสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษแล้ว ครูเสริมวิชาการยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ครูปกติในการปฏิบัติต่อเด็กประเภทนี้ด้วย

5. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา

เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษไว้ในชั้นเดียวกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีครูประจำชั้นสอนแทบทุกวิชา ยกเว้นบางวิชาที่เด็กต้องไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เช่น พลศึกษา ศิลปะหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ

6. ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

เป็นการจัดเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องประเภท เดียวกันไว้เป็นกลุ่มเดียวกันและเป็นกลุ่มขนาดเล็ก เด็กเหล่านี้เรียนในชั้นพิเศษตลอดเวลา มีครูประจำชั้นสอนทุกวิชา การเรียนร่วมในลักษณะนี้เหมาะสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องค่อนข้างมาก

การจัดการเรียนร่วมในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพความบกพร่องและความพร้อมของเด็ก เด็กที่มีความบกพร่องน้อยและมีความพร้อมสูงอาจจัดให้เรียนร่วมเต็มเวลา เด็กที่มีความบกพร่องมากและมีความพร้อมน้อย อาจจัดให้เรียนในชั้นเรียนพิเศษลดหลั่นกันลง

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนร่วมจัดได้ 6 รูปแบบ ได้แก่ 1) เรียนร่วมในชั้นปกติ 2) เรียนร่วมในชั้นปกติและมีครูพิเศษให้คำแนะนำปรึกษา 3) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเวียงสอน 4) เรียนร่วมในชั้นปกติและรับบริการจากครูเสริมวิชาการ 5) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติและเรียนร่วมบางเวลา 6) ชั้นพิเศษในโรงเรียนปกติ

การอ่าน

1. ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2534 : 529 – 530) ได้ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านเป็นกระบวนการจับใจความจากสิ่งที่อ่าน
2. การอ่านเป็นกระบวนการที่จะเข้าใจภาษา
3. การอ่านเป็นกระบวนการถอดความจากภาษาเขียนมาเป็นภาษาใน

ความคิด

4. การอ่านเป็นทักษะที่รวมทักษะต่างๆ เข้าด้วยกัน ได้แก่ ทักษะในการคิด และทักษะทางไวยากรณ์ คือ ด้านเสียง ศัพท์ โครงสร้าง และความหมาย

5. การอ่านเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งพิมพ์ หรือข้อเขียน จับใจการตีความ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2537 : 106) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การที่ผู้อ่าน ได้รับความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายให้ทราบ โดยผ่านตัวหนังสือ

บันลือ พฤษะวัน (2533 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมผสาน เสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด

2. การอ่าน เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษร ออกเสียงเป็นคำ หรือประโยค ทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่าน

3. การอ่าน เป็นการสื่อความหมายที่ถ่ายทอดความคิด ความรู้ จากผู้เขียนถึง ผู้อ่าน

4. การอ่าน เป็นการพัฒนาความคิด โดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถ หลายๆ ด้าน เช่น ใช้การสังเกต จำรูปคำ

อรัญญา ฤทธิ (2541 : 18) การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของ ตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ หรือความเข้าใจจากตัวอักษรมาเป็นความคิด แล้วสามารถนำ ความคิดนั้น ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ศศิธร วงศ์ชาติ (2542 : 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมาย ของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด ไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัย ทักษะการวิเคราะห์ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542 : 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องได้ และเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่า ได้ถูกต้องแต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากคำได้ อีกประการหนึ่ง ผู้อ่านจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจเรื่องนั้นด้วย

นภดล จันทร์เพ็ญ (2542 : 73) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์ เครื่องสื่อความหมายต่างๆ ที่ปรากฏ

แก้ตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

เด็อนใจ กรูยกระโทก (2543 : 3) ได้อธิบายว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษร เป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

เม้นมาส ชวลิต (2544 : 3) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการรับสาร ซึ่งแสดงด้วยถ้อยคำที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์ (ภาพ รหัส แผนภูมิ) และอักษร โดยใช้อวัยวะสำหรับรับสารที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร คือ ตา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 7) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่าน การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถจำความรู้ ความคิด หรือสาระจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

แฮริส และสมิท (Harris ; & Smith. 1976 : 14) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร ความรู้ ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนนั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้

กู๊ดแมน (Goodman. 1979 : 5 - 6) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้ทางภาษา (Receptive Language Process) การอ่านยังเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดในระหว่างที่สายตามองตามสัญลักษณ์ สมองจะคิด และตีความ ทำความเข้าใจกับข้อความนั้นๆ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับภาษาในการอ่าน ตลอดจนถอดความหมายจากผู้เขียนได้อย่างกลมกลืน

รูบิน (Rubin. 1993 : 6 - 7) การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

เลว และคินเซอร์ (Leu ; & KinZer. 1995 : 11) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นเรื่องของการพัฒนาการเป็นปฏิรูปสัมพันธ์ และเป็นกระบวนการก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งขึ้นกับความสามารถของบุคคลในการที่จะเข้าใจข้อความเกี่ยวกับภาษา

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้เป็นกระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ

หรือความคิดของผู้อ่าน เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกัน การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษาค้นคว้าความรู้ตลอดจนนำไปใช้ประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่งเพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะวิชาด้านอื่นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

บันลือ พลฤกษ์วัน (2533 : 10 -11) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้
2. เด็กที่อ่านเป็นย่อมได้รับการยอมรับสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในสังคมได้

อย่างมั่นใจ

3. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง
4. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการประกอบอาชีพของผู้เรียนในอนาคต
5. การอ่านมีความจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองดีในการรับรู้ข่าวสาร เหตุการณ์

บ้านเมือง

6. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือกตัวแทนในด้านการเมือง การปกครอง
7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ได้รับความเพลิดเพลินและพัฒนาด้านจิตใจอีกด้วย
8. การอ่านทำให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมพัฒนาตนเองได้

เสริมศรี หอทิมาวรกูล (2539 : 348) กล่าวว่า นอกจากการอ่านเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านยังมีความสำคัญในด้านอื่นๆ อีกดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการเป็นเครื่องมือ
2. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึก และความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล

3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่สำเร็จในการประกอบอาชีพเพราะได้อ่านเอกสารความรู้ในการปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพราะถ้าเราอ่านได้ก็สามารถทำความเข้าใจร่วมกับผู้อื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้ผ่านไปได้อย่างราบรื่น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และให้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน

สนิท สัตโยภาส (2545 : 93 – 94) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ มีความรอบรู้ไม่เคยอยู่เฉยๆ เรื่อง ยิ่งถ้าได้อ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือนิตยสารอยู่เป็นประจำแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านเป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม และโลก เมื่อเข้าวงสนทนากับใครก็จะร่วมสนทนาได้ เข้าใจ และเข้าใจสังคมได้โดยไม่ขัดเขิน

2. การอ่านจะช่วยพัฒนาความคิด และยกระดับสติปัญญาให้สูงขึ้น เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก เมื่อมีความรู้มากย่อมก่อให้เกิดสติปัญญาที่แหลมคม ฉลาดปราดเปรื่อง และอ่านถึงขั้นเชี่ยวชาญในเรื่องที่สนใจ และคิดตามอ่านก็ได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เพราะไม่ว่านักเรียนนักศึกษาจะเรียนวิชาใดล้วนอาศัยการอ่านช่วยศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่เรียนในชั้นทั้งสิ้น

4. การอ่านช่วยให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะการประกอบอาชีพทุกอาชีพย่อมอาศัยความรู้ความสามารถ ความชำนาญในการทำงาน ถ้าบุคคลใดพยายามแสวงหาความรู้ความสามารถใส่ตนให้ทันสมัย และสอดคล้องกับวิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ย่อมมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่พัฒนาตนเอง และวิธีการสำคัญประการหนึ่งที่จะได้ความรู้ประสบการณ์ และความสามารถในวิทยาการใหม่ ๆ คือการ “การอ่าน”

5. การอ่านช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพให้ดีขึ้น ด้วยเหตุที่หนังสือในกลุ่มเนื้อหาซึ่งเสนอแนะเกี่ยวกับการวางตน การพูดจา การเข้าสังคม การแต่งกาย ตลอดจนแนะนำการปฏิบัติตนไปในทางที่เหมาะสม และทันสมัยมีอยู่มากมาย ถ้าผู้อ่านได้นำข้อแนะนำเหล่านั้นมาทดลองปฏิบัติตาม ก็จะทำให้บุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีได้

6. การอ่านช่วยแก้ปัญหาในใจได้ เพราะปัญหาที่เราประสบในชีวิตประจำวัน อาจมีวิธีแก้ไขในหนังสือที่อ่าน ก็สามารถนำมาประยุกต์แก้ปัญหาของเราได้

เช่น ปัญหาชีวิต ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการดูแลลูก ปัญหากฎหมาย หรือปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

7. การอ่านทำให้เกิดการจรรโลงใจ ได้รับความเพลิดเพลิน สนุกสนานช่วยให้จิตใจได้พักผ่อนหลังจากที่เคร่งเครียดกับงานมา

8. การอ่านช่วยให้เราใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า หรือเรียกว่า “การอ่านช่วยฆ่าเวลาให้มีค่า” จากความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งจะต้องรู้ และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้อง ผักผ่อนอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวาง และนำมาซึ่งการพัฒนาในด้านความรู้ ความคิด และด้านอื่นๆ ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต ได้มีนักการศึกษา และนักวิชาการได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

ศิริรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์ (2536 : 8) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการอ่าน ดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้ คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองงอกงามขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิม เพื่อให้เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจตนเอง รู้ทันต่อความก้าวหน้าต่าง ๆ
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือความบันเทิง เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ หรือสิ่งตีพิมพ์ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก
4. อ่านเพื่อจรรโลงใจ บางครั้งชีวิตของคนเราพบปัญหา และเกิดความท้อใจ หากได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับบุคคลที่ฟันฝ่าอุปสรรคชีวิตจนประสบความสำเร็จ ทำให้ผู้ที่หมดหวังในชีวิตมีกำลังใจดีขึ้น อ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆ เช่น หนังสือแนะแนวทางแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างบุคลิกภาพการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ

วรรณิ โสมประยูร (2537 : 127 – 128) แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านดังนี้

1. การเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์

5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์ วิเคราะห์ จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านคำโฆษณาต่าง ๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และเหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

นภคธ จันทรเพ็ญ (2542 : 74 -75) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน เพื่อศึกษาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้ได้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวเนื้อหานั้น ๆ โดยผู้อ่านอาจจะต้องการศึกษาหาความรู้โดยละเอียด หรือโดยย่อก็ได้ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ มักใช้ในการอ่านตำราวิชาต่าง ๆ หรืออ่านงานเขียนเฉพาะเรื่องที่ต้องการศึกษาเข้าใจ

1. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ผู้อ่านมุ่งที่ความผ่อนคลายอารมณ์ ความเพลิดเพลินที่เกิดจากการอ่าน อันได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย หรือสารคดีที่มีเนื้อหามุ่งความเพลิดเพลิน เช่น สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดี วารสาร นิตยสาร ที่ประกอบด้วยเรื่องราวในแนวสารบันเทิงต่าง ๆ การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เป็นการอ่านที่ใช้มากในชีวิตประจำวันของคนทั่วไป

2. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งหมายถึงการคิดค้นในเรื่องที่ตนสนใจ เป็นพิเศษ

3. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงเป็นการฝึกฝนตนเองในการอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อ่านฟังแล้วเกิดความรู้ ความเข้าใจ หรือความหมายซาบซึ้งในอรรถรส ทั้งนี้แล้วแต่ประเภทของงานเขียน ส่วนผู้อ่านนั้นมุ่งที่การฝึกฝนการอ่านออกเสียงของตนให้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมตามประเภทของงานเขียนที่นำมาอ่านหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2543 : 52 – 53) กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

- 3.1 อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว
- 3.2 อ่านจับใจความและเข้าใจถูกต้อง
- 3.3 อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง

3.4 เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รู้รายละเอียดสามารถขยายความได้

3.5 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3.6 วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน

3.7 เข้าใจความรู้สึก และอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้

3.8 อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุบขมิบ

เตือนใจ คุรุกระโทก (2543 : 18) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านควรกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่าน เช่น อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อความสนุกสนานหรืออ่านเพื่อต้องการอยากรู้

มิลเลอร์ (Miller. 1973 : 15) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 6 ข้อ ดังนี้

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียด
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดจากเรื่อง

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546 : 9) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่าน ดังนี้

1. การอ่านหาความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ การวิจัยประเภทต่างๆ หรือการอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ การอ่านจากหนังสือประเภทตำราทางวิชาการ สารคดีท่องเที่ยว นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล การ์ตูน บทประพันธ์ บทเพลง
3. การอ่านเพื่อทราบข่าวสาร ความคิด ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบทความบทวิจารณ์ ข่าว รายงานการประชุม
4. การอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะแต่ละครั้ง ได้แก่ การอ่านที่ไม่เฉพาะเจาะจง แต่เป็นการอ่านเป็นครั้งคราวในเรื่องที่ตนสนใจอยากรู้ เช่น การอ่านประกาศต่างๆ การอ่านแผนพับประชาสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เป็นการอ่านเพื่อให้ความรู้ และนำไปใช้ หรือนำไปเป็นหัวข้อในการสนทนาจากจุดมุ่งหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านขึ้นอยู่กับความต้องการอ่าน เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน และเพื่อให้รู้เท่าทัน

ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น

4. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537 : 58 – 62) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Trabasso ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้อง และมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการ คือ ผู้อ่านรับรู้อารมณ์ ต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์เดิมทฤษฎีนี้ได้เน้นว่า ระดับการอ่านของอ่านจะไม่คงที่ ในขณะที่อ่านข้อความ ผู้อ่านจะควบคุมเพียงโครงสร้างผิวเผินจนกว่าสารที่รับรู้ จะได้รับการเปรียบเทียบ เช่น เมื่อเด็กอ่านประโยค “ฉันเห็นลูกบอลสีแดง” เมื่ออ่านเสร็จแล้วหากยังไม่เคยมีประสบการณ์ก่อนว่าสีแดงเป็นอย่างไร ก็จำเป็นต้องอาศัยผู้รู้แนะนำช่วยตัดสินใจ เมื่อเด็กได้พบสิ่งของที่มีสีแดงก็จะใช้ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนพิจารณาและตัดสินใจได้ ดังนั้นลำดับขั้นของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้ จึงแบ่งเป็น 3 ขั้น ตามแหล่งความรู้ รับสารความหมาย ประสบการณ์

1.1 การรับสาร โดยใช้สายตารับรู้

1.2 การใช้ประสบการณ์เดิม ความจริง และภาพทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จัก ผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2 – 3 ครั้งจนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง

1.3 คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบประสบการณ์เดิม หรือ โดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้นถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2. ทฤษฎี Chase และ Clark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิม โดยมีขั้นตอนของการอ่าน ลบ บวก

2.1 ผู้อ่านจะรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริง และภาพ ถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าว หรือยังไม่มีความสนใจ ก็จะใช้วิธีอ่านซ้ำข้อความนั้น

2.2 สารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ จะให้เวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่า เมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารที่ให้ความรู้สึกบวก ซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมตัวได้เร็วกว่าสารที่ให้ความรู้สึกในทางลบ มาลีเป็นเด็กดี เธอจึงได้รับคำชมเชยจากครู (บวก) นิดไม่ทำการบ้าน จึงถูกอาจารย์ตี 3 ที (ลบ)

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะ และความหมายของคำ จะได้รับการบันทึกไว้ในสมอง

3. ทฤษฎี Rumelhart ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความซับซ้อน แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กัน ถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ ประสิทธิภาพ แหล่งความรู้ รับสาร อ่านซ้ำ ความหมาย ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสาร โดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จัก เพื่อทำความเข้าใจ ความหมาย ต่อจากนั้นการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริง โดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ความหมาย การสะกดคำ และชนิดของคำองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความหมายของสารได้ หลักสำคัญของทฤษฎี มีอยู่ 4 ประการ คือ

3.1 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ว่าเป็น ชนิดใด ต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกันหรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร

3.2 การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับความเข้าใจ ความหมายของคำใกล้เคียงอาจเป็นคำที่มาก่อนหรือหลังก็ได้ จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ คำใหม่ได้เร็วขึ้น

3.3 การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือหลังคำใหม่ จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ

3.4 การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับบริบทที่แน่ชัดของคำบางคำ จะเห็นได้ว่าทฤษฎีเหล่านี้เน้นความสัมพันธ์ของคำ ประโยค และข้อความ ผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำ ชนิด/หน้าที่ รูปร่าง และสะกดได้ จะช่วยให้เข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมดนักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่านซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ที่จริงเป็นการแยกให้เห็นว่าสมองจะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้าง เป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสารกับสมองของผู้อ่านเท่านั้นเอง

4. ทฤษฎีของ Dawes ได้กล่าวว่า ข้อความหรือเรื่องราวที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงประโยคให้มีความเกี่ยวข้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จนเป็นที่เข้าใจของผู้อ่าน ในลักษณะเช่นนี้ถือว่า มีความสัมพันธ์ในที่นี้คือ ความเกี่ยวข้องความหมายในแต่ละประโยคนั้นเอง แม้บางครั้งประโยค แต่ละประโยค ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กัน หากผู้อ่านพยายามดึงความหมายเข้ามาเกี่ยวข้องก็สามารถสร้างความสัมพันธ์ของประโยคได้ เช่น

ประโยคที่ 1 ผู้ชายทุกคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

ประโยคที่ 2 ผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน

หน้าที่ของคำ การสะกดคำ สาร อ่านสาร รูปร่างของคำ ความหมายของข้อความ ความหมายของคำ แปลความ ชนิดของคำ

จากทั้งสองประโยคทำให้ผู้อ่านรู้ว่าในกลุ่มคนที่ผู้เขียนกล่าวนี้มีผู้ชายกับผู้หญิง และผู้ชายทุกคนที่อยู่ในกลุ่มสวมกางเกงสีน้ำเงิน ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้หญิงบางคนที่อยู่ในกลุ่มนี้สวมกางเกง สีน้ำเงิน ดังนั้น ประโยคที่ 1 จึงเป็นประโยคนำให้กับประโยคที่ 2 และอาจกล่าวได้ว่าประโยคที่ 2 เป็นประโยคสรุป ผู้อ่านจะรู้ความหมายที่คล้ายกันของประโยคที่ 1 และที่ 2 คือ การที่ผู้ชายและ ผู้หญิงสวมกางเกงสีน้ำเงิน ส่วนข้อต่างกันก็คือ ผู้ชายทุกคนกับผู้หญิงบางคนสวมกางเกงสีน้ำเงิน Dawes เชื่อว่า ผู้อ่านจะเห็นข้อแตกต่างและคล้ายกันของความหมายในประโยค ที่อ่าน คือ การที่ประโยคเหล่านี้ไม่สามารถที่จะแยกได้ว่าอะไรเหมือนกันและต่างกัน ข้อความที่มีลักษณะเช่นนี้ถือว่ามีความสัมพันธ์ในเชิงลบ

5. ทฤษฎีของ Frederken ทฤษฎีนี้ได้้นำโครงสร้างทางหลักภาษาเป็น แกนสำหรับสร้างความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือ ผู้อ่านจำเป็นต้องทำความเข้าใจความหมายของถ้อยคำในประโยค การเข้าใจหน้าที่ของคำ การนำถ้อยคำมาเชื่อมโยง โดยอาศัยวิธีการทางหลักภาษา ซึ่งโครงสร้างของประโยคจะประกอบด้วย ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย เช่น ฉัน ตี มานะ ด้วยไม้บรรทัด ประธาน กริยา กรรม ส่วนขยายกริยา ถ้าผู้อ่านเข้าใจโครงสร้างทางหลักภาษาก็จะเข้าใจความหมายของประโยค ทฤษฎีนี้ยัง กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของเรื่อง ที่ผู้อ่านมักพบเป็นส่วนมาก มีดังนี้

5.1 แนวคิดของเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นแนวคิดรวมตลอดเนื้อเรื่อง

5.2 แนวคิดย่อยๆ ของเนื้อเรื่องจะมีความสัมพันธ์กัน และเมื่อนำมารวมกันแล้วก็สามารถสรุปเป็นแนวคิดของเนื้อเรื่องทั้งหมดได้

5.3 ข้อเสนอแนะที่ผู้อ่านได้กล่าวไว้ในท้ายบท

5.4 บทสรุปรวมผลแนวคิดแต่ละบท หากเนื้อเรื่องมีหลายตอน เพื่อมิให้ผู้อ่านสับสนผู้เขียนจึงมักจะมิบทสรุปไว้ตอนท้ายของบทด้วย นอกจากนั้น Frederken ยังได้กล่าวต่อไปว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่คล้ายกับโปรแกรมของคอมพิวเตอร์คิดเลข เมื่อใส่สารเข้าไปในโปรแกรมแล้วจึงจำเป็นได้รับการพิสูจน์จากผู้อ่านว่า ถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเปรียบเทียบหรือตัดสินใจ เมื่อได้รับการพิสูจน์ แล้วจึงทำการเปลี่ยนแปลงแก้ไขด้วยการเก็บส่วนที่เป็นความรู้ไว้ในสมอง ส่วนที่ไม่จำเป็น ก็จะทิ้งไป ความรู้ที่ได้เก็บไว้นั้นจะได้รับการนำมาใช้เมื่อถึงเวลาจำเป็น กระบวนการอ่านตามแนวคิดของ

Frederken

จากการศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ทฤษฎีการสอนอ่านเป็นตัวกำหนดแนวทาง กระบวนการ ขั้นตอนในการสอนอ่าน เพื่อพัฒนาการสอนอ่านให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษา ทฤษฎีการสอนอ่านจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษา

5. ขั้นตอนในการสอนอ่าน

บนลือ พฤษะวัน (2533 : 117 -118) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ได้แก่ การเตรียมตัวที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวย่างเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศเด็ก การพัฒนาความพร้อม และการแก้ไขช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนและเล่นร่วมกันไปด้วย

1.1 การเตรียมการอ่าน ถือว่าเป็นการเตรียมงานในขั้นการปรับปรุงพื้นฐานภาษาพูดกิริยามารยาท และระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โดยใช้การฟัง การพูด ในการเตรียมตัวเด็ก การสังเกตการเรียกชื่อ สิ่งของ สภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งใน โรงเรียน และทางบ้าน ตลอดจนการเล่าถึง กิจกรรมประจำวัน

1.2 การพัฒนา และตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น การสังเกต ความเหมือนความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อกับสายตา การฝึกถือปาก การเล่นเกม การจับร้อง การฝึกวาด ปั้น พับกระดาษ เพื่อนำไปสู่การพูด การฟังได้อย่างกว้างขวาง

1.3 การฝึกอ่าน เริ่มนับตั้งแต่การฝึกอ่านพจนานุกรมภาพ (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝึกนิทานที่เริ่มด้วยพยัญชนะต้น หรือเสียงพร้อมกับการช่วยเหลือแก้ไขอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอนไปด้วย

1.4 ฝึกอ่านบัตรคำประกอบภาพ และบัตรประโยคประกอบภาพเรื่องราวหรือนิทานสั้น ๆ โดยฟังจากครูอ่านหนังสือ และเปิดให้ดูภาพไปด้วย

1.5 ฝึกฟังครูเล่านิทาน นิทานพื้นบ้าน เด็กฝึกพูด หรืออ่านตามครู และฝึกให้เด็กที่ฟังเล่าเรื่องย่อ ๆ ได้

1.6 ฝึกท่องจำบทประพันธ์ง่ายๆ ต่อคำสัมผัส หรือคำคล้องจองเป็นตอนๆ

2. ขั้นเริ่มอ่าน หมายถึง การเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวสั้นๆ นิทานกิจกรรมประจำวัน โดยใช้วิธีจำรูปคำและภาพประกอบ

2.1 ฝึกอ่านคำและประโยคประกอบภาพ

2.2 ฝึกอ่านประโยคและเรื่องราว โดยอาศัยภาพประกอบช่วย

2.3 ฝึกอ่านนิทานสั้น ๆ หรือเรื่องราวที่ครู และนักเรียนจัดเตรียมหรือแต่งขึ้น หรือแผนภูมิประสบการณ์ที่ช่วยขยายประสบการณ์

2.4 ฝึกให้ใช้การเทียบคำ เทียบประโยค เพื่อใช้ประโยชน์ในการอ่าน

3. ขึ้นอ่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ได้แก่ สามารถใช้การอ่านได้ยาวนานขึ้น โดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมช่วยในการอ่านคำแปลกๆ ใหม่ ๆ

3.1 ฝึกอ่านนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลกๆ

3.2 ฝึกอ่านนิทานที่ยาวขึ้น และสามารถเล่าเรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ได้

3.3 ฝึกอ่านบทประพันธ์สั้นๆ โดยการรู้จักลงจังหวะสัมผัส 3.4 ฝึกอ่านเรื่องราว บทความ และสามารถจำรูปคำ เทียบคำ สะกดตัว ได้ดีจนนำไปใช้แสดงความคิดเห็น รายงานได้

4. ขึ้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี หมายถึง สามารถอ่านในใจได้เร็ว สามารถอ่านเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ หาความเพลิดเพลินจากการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรส หลายประเภท

4.1 ฝึกอ่านในใจ และมีความสนใจในการอ่าน อ่านหนังสือได้หลายรส หลายประเภท

4.2 ฝึกอ่านหนังสืออ่านประกอบเพื่อค้นหาสาระสำคัญ

4.3 ฝึกอ่านแบบคร่าวๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจ และเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่ ประเมินเรื่องราว และวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้

5. ขึ้นอ่านหนังสือ ได้อย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถมองเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่าน เกิดรสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีความสนใจในรสวรรณคดี เริงรมย์และสารคดี จนสามารถหยิบยกส่วนที่ดีเด่นขึ้นอ้างอิง ชักชวนให้ผู้อื่นสนใจ ภาษาได้

จากขั้นตอนการอ่าน สรุปว่า ครูผู้สอนต้องรู้จักหาข้อความหรือคำที่จำให้เด็กอ่าน ต้องเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ และเร้าความสนใจให้เด็กอยากอ่าน ครูต้องศึกษาขั้นตอนการสอนอย่างถ่องแท้ และสอนตามลำดับขั้นตอนการสอนอ่าน ได้แก่ ขึ้นเตรียม ขึ้นเริ่มอ่าน ขึ้นอ่านหนังสือแตก หรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ขึ้นเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการอ่าน และขึ้นอ่านหนังสือได้ อย่างกว้างขวาง ก็จะทำให้เด็กมีความสามารถในการอ่าน

สุนันทา มั่นเสริมฐวิทย์ (2542 : 156 - 158) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนอ่าน ออกเสียงครุควรดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. พิจารณาประเภทของข้อความที่นำมาอ่าน ข้อความแต่ละประเภท เช่น นิทาน สारคดี และบทความที่ให้ความรู้สึกต่างๆ ย่อมมีวิธีการอ่านแตกต่างกัน ดังนั้น ครูจึงควร แนะนำให้นักเรียนพิจารณาข้อความก่อนการอ่าน เพื่อให้รู้ว่าเป็นประเภทใด แล้วจึงพิจารณาต่อไปว่าจะอ่านอย่างไร โดยนึกถึงหลักสำคัญว่าการอ่านออกเสียงที่ตนจะอ่านนั้นจัดอยู่ประเภทใดใน 4 ข้อ ดังนี้

1.1 อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งมีสารประเภทเดียวกับตนรับรู้

1.2 อ่านเพื่อเป็นการติดตามผลการอ่านในใจของตนว่าสามารถเก็บใจความ ได้ครบถ้วนหรือไม่

1.3 อ่านเพื่อให้ผู้ฟังซึ่งไม่มีสารประเภทเดียวกับตนรับรู้

1.4 อ่านตามจุดมุ่งหมายที่ครูกำหนด เช่น อ่านบทตลก บทตื่นเต้น บทละคร บทสนทนา ฯลฯ

2. แนะนำลักษณะของการอ่านออกเสียงที่ดี ควรคำนึงหลักต่อไปนี้

2.1 ไม่รู้สึกกระดากอาย หรือเก้อเขินขณะอ่านออกเสียงต่อหน้าผู้อื่น

2.2 ออกเสียงชัดเจน และถูกต้องเพื่อให้ผู้ฟังจับใจความได้ถูกต้อง

2.3 ไม่อ่านข้ามหรืออ่านกระโดดทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด เพราะใจความไม่ต่อเนื่อง

2.4 เว้นวรรคตอนในการอ่านได้ถูกต้อง

2.5 ออกเสียงดังให้ได้ยินทั่วถึง

2.6 อ่านใส่ความรู้สึกตามบทบาทของผู้เขียน โดยพิจารณาตามประเภทของสารที่อ่าน

3. จัดกิจกรรมการอ่านออกเสียงควบคู่กับการอ่านในใจ หมายความว่า เมื่อมีการอ่านในใจ ควรมีการอ่านออกเสียงต่อกันไป เพื่อให้นักเรียนแลเห็นความแตกต่าง เป็นการฝึกความถูกต้องในการอ่านออกเสียง และเป็นการช่วยทำให้กิจกรรมการสอนมีความสมบูรณ์มากขึ้น

4. การเตรียมสื่อเพื่อใช้ในการอ่านออกเสียง มีหลายวิธีดังนี้

4.1 นักเรียนเป็นผู้เตรียมสื่อ เช่น แต่งบทละครหรือนิทาน หาช่าว และข้อความอื่น ๆ แล้วนำมาอ่านออกเสียง

4.2 ครูเตรียมนิทานที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน สื่อที่นำมาใช้อ่านออกเสียงจะต้องคำนึงถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของนักเรียน และ

จะต้องไม่ยาวนานเกินไป เพราะมุ่งที่จะให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้อ่าน หากมีคำที่นักเรียนอ่านออกเสียง ไม่ถูกต้องควรให้เปิดอ่านปทานุกรมทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบเสียงอ่านของคำที่ถูกต้องต่อไป

5. วิธีฝึกอ่านออกเสียง ควรดำเนินการในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

5.1 อ่านออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 – 6 คน ให้นักเรียนที่ซื่อายกับที่กล้าแสดงออกกละกัน เพื่อฝึกให้คนที่มึนสั้ยไม่กล้าแสดงออก เกิดความเชื่อมั่น และไม่รู้สึกเคอะเขิน ครูพิจารณาความพร้อมเพรียง และความถูกต้องเป็นประการสำคัญ การอ่านในลักษณะนี้สามารถใช้เป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการอ่าน ประสานเสียง และการร้องเพลงประสานเสียงได้เป็นอย่างดี

5.2 อ่านออกเสียงเป็นรายบุคคลตามข้อความ หรือบทเรียนที่กำหนดให้ ซึ่งมีทั้งคำยาก และเว้นวรรคตอนในการอ่านให้ถูกต้อง นอกจากนั้นให้นักเรียนฝึกการเน้นเสียง และใส่อารมณ์ประกอบการอ่านตามข้อความที่กำหนดไว้ ครูอาจจัดทำเป็นเวทีสำหรับที่ผู้อ่านออกเสียงหรืออาจมีฉากประกอบเพื่อให้เลดูตื่นเต้น คือ การอ่านที่จะได้ผลนั้นต้องมีการฝึกฝนทุกวัน

5.3 ให้ดูตัวอย่างจากผู้ใหญ่ที่อ่านออกเสียงดี เพื่อฝึกหัดตามแบบอย่าง เช่น โฆษกอ่านข่าวโทรทัศน์ ตลอดจนผู้ที่มีชื่อเสียงในการอ่านออกเสียงบทความต่าง ๆ สิ่งสำคัญที่จะต้องเน้น คือ การอ่านที่จะได้ผลดีนั้นต้องมีการฝึกฝนทุกวัน

หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้

1.1 ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connection Theory) ของธอร์นไดค์ (Thorndike) (กรมวิชาการ. 2538 : 21 – 23) ธอร์นไดค์ ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ

1.1.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ

1.1.2 กฎแห่งความฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร

1.1.3 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดง พฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่าย

1.2 ทฤษฎีการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรงของสกินเนอร์ (กรมวิชาการ, 2538 : 21 – 23) สกินเนอร์ (Skinner) ได้กล่าวถึง การสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ดังนี้

1.2.1 เงื่อนไขการตอบสนองเมื่อมีสิ่งเร้าแล้วมีการตอบสนองพฤติกรรมที่แสดงออกนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ หรือการเรียนรู้เป็นตัวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราการตอบสนอง

1.2.2 การเสริมแรงด้วยสิ่งเร้าใหม่ จะทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลงได้ เรียกว่า ตัวเสริมแรง ถ้าสิ่งเร้าใหม่ไม่มีผลต่อการทำให้อัตราการตอบสนองเปลี่ยนแปลง เรียกว่า ไม่เป็นตัวเสริมแรง

1.2.3 การเสริมแรงทันทีทันใด สิ่งเร้าที่เป็นตัวเสริมแรงจะต้องเกิดขึ้นทันที หลังจากมีการตอบสนอง ถ้าไม่เช่นนั้นผู้เรียนอาจจะมีการตอบสนองอีกอย่างหนึ่งที่เราไม่ต้องการ

1.2.4 สิ่งเร้าที่มีเงื่อนไขโดยเฉพาะ มีบางครั้งต้องการให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างไร อย่างหนึ่งในเวลานั้น และไม่ต้องการตอบสนองเช่นนั้นอีกในอีกเวลาหนึ่งผู้สอนอาจจะทำได้โดยให้สิ่งเร้าเฉพาะสำหรับการตอบสนองที่ต้องการนั้น

1.2.5 การยุติการตอบสนอง ในการตอบสนองนั้นมีการเสริมแรงแล้วมีการตอบสนองในอัตราสูง อัตราการตอบสนองจะลดลงให้มาอยู่ในระดับเดิมของมันได้ โดยไม่มีการเสริมแรงของการตอบสนองนั้น การตอบสนองก็จะลดความถี่ลงเรื่อยๆ จนกระทั่งถือว่าไม่สำคัญหรือไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้

จากทฤษฎีการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ของเด็กจะต้องอาศัยเรื่องความพร้อม การฝึกหัด และความพึงพอใจของผู้เรียน ครูผู้สอนก็ต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียนการที่ผู้เรียนจะเกิดความพร้อม ความพึงพอใจ และการฝึกหัดนั้น ก็จะต้องอาศัยสิ่งเร้าที่จะทำให้เกิดการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น เมื่อเกิดการตอบสนองก็จะต้องให้แรงเสริมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ดังนั้นการที่จะให้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน จำเป็นที่จะต้องอาศัยสิ่งเร้าที่เหมาะสมกับวัยและความพึงพอใจของผู้เรียนที่จะช่วย

ให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำในเรื่องได้ ผู้วิจัยจึงเลือกหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่มีภาพประกอบ ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถที่จะอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้ผู้เรียนอยากอ่าน อันจะเป็นหนทาง ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เพราะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่มีปัญหาด้านการรับรู้ทางสายตาและมีปัญหาด้านการอ่านที่เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก นิทานประกอบภาพจะเป็นสื่อที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการรับรู้ทางสายตาและปัญหาด้านการอ่านของเด็ก ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการเสริมแรง และช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากอ่านมากขึ้น

2. ความหมายของนิทาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความและอธิบายความหมายของนิทานไว้ เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษา ดังนี้

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 32) กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาที่มีได้เจาะจงแสดงประวัติความเป็นมาของเรื่อง จุดใหญ่ก็เพื่อความสนุกสนานและความพอใจ ทั้งผู้เล่าและผู้ฟังซึ่งสอดคล้องกัน มุ่ง ที่จะสนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ฟัง ในบางครั้งก็สอดแทรกคติสอนใจเอาไว้ด้วย

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533 : 101) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าเริ่มต้นเล่ากันมาตั้งแต่เมื่อใด การเล่านิทานก็เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้ เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุขและบางครั้ง ก็สอดแทรกคุณธรรมเพื่อสอนใจไปด้วย

วลัย ชวลิตธารง (2525 : 25 - 26) ให้ความหมายของนิทานว่านิทาน คือ เรื่องราว ที่เล่าสืบเนื่องต่อกันมาเป็นทอดๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นิทานเหล่านี้อาจจะเป็นเรื่องที่ยังคงความจริงหรือมีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนานหรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้

กิ่งแก้ว อัดดาพร (2519 : 12) ได้ ให้ความหมายนิทานเชิงคติชนวิทยาว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ

ฉวีวรรณ กุหาภินันท์ (2527 : 70) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่ากันมาแต่โบราณและมีอิทธิพลต่าง ๆ นานา

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2516 : 37) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า คือ เรื่องที่เล่าสืบกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

3. ประเภทของนิทาน

การแบ่งประเภทของนิทาน สามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามเขตพื้นที่ แบ่งตามยุคสมัย แบ่งตามครุชนิเวศน์หรือแบ่งตามชนิดของการเล่านิทาน แต่ที่นิยมกันมาก คือ การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน ซึ่งขอกกล่าวต่อไป

การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน สามารถจำแนกและแบ่งได้ตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทาน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้อธิบายวิธีการแบ่งประเภทนิทานตามรูปแบบของนิทานไว้ ดังนี้

เกริก ยूनพันธ์ (2538 : 20 - 22) กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิทานหรือเทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปราเป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลย ความเป็นจริงเหนือความเป็นจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ ฤทธิ์เดช ฉากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษ หรือถูกกำหนดขึ้นมา เช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาล มีพระเอกเป็นเจ้าชาย มีนางเอกเป็นเจ้าหญิง มีนางฟ้า มีเทวดา มียักษ์ ฯลฯ เป็นต้น
2. นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้าง การเกิด ฯลฯ เป็นต้น
3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เลียบเคียงเชิงเปรียบเทียบกับชีวิต และความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ ให้บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พิถีพิถัน ละเอียดรอบคอบและไม่ประมาท ช่วยเหลือเมตตาต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่อ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจ กล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆ ไว้แต่มีฉากหรือสถานการณ์นำตื่นเต้น หรือเกินความจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนาน และทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้นั้นเป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถ และน่าสนใจจริง
5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใด และอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้น ๆ ด้วย เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม นกยูงกับ นกกา ฯลฯ เป็นต้น
6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริง ลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ ฯลฯ

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก และเปรียบเทียบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิด และแนวทางแก้ไข เป็นบางครั้ง หรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเอง มักเป็นเรื่องราว บันเทิงคดีที่สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ แต่มีมุมที่ตลกขบขัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่ เกี่ยวข้องกับไหวพริบเรื่องราวแปลกๆ เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกินความเป็นจริง ฯลฯ เป็นต้น

จรรยาบรรณ บุณยนิศย์ (2526 : 15 - 19) กล่าวถึง การแบ่งนิทานออกเป็น ประเภท ตามรูปแบบนิทาน 5 ประเภท

1. นิทานปรัมปรา (Fairy Tale) เป็นนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างยาว เป็นเรื่อง สมมติว่าเกิดขึ้นในที่ไหนที่หนึ่ง ไม่กำหนดชัดเจนว่าที่ไหน ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้มีคุณสมบัติ พิเศษประการใดประการหนึ่ง เช่น เป็นผู้มีอำนาจ มีบุญ มีฤทธิ์เดช ทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้ ถ้าเป็น หญิงมักได้แต่งงานกับชายสูงศักดิ์ เช่น ปลาบู่ทอง สโนไวท์ และซินเดอเรลลา

2. นิทานท้องถิ่น (Legend) เป็นนิทานที่มีเรื่องสั้นกว่านิทานปรัมปรา มัก เป็น เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี โศกกลาง หรือคตินิยม แต่เชื่อว่าเป็น เรื่องที่ เกิดขึ้นจริงหรือมีเค้าความจริง มีบุคคลจริงๆ มีสถานที่จริงกำหนดแน่นอนกว่านิทาน

3. นิทานเทพนิยาย (Myth) เป็นนิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวเอกของ เรื่อง เช่นเมขลา – รามสูร ท้าวมหาสงกรานต์

4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale) เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ และมีความคิดและการกระทำต่างๆ ตลอดจนพูดจาอย่างคน หรืออาจมีคนเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย ทั้งคนทั้ง สัตว์สามารถพูดจาโต้ตอบ และปฏิบัติต่อกันได้ นิทานประเภทนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท

4.1 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม (Fable) ได้แก่ นิทานอีสป ซาตก ต่าง ๆ

4.2 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ (Commutative Tale) เช่น เรื่องยายกะตา

5. นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นนิทานเรื่องสั้นๆ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ ไม่น่าจะเป็นไปได้ต่างๆ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความ โง่ กล โกง การแก้แค้นแก้แค้น การแสดง ปฏิภาณไหวพริบตลอดจนการเดินทางและการผจญภัยที่ก่อเรื่องผิดปกติในแง่ขบขันต่างๆ

วรรณิ ศิริสุนทร (2539 : 13 - 19) ได้แบ่งนิทานสำหรับเด็กออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานจนภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนขึ้นบ้าง ไม่ปรากฏว่าผู้แต่งดั้งเดิมเป็นใคร มักจะกล่าวอ้างว่าเป็นของเก่าแล้วเอามาเล่าใหม่ นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็นชนิดใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ (Talking – Beast tales) มีตัวละครเป็นสัตว์พูดจาโต้ตอบกัน บางครั้งสัตว์ก็พูดจาโต้ตอบกับคนด้วย เช่น เรื่องแม่ไก่สีแดง ปลาบู่ทอง และลูกเสือกับลูกวัว เป็นต้น

1.2 นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เป็นนิทานเรื่องธรรมดาพื้นๆ แต่เนื้อเรื่องมีการกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ และซ้ำ ๆ กัน เช่น เรื่อง ดากับยาย ลูกไก่ตื่นตูม

1.3 นิทานตลกขบขัน (The Drolls หรือ Humorous tales) เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นทำนองไร้สาระหรือโง่เขลา และแปลกประหลาด ชวนให้เห็นเป็นเรื่องตลกขบขัน บางครั้งก็เป็น การใช้ปฏิภาณไหวพริบ เช่น เรื่องศรีธนญไชย

1.4 นิทานอธิบายเหตุ (Pour quoi stories หรือ Tales that tell why) ส่วนใหญ่นิทานพื้นบ้านชนิดนี้มีเนื้อเรื่องอธิบายหรือตอบคำถามของเด็ก ๆ ว่า “ทำไม...?” ส่วนใหญ่อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนในชาติ ต่าง ๆ บางครั้งก็เกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น เรื่องทำไมกระต่ายจึงหางสั้น เสือทำไมจึงมีลาย น้ำทะเลทำไมจึงเค็ม

1.5 เทพนิยาย (Fairy tales) บางครั้งเรียกว่า นิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา (Tales of magic) ลักษณะของนิทานชนิดนี้ที่เห็นเด่นชัด คือ เรื่องมักยาว ซับซ้อน ตัวละคร มักมี อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถบันดาลสิ่งที่ดั่งใจ หรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ หรือมีผู้วิเศษสามารถทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้อย่างที่คนธรรมดาไม่สามารถจะทำได้ เป็นนิทานพื้นบ้านชนิดที่ครองใจเด็กมาเป็นเวลาช้านาน มักจะนิยม ขึ้นต้น ว่า “ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” หรือ “ในกาลครั้งหนึ่ง” เช่น เรื่องสังข์ทอง พระรถเมรี เจ้าหญิงนิทรา

2. นิทานสอนคติธรรม (Fables) มีลักษณะเป็นนิทานสั้น ๆ ตัวละครมีทั้งคนและสัตว์สัตว์มีบทบาทเหมือนคน มีแกนเรื่องแกนเดียว มีโครงเรื่องง่ายและสั้น และต้องให้บทเรียนสอนใจ เป็นข้อสรุปที่ชัดเจน นิทานคติธรรมของต่างประเทศที่รู้จักกันดีได้แก่ นิทานอีสป (Aesop's Fables) ผู้เขียนคือ อีสป (Aesop) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นทาสชาวกรีก มีชีวิตอยู่ระหว่าง

620 – 560 ปี ก่อนคริสตกาลเนื่องจากเขาถูกจำกัดเสรีภาพในการพูด และการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จึงพยายามหาทางออกด้วยการแสดงความคิดเห็นออกมาในรูปของนิทานสอนคติธรรม ตัวอย่างนิทานอิสป ได้แก่ หมาป่ากับลูกแกะราชาสีห์กับหนู นิทานสอนคติธรรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 นิทานเทียบสุภาษิต เป็นนิทานที่มักจะยกสุภาษิตตั้งเป็นโคลง 1 บท แล้วมีนิทานเปรียบเทียบได้กับโคลงนั้น

2.2 นิทานชาดก เป็นนิทานสอนคติธรรมของอินเดีย ซึ่งคำว่าชาดกมาจากภาษามคธ แปลว่าเกิดแล้วคือหมายถึงเรื่องราวของพระพุทธเจ้าและพระสาวกที่เกิดขึ้นมาแล้วในชาติก่อน และแต่ละชาติได้บำเพ็ญบารมี คือความดียิ่งขึ้นจนพระชาติสุดท้ายได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า

3. นิทานปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องที่แสดงให้เป็นที่เหตุการณณ์และเรื่องราวใน บรรพกาลเกี่ยวกับพื้น โลก ท้องฟ้า และพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุม ปราภฏการณณ์ทางธรรมชาติ

4. มหาภาพย์และนิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับเทพปกรณัมต่างกันแต่ว่าตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า มีการกระทำที่กล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรค และประสบผลสำเร็จในที่สุด ได้แก่ เรื่อง King Arthur and the Knights of the Round (กษัตริย์อาเธอร์และอัศวิน โต๊ะกลม) Robin Hood (โรบินฮูด) Ramayana (รามเกียรติ์) และเรื่องของวีรบุรุษประจำท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น ท้าวแสนปม ดันราชวงศ์อุทองและไกรทองวีรบุรุษแห่งเมืองพิชิต

5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ (Animal stories) นิทานสมัยเก่าที่มีตัวละครเป็นสัตว์ เราจะพบมากในบทกลอนกล่อมเด็ก นิทาน พื้นบ้านและนิทานสอนคติธรรม แต่ในปัจจุบันนี้ได้มีผู้แต่งนิทานสำหรับเด็กที่มีตัวละครเป็นสัตว์ โดยแบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่ สัตว์ที่มีบทบาทการกระทำอย่างคน และสัตว์ที่มีความเป็นอยู่และความ นึกคิดตามธรรมชาติของ สัตว์ เรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กเล็กที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ หรือที่มีตัวละครเป็นสัตว์ มีทั้งที่แต่งเป็นเรื่อง ๆ ไป และแต่งออกมาเป็นหนังสือชุด ตัวเอกส่วนใหญ่มีบทบาทที่ค่อนข้างซุกซน แต่เด็ก ๆ ชอบมาก และส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นหนังสือภาพ เช่น The Ugly Ducking (ลูกเป็ดขี้เหร่) เขียนโดยฮันส์ คริสเตียนแอนเดอร์เซน ในการศึกษาเรื่องประเภทของนิทานนี้ ขอแบ่งประเภทนิทานในสภาพปัจจุบันออกเป็น 8 ประเภทด้วยกัน คือ

- 5.1 นิทานปรัมปรา
- 5.2 นิทานท้องถิ่น
- 5.3 นิทานเทพนิยาย
- 5.4 นิทานตลกขบขัน
- 5.5 นิทานสร้างเสริมคุณธรรม
- 5.6 นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ที่มีสัตว์เป็นตัวเอกของเรื่อง
- 5.7 นิทานให้ความรู้เฉพาะในเรื่องหนึ่งเรื่องใด เช่น นิทานเรื่อง ยาเสพติด โรคเอดส์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
- 5.8 นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

4. หลักการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็ก

นิทาน คือ เรื่องราวซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลอดจนต้องการสอดแทรกความรู้ แนวคิด คุณธรรมจริยธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของลักษณะนิทานที่ดีและการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็ก โดยควรมุ่งศึกษาถึงเรื่องวิธีการเลือกนิทานที่ดีให้สอดคล้องกับความสนใจ และพัฒนาการตามวัยของเด็กเป็นสำคัญลักษณะของนิทานที่ดี

- 4.1 ดำเนินเรื่องสนุกสนาน น่าสนใจ ชวนติดตาม
- 4.2 เนื้อเรื่องให้ความรู้ แนวคิด หรือคติธรรมแก่เด็ก
- 4.3 ดำเนินเรื่องมีตัวละครไม่มากนัก ทุกตัวมีบทบาทในการดำเนินเรื่อง
- 4.4 ภาพประกอบสวยงาม สอดคล้องกับตัวละครและเนื้อเรื่อง
- 4.5 ใช้ภาษาง่ายๆ เหมาะสมกับวัยของเด็ก
- 4.6 รูปเล่มแข็งแรงทนทาน

ในเรื่องหลักการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็กนั้น ได้มีผู้ให้ทรรศนะในเรื่องนี้ไว้หลายท่านซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2526 : 126) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

1. เป็นเรื่องง่าย แต่มีความสมบูรณ์ในตัว เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวให้เด็กพอคาดคะเนเรื่องได้บ้าง อาจสอดแทรกเกร็ดที่ชวนให้เด็กสงสัยว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เพื่อให้เรื่องมีรสชาติ ตื่นเต้น

2. เป็นเรื่องที่เด็กมีความสนใจ อาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตเด็ก และสัตว์

ต่างๆ

3. ควรมีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องความเรียงได้ดี และภาษาที่ใช้ต้องสละสลวยเหมาะสมกับวัยเด็ก

4. มีการกล่าวซ้ำคำหรือประโยค วลี เพื่อเด็กจะจำได้ง่ายและรวดเร็ว

5. ควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

ชีวิตประจำวันของเด็กเนื้อเรื่องถึงจุดสุดยอดง่ายและน่าพึงพอใจ เมื่อเล่าจบเด็กก็มีความสุข มีคติสอนใจในเนื้อเรื่องควรมีตัวละครที่เด็กสามารถสมมติเป็นตัวเองได้ และชื่อของตัวละครควรเป็นภาษาไทย เป็นชื่อง่าย ๆ ที่เด็กเข้าใจความหมายได้

6. เนื้อเรื่องควรสอดแทรกคติธรรมสอนตัวละครให้มีมารยาท ให้เป็นเด็กดี อบรมเด็กให้รู้ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

พรจันทร จันทวิมล (2539 : 103 – 105) ผู้ซึ่งทำงานใกล้ชิดกับเด็กปฐมวัย มาตลอด และเป็นนักแต่งนิทาน และนักเล่านิทานสำหรับเด็ก ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานสำหรับเด็ก ไว้ดังนี้

1. เป็นเรื่องง่าย ๆ แต่สมบูรณ์เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวให้ได้กพอคาดคะเนเรื่องได้

2. มีการเดินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว

3. ตัวละครน้อย มีลักษณะเด่นที่จำได้ง่าย เด็กอาจสมมติตัวแทนได้

4. มีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องที่เป็นความเรียงได้ดี

5. ใช้ภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น การกล่าวซ้ำ หรือคำสัมผัสจะช่วยให้เด็กจดจำได้ง่ายและรวดเร็ว

6. สร้างความรู้สึก ความพอใจให้กับผู้ฟัง

7. เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัวสัตว์เลี้ยงหรือเรื่องที่เด็กจะจินตนาการตามความยาวไม่เกิน 15 นาที

อารมณี สุวรรณपाल (2532 : 472 – 474) ได้ให้แนวคิดในการเลือกเรื่องราวหรือนิทานที่เหมาะสมกับเด็กว่าจะต้องพิจารณาสิ่งที่สำคัญหลายประการ คือ

1. เป็นเรื่องง่าย ๆ ดำเนินเรื่องดีมีจุดเด่นของเรื่องจุดเดียว เพื่อสะดวกที่จะให้เด็กได้จับประเด็นของเรื่องโดยไม่ยากนัก มีบทสนทนาบ้าง

2. ใช้คำซ้ำ ๆ คำคล้องจอง และประโยคสั้นๆ ที่เด็กจำได้ง่าย ๆ

3. ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ดึงดูดความสนใจเด็กและใช้ภาษาที่ถูกต้อง

4. เหตุการณ์ของเรื่องควรเป็นเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวเด็ก และเรื่องที่คิดคำนึงถึงตามจินตนาการ

5. จุดเด่นของเรื่องควรง่ายและเป็นที่น่าสนใจของเด็ก

6. ตัวละครเด่น ควรมีเพียงตัวเดียว ถ้ามีหลายตัวจะทำให้เด็กงง

7. ถ้ามีเรื่องของศาสนา วัฒนธรรม และเชื้อชาติ ควรเป็นเรื่องที่ใช้ภาพพจน์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับท้องถิ่น

จากแนวคิดการเลือกนิทานดังกล่าวข้างต้น การเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กนั้นมุ่งเน้นไปที่เนื้อเรื่องของนิทาน จะต้องเป็นเรื่องที่ง่ายๆ แต่มีความสมบูรณ์ เป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กตัวละครมีไม่มากนักแต่มีลักษณะเด่นที่เด็กเห็นและจดจำได้ง่าย ทั้งที่การดำเนินเรื่องควรเน้นที่บทสนทนามากกว่าเจียง นอกจากนี้การเลือกนิทานให้กับเด็กจะต้องคำนึงถึงเรื่องวัยของเด็กด้วย

วิไล เวียงวิระ (2525 : 71) ได้กล่าวถึงระดับอายุและเรื่องที่เด็กสนใจในแต่ละวัยไว้ดังนี้

1. อายุ 1 – 2 ขวบ ชอบฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเองเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สั้นๆ ง่าย ๆ เช่น เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง สัตว์เลี้ยงในบ้าน

2. อายุ 3 - 4 ขวบยังชอบฟังเรื่องที่ใกล้ตัวหรือในชีวิตจริง นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กระดับนี้ควรจะอิงความจริงอยู่บ้าง

3. อายุ 4 – 5 ขวบ วัยนี้เป็นวัยที่เด็กอยากรู้อยากเห็น ต้องการที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้มาจากไหน ทำไมจึงเป็นนั้นเช่นนี้ จึงไม่เป็นเช่นนั้นอย่างนี้ สิ่งนี้มีความเป็นมาอย่างไร เด็กวัยนี้ เริ่มจะเข้าใจ ข้อแตกต่างระหว่างความจริงและเรื่องสมมติ นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยนี้ ควรจะเป็นเรื่องสั้นเข้าใจง่าย มีตัวละครตัวเอกเพียงตัวเดียว และตัวละครร่วมอีก 2-3 ตัว เป็นเรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการและอิงความจริงอยู่บ้าง

4. อายุ 5 – 6 ขวบ วัยนี้เด็กเริ่มสนใจโลกความเป็นจริง แยกอดีต ปัจจุบัน ได้ รู้จักสิ่งแวดล้อมที่ห่างตัวมากขึ้น เริ่มเข้าใจตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่างเช่นแต่ก่อน เนื้อหาของเรื่องที่เล่าควรเป็นสิ่งที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาด้วยจะเป็นเรื่องจริงในปัจจุบันหรือเป็นเรื่องประเภทวิบุรุษทั้งหลายก็ได้

5. เด็กอายุ 7 – 8 ปี สนใจอ่านหนังสือที่มีภาพมาก ๆ สีสันสดใส ชัดเจน ชอบเรื่องชวนคิด สนใจเกี่ยวกับชีวิตจริงที่เล่าสั้นๆ ง่ายๆ ตัวละครมีบุคลิกเด่นกล้าหาญ และเป็นคติ

6. เด็กอายุ 9 – 10 ปี เป็นวัยที่เริ่มสนใจและเอาใจใส่ในการอ่านอย่างจริงจัง เพราะอ่านหนังสือแตกฉานขึ้น ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายชอบหนังสือที่มีรูปภาพมาก ๆ มีสีสัน สดใส สวยงาม ภาพชัดเจน ชอบเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ แต่เริ่มชอบเรื่องจริงๆ มากกว่าที่สัตว์จะทำอะไรได้เหมือนคนนิทานเกี่ยวกับนางฟ้าและเวทคา ชอบเรื่องผจญภัย ตลกขบขัน ไม่ชอบเรื่องที่หวาดเสียวเกินไป

7. เด็กอายุ 11 – 12 ปี เด็กวัยนี้สนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติของครอบครัว สนใจเกี่ยวกับชีวิตในโรงเรียน เด็กชายชอบเรื่องสัตว์ที่ต้องไปผจญภัย เป็นเรื่องตื่นเต้นลึกลับ เด็กชายที่ฉลาดชอบเรื่องเกี่ยวกับการประดิษฐ์เครื่องยนต์กลไก และเรื่องราวต่าง ๆ ทางด้านวิทยาศาสตร์ เด็กชายบางคนยังสนใจการ์ตูน นิทาน แต่ละความสนใจเรื่องสัตว์ลงไปบ้างหันไปสนใจพวกหุ่นยนต์มากกว่า ส่วนเด็กหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในบ้าน สัตว์เลี้ยง เด็กหญิงมีจินตนาการมากกว่าเด็กชาย สำหรับเด็กหญิงที่ฉลาดจะไม่ชอบนวนิยายเกี่ยวกับอารมณ์ เด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่จะสนใจชีวประวัติประวัติศาสตร์ เรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา ความเป็นอยู่ของเด็กชาติอื่น ชอบนิทานพื้นเมืองของชนชาติอื่น ๆ และชอบเรื่องเกี่ยวกับกีฬา

เกริก ยุ้นพันธ์ (2538 : 58 – 50) กล่าวถึงนิทานที่เด็กสนใจสามารถแบ่งได้ตามความต้องการ และตามพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. เด็กวัยแรกเกิดถึง 2 ขวบ เด็กวัยนี้สนใจนิทานที่มีเรื่องสั้นๆ หรือนิทานที่กล่าวถึงถ้อยคำเป็นคำๆ พร้อมภาพประกอบที่มีสีสันสดใส เด็กวัยนี้มีพัฒนาการสามารถใช้มือคว้าจับสิ่งของได้เบื้องต้น ดังนั้นเริ่มแรกจึงควรมีของเล่นที่ทำจากผ้า หรือพลาสติกที่ปราศจากสารพิษ ให้เขาจับเล่นนอกจากนิทานที่มีคำพูดเป็นคำๆ แล้ว เด็กในวัยนี้เพลงกล่อมเด็กถือว่ามี ความสำคัญต่อเขามาก และภาพที่มีสีสันสดใส ควรนำมาให้เด็กดูเป็นครั้งคราว

2. เด็กวัยระหว่าง 2 ถึง 4 ปี เด็กวัยนี้จะสนใจคำพูดที่มีถ้อยคำคล้องจอง ชอบซักถามเพราะความใคร่รู้ใคร่เห็น และชอบให้พี่เลี้ยงหรือพ่อแม่ร้องเพลง หรือท่องคำคล้องจอง ให้เขาฟัง หรือส่วนใหญ่จะเป็นเพลงกล่อมเด็กและตัวของเขาก็จะนั่งฟังจนมันใจ และในที่สุดเขา จะร้องตาม หรือเล่นกับตุ๊กตาของเขา เด็กจะจำคำลงท้ายของแต่ละประโยคของคำคล้องจอง โดยออกเสียงตามหรือเปล่งเสียงร้องตามด้วยเป็นคำ ๆ นิทานเรื่องยายกะตาดี้ก็จะชอบมาก และชอบ เรื่องเล่าที่มี คำคล้องจองสัมพันธ์กัน เช่น ยายกะตาดี้ ปลูกถั่วปลูกงาให้หลานเฝ้า หลานไม่เฝ้า เอาแต่ปั่นวัว ปั่นควาย อีการก็เลย มากินถั่วกินงาของตาดี้ยาย ยายมายายดำตามาตาดี้ หลานคนดีก็ร้องไห้แงๆ เป็นต้น นิทานสำหรับเด็กวัยนี้ก่อนนอนก็มีความสำคัญมาก นิทานที่ใช้เล่าจะเป็นเรื่องเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกของทุก ๆ คืน และคืนละหลายๆ ครั้งในเรื่องเดียวกัน

โดยเนื้อหาจะต้องคงเดิมเพียงแต่เพิ่มรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้สนุกตามสถานการณ์แต่ละวันเท่านั้น

3. เด็กอายุระหว่าง 4 ถึง 6 ปี เด็กวัยนี้จะให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวเองน้อยลง และหันมาสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวของเขามากขึ้น แต่ความสนใจของเด็กในวัยนี้ยังเป็นระยะสั้นๆ เท่านั้นคำกล่อมที่มีคำคล้องจอง เช่น เพลงกล่อมเด็ก เด็กยังชื่นชอบอยู่ คำทายที่ประหลอประหลาดเด็กจะชอบมากด้วย เช่น หนูมีกับหนูมา หนูมากับหนูมี หนูมีมีตุ๊กตาหมา หนูมา มีตุ๊กตาหมี นอกจากนี้เด็กยังจะชอบนิทานที่มีตัวเดินเรื่องหรือตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์พูดได้ เช่น หมาป่าพูดคุยกับหนูน้อยหวมกแดง เป็นต้น

ฉวีวรรณ กิณางค์ (2526 : 103 - 104) กล่าวว่า ครูและผู้ใหญ่จะต้องเลือกหนังสือนิทาน ที่เห็นว่าดี และเหมาะสมกับเด็กและมีประโยชน์มาให้เด็กอ่าน หนังสือนิทานที่จะนำมาให้เด็กอ่านนั้นควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. รูปภาพจะต้องครบถ้วนไม่ตัดขาดหายไป
2. เป็นหนังสือที่มีภาพเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กรู้จัก และเคยเห็นทั่ว ๆ ไป
3. สีเส้นของภาพต้องสวยสดงดงาม เพราะเด็ก ๆ ชอบรูปภาพที่มีสีสันสวยงามมากกว่า ภาพขาวดำ และภาพควรเป็นสีที่ชัดเจนไม่พร่ามัวเลอะเทอะ เพราะรูปภาพจะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น
4. ภาพประกอบดูแล้วมีชีวิตจิตใจเหมือนความเป็นจริง เหมาะสมกับเรื่อง และถูกสัดส่วน เช่น หน้าตาน่ารัก สวยงามไม่พิการหัวโต ตัวเล็ก ฯลฯ
5. รูปเล่มเปิดออกอ่านได้เต็มที่ และสันหนังสือควรหุ้มด้วยผ้า กระดาษที่ใช้เขียน ไม่ควรเป็นกระดาษมัน และไม่ควรจะขาวกระจ่างจนสะท้อนแสงได้
6. ปกหนังสือไม่ควรห่อปก เพราะต้องการจะให้เด็กได้ดูรูปภาพหน้าปก เพื่อจะทราบได้ว่าเป็นเรื่องอะไร
7. ควรเลือกหนังสือนิทานที่มีตัวอักษร โตพอสมควร ไม่ใหญ่มากหรือเล็กเกินไป ตัวอักษรและภาษาจะต้องเขียนอย่างถูกต้อง เพื่อเด็กจะได้เอาแบบอย่างและเข้าใจได้ง่าย ช่องว่างระหว่างบรรทัดจะต้องมีขนาดพอดี ริมกระดาษเว้นไว้ประมาณ 1 นิ้ว
8. หนังสือนิทานควรจัดไว้ที่มุมหนังสือ มีชั้นและกระเป๋าค้นสำหรับวางหนังสือเรื่องและนิทานที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
  - 8.1 เป็นเรื่องที่น่าหวาดเสียวอย่างไม่มีเหตุผล เช่น เรื่องเกี่ยวกับภูตผี
  - 8.2 เรื่องที่เกี่ยวกับการรักใคร่ การหนีตามกันของหนุ่มสาว

8.3 เรื่องเกี่ยวกับการพลัดพรากจากพ่อแม่ และการถูกทอดทิ้ง
 8.4 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความโหดร้ายทารุณ มีการลงโทษอย่างรุนแรง
 เกินไป ไม่เหมาะสมกับความรู้สึกของเด็ก และเหตุผลในการลงโทษนั้น และควรมีการให้อภัย
 ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เห็นว่าความยุติธรรมยังมีในโลก

8.5 เรื่องที่ผู้เล่า ครูและผู้ใหญ่ไม่ถนัดที่จะเล่า จะทำเด็กมีเจตคติที่ไม่ดีได้

8.6 เรื่องที่สอดแทรกศีลธรรมมากเกินไป บ่อยเกินไปจนเด็กเบื่อ

การปฏิบัติกิจกรรมหลังการอ่านนิทานจบเลือกทำกิจกรรมต่อเนื่องจากการอ่าน
 นิทานดังนี้

1. กิจกรรมภาษา

1.1 ตั้งชื่อเรื่องนิทานที่อ่าน

1.2 ร้องเพลงเกี่ยวกับตัวละคร

1.3 ถาม – ตอบ – ทายปัญหา จากเรื่องที่อ่าน

1.4 ให้เด็กแต่งนิทานขึ้นใหม่โดยใช้ตัวละครชุดเดิม

1.5 ให้เด็กแต่งนิทานต่อเนื่องจากเรื่องเดิมที่อ่าน

1.6 อภิปรายเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครในนิทาน

1.7 ประมวลการเล่านิทานจากเรื่องที่อ่านไป

1.8 ให้เด็กเล่านิทานต่อเนื่องกันคนละตอน

2. กิจกรรมการแสดงละคร

2.1 ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวของนิทานที่ได้อ่านมาแล้ว

2.2 ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งของนิทาน

2.3 ให้เด็กแสดงละครใบ้จากสั้นๆ

2.4 ให้เด็กแสดงละครพูด

3. กิจกรรมศิลปะ

3.1 วาดภาพ – ระบายสี

3.2 ต่อเติมภาพตัวละครให้สมบูรณ์

3.3 ปั้น – ฉีก – ปะ ตัวละครในนิทาน

3.4 งานศิลปะประดิษฐ์ตัวละครในนิทาน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า เด็กจะมีความสนใจในนิทานแตกต่างกันตามวัย กล่าวคือ
 เด็กวัยแรกเกิดถึง 2 ปี สนใจฟังนิทานเรื่องสั้นๆ เป็นเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก มีภาพประกอบที่มี

สีสันสดใสดึงดูดความสนใจของเด็ก ลักษณะของนิทานอาจเป็นรูปเล่ม หรือของเล่นที่ทำด้วยผ้า และพลาสติกที่ปราศจากสารพิษ ส่วนเด็กวัย 2 ถึง 4 ปี ลักษณะของนิทานที่เด็กสนใจยังคงเป็น เรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กหรือเรื่องราวในชีวิตจริง มีตัวละครเพียง 2 -3 ตัว เนื้อเรื่องส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์และจินตนาการมีการใช้ภาษาในการดำเนินเรื่องมากขึ้น เช่น คำกลอนหรือคำคล้องจอง ส่วนเด็กวัย 4 – 6 ปี สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากขึ้นทั้งโลกของความเป็นจริงและสิ่งสมมติ ดังนั้นนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยนี้ควรเป็นนิทานที่ช่วยส่งเสริมความสนใจของเด็ก สำหรับหลักการเลือกหนังสือนิทานให้เหมาะสมกับเด็กนิทานประกอบภาพเป็นสื่อที่สามารถช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ความสำคัญของการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้

ความสำคัญของภาพประกอบ เด็กชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าด้วยตัวหนังสือ “ภาพ” จึงเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก จะทำหน้าที่สร้างภาพพจน์ในใจเด็ก ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะภาพสามารถอธิบายเรื่องได้ดีกว่าตัวหนังสือ ภาพประกอบหนังสือมีบทบาท ดังนี้

1. ภาพช่วยเสริมเนื้อหาสาระของเรื่องราว ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็วไม่ผิดพลาด และยังเป็นตัวแทนหรือภาพจำลองของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิ่งของสถานที่ ระบบการทำงานของเครื่องกลไก เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวหรือผู้อ่านไม่มีโอกาสได้เห็น ได้สัมผัส หรือมองเห็นได้ด้วยตา

2. ภาพช่วยดึงดูดใจ ความน่าสนใจเบื้องต้นของภาพประกอบหนังสือ จะต้องมีความน่าสนใจทั้งในด้านความสวยงาม ความถูกต้อง ความชัดเจน และมีรายละเอียดของภาพหรือเนื้อหาในภาพสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

3. ภาพช่วยส่งเสริมจินตนาการ ภาพประกอบที่ผู้วาดใช้สี เส้น แสง และเงาที่สวยงามสะท้อนจากเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร ประกอบกับคำบรรยายด้วยท่วงทำนอง ที่ให้ความรู้สึกและอารมณ์สอดคล้องกับภาพ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม ชื่นชมในความงามอ่อนช้อยของเส้น แสงและสีสัน ทำให้เกิดจินตนาการลึกซึ้งและกว้างไกลยิ่งขึ้น

4. ภาพช่วยสนองจุดหมายเฉพาะ หนังสือสำหรับเด็กเล็กบางเล่ม ผู้แต่งอาจใช้ภาพประกอบชักชวนผู้อ่านให้มีส่วนร่วมในเรื่อง เช่น ให้หาว่ามีสัตว์อะไรในภาพ และมีคำเฉลยในหน้าถัดไป เป็นต้น

จุดมุ่งหมายเฉพาะที่อาจจะใช้ภาพเป็นเครื่องมือ เช่น เพื่อล้อเลียน เสียดสี
เปรียบเทียบ สรุป อภิปรายขยายความคิดให้กว้างไกล เป็นต้น
การเขียนหนังสือนิทาน มีหลักในการเขียนดังนี้

1.เค้าโครงเรื่องสำหรับเด็ก ต้องไม่ซับซ้อน มีแนวคิดหรือแก่นของเรื่อง
(Theme) ที่เด่นชัด จับใจความได้ง่าย ไม่เกินกำลังปัญญาของเด็ก ตัวละครควรอยู่ในวัยใกล้เคียง
กับผู้อ่าน การวางโครงเรื่องต้องติดต่อกันต่อเนื่องเป็นเรื่องเป็นราว มีเหตุผลไปตามธรรมชาติ
มีความสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก มีเงื่อนไขบางตอนที่ตลกขบขัน แสดงถึง
ความสำเร็จ ความสุข สมหวัง มีชื่อเรื่องกะทัดรัดเข้าใจง่าย และมีการดำเนินเรื่องที่กระตุ้น
อารมณ์ สร้างความสนุกสนาน

2. วิธีการเขียน นักเขียนต้องมีความสามารถในการเขียนให้สนุก ใช้ถ้อยคำ
สละสลวยอ่านเข้าใจง่าย เป็นภาษาที่นิยมใช้กันในสังคม ตรงกับลักษณะบุคลิกของตัวละคร คง
เส้นคงวา ตรงตามสมัยของเรื่อง และเรียบเรียงได้เหมาะสม สะกดการันต์ถูกต้องตามหลักภาษา
ทั้งการใช้ภาษาในร้อยแก้วและร้อยกรอง อาจใช้การดำเนินเรื่องแบบเล่าเรื่อง หรือให้ตัวละคร
สนทนากัน แต่ต้องเป็น บทสนทนาสั้นๆ อาจมีการพรรณนาสลับบ้างก็ได้ แต่ต้องดำเนินเรื่อง
รวดเร็ว ข้อที่สำคัญ คือ ต้องมีภาพประกอบเรื่อง โดยภาพและเรื่องต้องอยู่ในหน้าเดียวกัน

3. ภาพประกอบ ภาพประกอบที่ดีจะต้องเป็นภาพที่ตรงเรื่อง สามารถเล่าเรื่องได้
ดี ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ เป็นภาพไม่ซับซ้อน ดูแล้วเข้าใจง่าย เป็นภาพที่เขียนได้
สวยงามตรงตามลักษณะของตัวละคร ตรงตามฉาก ตรงตามสถานที่และท้องเรื่อง ถูกต้องใน
เรื่องขนาดและสัดส่วนของภาพ และเป็นภาพที่มีชีวิต มีความรู้สึกและความเคลื่อนไหว

4. รูปเล่มและเทคนิคการพิมพ์ เด็กชอบหนังสือที่มีปกสีสวยสด ขอบปกแข็ง
มากกว่าปกอ่อน และชอบปกมันๆ ที่เคลือบน้ำยาเงามากกว่าปกหนังสือพิมพ์สีเดียว หรือพิมพ์
หลายสีแต่ไม่เคลือบเงา การจัดหน้าหนังสือดูโปร่งตา ภาพกับตัวอักษรไม่ทับกัน และชื่อเรื่อง
ดึงดูดความสนใจของเด็กก่อนที่จะเย็บเล่มจะต้องมีการตรวจสอบตัวสะกดของต้นฉบับให้
ถูกต้อง พิมพ์ตัวอักษรและภาพประกอบได้ชัดเจน มีสีสันทันได้งดงาม และดึงดูดความสนใจ
ขนาดและรูปร่างของหนังสือควรขึ้นอยู่กับความสนใจและความง่ายในการหยิบฉวยของเด็ก
เด็กชอบหนังสือที่พิมพ์ด้วยกระดาษที่มีคุณภาพดี ค่อนข้างแข็ง และเป็นกระดาษสีขาว วัสดุที่
ใช้ในการเย็บเล่ม ต้องทนทานและต้องเย็บด้วยความประณีต เพื่อจะได้ทนต่อการหยิบถือ
ของเด็ก

จากสิ่งที่กล่าวมาพบว่า เด็กๆ อ่านหนังสือมีจุดประสงค์หลายอย่าง โดยทั่วไปเด็กอ่านหนังสือเพราะความอยากรู้ อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็ก ซึ่งมักสนใจใคร่รู้ ความเป็นไปของสิ่งรอบๆ ตัว เพื่อทราบเรื่องราวและเหตุการณ์ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อช่วยในการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นด้วยดี ปัจจุบันเด็กๆ สามารถเลือกนิทานได้อย่างกว้างขวาง การเลือกนิทานให้กับเด็กๆ สักเรื่อง ควรต้องศึกษาว่าเรื่องประเภทใดอ่านแล้วเด็กสนุกและชื่นชอบ หรือเด็กอ่านอะไรจึงจะสนุก ไม่ใช่คิดเพียงแต่ว่าเด็กควรอ่านอะไรเท่านั้น เพราะบางครั้งเรื่องที่คิดว่า เด็กควรอ่าน อาจไม่ถูกใจเด็กก็ได้ สิ่งที่น่าสนใจที่คุณพ่อคุณแม่ และคุณครู ควรให้ความสำคัญในการเลือกหนังสือนิทานสำหรับเด็กนิทานดี ๆ สำหรับเด็กเพื่อเขาจะได้ฟังอ่าน และศึกษาความเปลี่ยนแปลงของโลกและชีวิตด้วยตัวของเขาเอง เนื่องจากระยะวัยเด็กเป็นระยะเริ่มเรียนรู้ การวางรากฐานจำเป็นต้องได้รับตัวอย่างที่ดี นิทานจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามทั้งด้านจิตใจ สติปัญญาความรู้จินตนาการ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้ความบันเทิง หล่อหลอมจิตใจของเด็กนิทานเป็น สื่อในการให้ประสบการณ์ที่ดีแก่เด็ก และเป็นการฝึก การรักการอ่าน ทำให้มีทักษะด้านการอ่านคำมากขึ้น ได้ดีสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

บริบทโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 11 ถนน วุฒาธิคุณ บ้านสันป่าตอง ตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ รหัสไปรษณีย์ 41150 โทรศัพท์ 042-279109 เนื้อที่ 32 ไร่ เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพื้นที่บริการ 7 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเพ็ญ หมู่ที่ 7 บ้านเกาะแก้ว หมู่ที่ 8 บ้านเหล่าสูงหมู่ที่ 13 บ้านวังบัวเหลือง หมู่ที่ 11 บ้านสันป่าตอง หมู่ที่ 15 บ้านศรีสว่างวง หมู่ที่ 17 บ้านดอนสวรรค์ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วมตั้งแต่ปี พ.ศ 2542 เป็นศูนย์เครือข่ายเด็กพิการเรียนร่วมใน พ.ศ. 2554 มีโรงเรียนเครือข่ายภายในอำเภอเพ็ญ จำนวน 22 โรงเรียน ปีการศึกษา 2554 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1255 คน มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจำนวน 109 คน แบ่งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 73 คน เป็นนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา 8 คน เป็นนักเรียนที่บกพร่องทางร่างกายการเคลื่อนไหว จำนวน 20 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2552) ประชาโรงเรียน คือปัญญา มีค่า ยิ่งกว่าทรัพย์ ค่าขวัญของโรงเรียนคือ เรียนดี มีวินัย กีฬาเด่น สืบประจำ โรงเรียน สีเหลือง-สีน้ำเงิน โรงเรียน

ได้รับมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2550

2. ข้อมูลบุคลากร

ผู้อำนวยการ โรงเรียนชื่อ นายสุคใจ รอคชมภู
รองผู้อำนวยการโรงเรียน

คนที่ 1 ชื่อ นายพงศพร พรหมโคตร

คนที่ 2 ชื่อ นางพรรณพร ทาปลัด

คนที่ 3 ชื่อ นายทวี จำปาทอง

ครูประจำการ จำนวน 47 คน

ครูอัตราจ้าง จำนวน 5 คน

พนักงานราชการจำนวน 3 คน

ลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน

ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 4 คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน 65 คน

3. ข้อมูลอาคารสถานที่

อาคารเรียน จำนวน 6 หลัง

อาคารอเนกประสงค์ จำนวน 2 หลัง

อาคารประกอบอื่นๆ ได้แก่ ห้องสมุด จำนวน 1 หลัง

หอประชุม จำนวน 1 หลัง ห้องกิจการสหกรณ์ จำนวน 1 หลัง

4. สภาพสถานการศึกษา

โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกุล ได้คัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบดังนี้ 1. โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพพระคัมภีร์วิทยุทอง 2. โรงเรียนแกนนำการศึกษาพิเศษเรียนร่วม 3. โรงเรียนประถมวัยต้นแบบ 4. โรงเรียนศูนย์ต้นแบบภาษาอังกฤษ สภามุขมชน สภาพโรงเรียนภายนอกเป็นสภาพกิ่งชนบท โรงเรียนอยู่ในเขตเทศบาล ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ราชการหลายแห่ง คือที่ว่าการอำเภอเพ็ญ สถานีตำรวจ สำนักงานเขตเทศบาลตำบลเพ็ญ มีประชากร ทั้งหมด 35,300 คน อาชีพหลักในชุมชน คือ ค้าขาย และ เกษตรกร โรงเรียนได้รับการสนับสนุน และ ความร่วมมือช่วยเหลือจากชุมชนในด้านต่างๆด้วยดีตลอดมาสถานที่ชุมชนเคารพสักการะประจำอำเภอเพ็ญ ได้แก่ ศาลเจ้าปู่นครเพ็ญ และพระธาตุนางเพ็ญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 – 44) ได้ทำวิจัย การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยศึกษาเด็กอายุ 4 – 5.5 ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กที่อยู่ใน “ภาวะเสี่ยง” หรือมีปัญหาทางการเรียนรู้โดยคัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (McCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ซ้าย – ขวา การจำคำ การวาดรูป การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สำหรับคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุในช่วง 4 – 5.5 ปี เครื่องมือนี้นี้มีความเชื่อมั่น .63 - .85 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง จำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ

อรัญญา เชื้อทอง (2546 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทหรือยกรองผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทหรือยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี

2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทหรือยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทหรือยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71 / 82.57

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : 61) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่าการสอนเป็นคำมีประสิทธิภาพที่ 94.44 / 92.45 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงเดือน จิตอารีย์ (2546 : 59) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนน การอ่านออกเสียงเฉลี่ยร้อยละ 67 / 90 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบคู่ อยู่ในระดับปานกลาง

สมคิด บุญบูรณ์ (2546 : 70) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2549 : 134) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างเครื่องมือแต่ละชุดได้กำหนดโครงสร้างและสร้างตามโครงสร้างที่กำหนดขั้นตอน รวมทั้งเครื่องมือทุกชุดผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ ค่าความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญและด้วยวิธีการทางสถิติ จึงส่งผลให้สามารถคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ได้ และให้การช่วยเหลือพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ด้วยชุดฝึกเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แล้ว ประเมินความสามารถด้วยแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ ซึ่งจากการดำเนินการตามรูปแบบนี้ ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาจนมีทักษะในการเรียนรู้ดีขึ้น

กันตา สุขกระจ่าง (2550 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการรับรู้ ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80 / 80 ปรากฏว่าหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 90.09 / 86.33 แสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมี ภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับนักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

พัชณี บุญศรี (2550 : 52) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลครูป ผลการวิจัยพบว่า จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนสระลครูปอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลครูป พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงใจ วรณสังข์ (2541 : 61) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ พยัญชนะไทย ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่าน โดยใช้ชุดการสอนนิทาน ประกอบภาพ 45 พยัญชนะไทย มีประสิทธิภาพที่ 95.33/82.00 และนักเรียนมีความสามารถในการจำพยัญชนะไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 – 4) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการฝึกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 2 – 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยการใช้โปรแกรมการฝึกผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเหตุผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการให้ความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึก และเอาใจใส่ของครูด้วย

คลอร์ และ โรเบิร์ต (Clare ; & Robert. 1978 : 156) ศึกษาผลของการใช้นิทานประกอบภาพมีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของเด็ก โดยใช้หุ่นและแสดงบทบาทสมมติกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 62 คน โดยให้เด็กฟังนิทานแล้วเขียนแบบทำทางสัตว์ในนิทาน แล้ววัดทัศนคติของเด็กผลการทดลองพบว่า เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อสัตว์ การวัดทัศนคติ มีความมั่นคงเพราะหลังจากนั้นอีก 6 สัปดาห์วัดผลอีก ได้ผลเช่นเดิมแสดงว่า นิทานมีผล โดยตรงต่อพฤติกรรม และทัศนคติที่มั่นคงของเด็ก

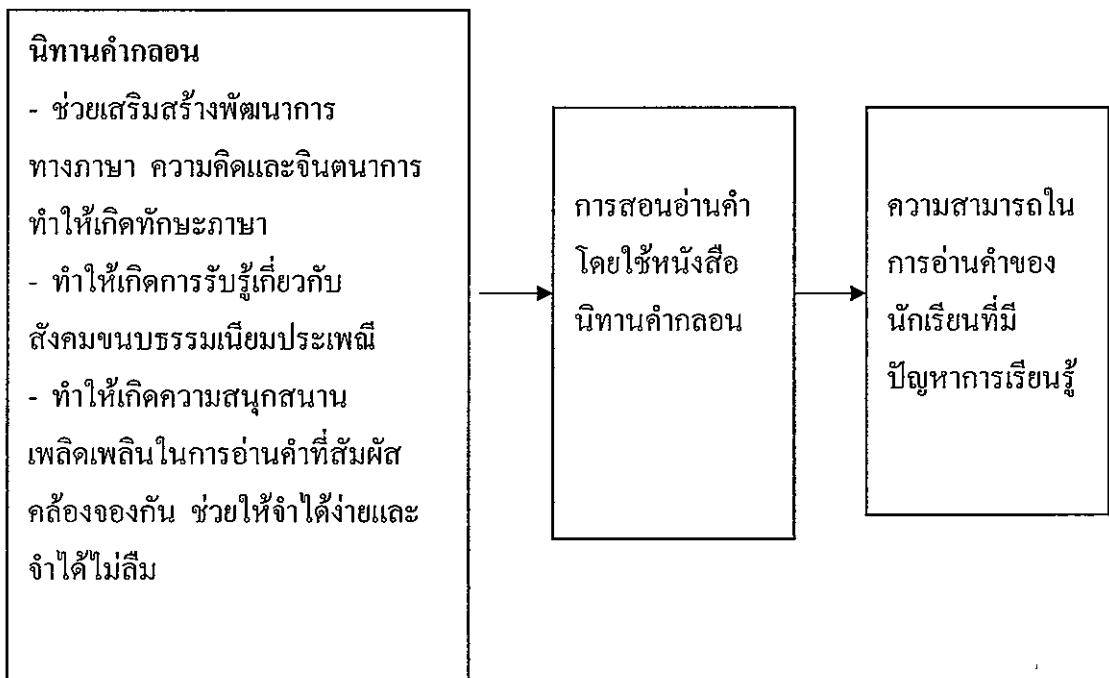
พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 – 717 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอน โดยใช้เกมการศึกษา และสอน โดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่าที่สอนโดยใช้ตำรา จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520 – B) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กที่เริ่มอ่านที่มีความสามารถในการอ่านและแตกต่างกันจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับ 1 จำนวน 424 คนกลุ่มทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอ่านกลุ่มควบคุมใช้กิจกรรมการฟัง ปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านภาษาไทยมากกว่า โดยเฉพาะเด็กที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาต่ำ มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นอย่างเห็น ได้ชัดจากผลการวิจัยของนักศึกษานี้เกี่ยวข้องกับการอ่านสรุปได้ว่า การสอนอ่านคำสำหรับเด็กนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน และนวัตกรรมที่จะนำมาใช้กับการสอนอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก จึงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำสูงขึ้น

แมรี่ และ เบิร์ตแรม (Mary ; & Bertram. 1997 : 174 – 178) ได้ศึกษากลวิธีการสอนอ่านและเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษ และนักการศึกษาทั่วไปศึกษาเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีสอนใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่ม

ครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87% การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Trade books) 81% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-Robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีแรกที่นิยมใช้กันมากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำซึ่งเป็นคำที่ยากสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สูงขึ้น ต้องใช้กลวิธีการสอนอ่านหลาย ๆ รูปแบบ ได้แก่ บทร้อยกรอง การสอนอ่านเป็นคำ การอ่านตามแบบ หนังสือการอ่านเพื่อการรับรู้ เป็นต้น และการใช้เพลงก็เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่ง นอกจากให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้วยังช่วยให้เกิดความรู้ ความจำ และยังทำให้เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรียนร่วมในระดับประถมศึกษาที่มีระดับสติปัญญาปกติอยู่ในเกณฑ์ 90 ขึ้นไปและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 8 คน เลือกมาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีวิธีการคัดเลือกดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบคัดกรองเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึมของ ดารณี อุทัยรัตนกิจ ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาวิชาจิตเวชและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบคัดกรองเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึมคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ โดยการประเมิน การให้คะแนน และการแปลผลคะแนน เป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย กลุ่มที่ 2 กลุ่มเฝ้าระวัง

ติดตาม ทำซ้ำ กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา และ กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ควรส่งแพทย์ เพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ ก่อนสัมภาษณ์ให้ผู้ปกครองกรอกแบบซักถามประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กมากที่สุด ประเด็นของการสัมภาษณ์ผู้ปกครองคือ ความสามารถในการอ่าน ว่ามีปัญหาอย่างไรจึงนำมาเป็นข้อมูลเพื่อสรุปประเด็นปัญหา แล้วจึงเก็บในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 3 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ครูสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน โดยเลือกคำยากซึ่งเป็นคำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบเพื่อหาความบกพร่อง นำข้อมูลทั้ง 3 ชั้น ประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลสอดคล้องกันทั้ง 3 ชั้น หรือสอดคล้องกัน อย่างน้อย 2 ชั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยครูพิจารณาว่าหากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้วไม่สามารถเรียนหนังสือได้ หรือเรียนไม่ทันเพื่อน

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา

การประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของเด็กที่ได้รับการคัดแยกแล้ว โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับการอบรมการใช้แบบประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2 – 15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข. 2546 : 131-137)

3. นำข้อมูลมาสรุปเพื่อตัดสินใจว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมาเป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

คนที่ 1	IQ. 94	ค่าคะแนนดิบ 38	คะแนนที่ 64	กลุ่ม 3
คนที่ 2	IQ. 90	ค่าคะแนนดิบ 46	คะแนนที่ 70	กลุ่ม 3
คนที่ 3	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 42	คะแนนที่ 67	กลุ่ม 3
คนที่ 4	IQ. 90	ค่าคะแนนดิบ 47	คะแนนที่ 70	กลุ่ม 3
คนที่ 5	IQ. 93	ค่าคะแนนดิบ 36	คะแนนที่ 63	กลุ่ม 3
คนที่ 6	IQ. 92	ค่าคะแนนดิบ 45	คะแนนที่ 69	กลุ่ม 3
คนที่ 7	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 43	คะแนนที่ 68	กลุ่ม 3
คนที่ 8	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 44	คะแนนที่ 68	กลุ่ม 3

กลุ่ม 3 หมายถึง กลุ่มที่ควร ได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา มีรายละเอียดแต่ละบุคคลดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกล่นไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 2 มีพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้าง ตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกล่น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านช้าและอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 4 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมา พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

นักเรียนคนที่ 5 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกล่น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ก้มหน้าไม่สบตาครู ชัดเจน

นักเรียนคนที่ 6 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ช้ามาก สะกดคำอยู่านอ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกล่น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราว จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

นักเรียนคนที่ 7 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอด แล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกล่น อ่านตะกุกตะกัก ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้างคำ อ่านเดาคำนึก อยากจะอ่านอย่างไรก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จับประเด็นความสำคัญของเรื่องไม่ได้

ดังนั้น จากวิธีการคัดเลือกและเครื่องมือนักเรียนพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน 8 คน มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีปัญหาทางการอ่าน ตกหล่น อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านช้า ใช้เวลาในการสะกกดคำนาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. หนังสือนิทานคำกลอน
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้นิทานคำกลอนที่พัฒนาขึ้นดังนี้

1.1 ศึกษาคู่มือการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-32)

1.2 สืบหาข้อมูลพื้นฐานของเด็กด้านความรู้ ความรู้สึกร และทักษะ วิเคราะห์สภาพปัญหาของเด็กร่วมกับครูผู้ร่วมการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาไทย ของ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยสำรวจปัญหาในการเรียนรู้ จากการทดสอบอ่าน คำศัพท์ ที่ครูกำหนดให้ การพิจารณาผลการทำงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และจากข้อเสนอแนะของ ครูประจำชั้นซึ่งสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และการสอบถามผู้ปกครองแล้ว

กำหนดจุดเริ่มต้น ที่ต้องการพัฒนาเด็กในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็ก ศึกษาทฤษฎีแนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตรและผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.3 ปรับปรุงเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ให้เหมาะสมกับพฤติกรรม การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.4 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 281) และวิธีการสอนอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.5 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดองค์ประกอบให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Plan) (เบญญา ชลธาร์นนท์. 2543 : 81 - 82)

1.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลในการจัดกิจกรรม เตรียมสื่อ และหาวิธีการวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เหมาะสมกับกลุ่มเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยแบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น แผนๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา ชั่วโมงเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
2	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
3	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
4	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
5	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
6	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
7	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
8	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
9	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
10	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
11	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
12	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
13	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
14	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
15	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
16	เล่มที่ 4 เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด	1
17	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
18	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
19	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
20	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อพิจารณาการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมและการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ การใช้ภาษา ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.9.1 นางสาวประสพสุข ฤทธิเดช วุฒิ ป.ด. ศึกษาศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำวิชาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.9.2 นางเพ็ญจันทร์ บุญหล้า ตำแหน่ง ครู คศ.3 วุฒิ กศ.ม. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คุรุการศึกษาพิเศษ โรงเรียนนิคมหนองตาล อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

1.9.3 นางสาวกชพรรณ สุวรรณภักดี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.9.4 นางทิพวรรณ แพงบุปผา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วุฒิ กศ.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน โรงเรียนเรียนร่วมบ้านแก่น้อย อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

1.9.5 นางพิสมัย แก้วแสงใส ตำแหน่ง ครู กศ.3 สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยใหญ่ประชาคม อำเภอเมืองพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุดรธานี

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินแผนการเรียนรู้ โดยให้คะแนนตามแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.10 นำแบบประเมินแผนการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินหาค่าเฉลี่ยโดยยึดหลักเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่า ได้คะแนนประเมิน 4.94

1.11 จัดพิมพ์แผนการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์

2. หนังสือนิทานคำกลอน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทานคำกลอน เทคนิค วิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน วิธีการ ในการจัดทำหนังสือ นิทานคำกลอน ตลอดจนหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กำหนดเนื้อหาโดยนำคำศัพท์ที่เป็นคำพื้นฐาน (Basic Word) มาจากหนังสือ เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 100 คำ มาให้เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จำนวน 8 คน แล้วเลือกคำที่เด็กอ่านผิดบ่อยเหล่านี้คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งรวบรวมคำที่เด็ก อ่านผิดได้จำนวน 60 คำ และนำคำที่เด็กอ่านผิดมาแต่งเป็นนิทานประกอบคำกลอน

นำหนังสือนิทานคำกลอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ในด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ และให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะและได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เมื่อผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินโดยให้คะแนนตามแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

นำแบบประเมิน ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินหาค่าเฉลี่ยโดยยึดหลักเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่า ได้คะแนนประเมิน 4.94 แปลผลเหมาะสมมากที่สุดในการสอนภาษาไทย

3. การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบตามความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบตามความสามารถในการอ่านคำประกอบด้วย บัตรคำ 60 ใบ เป็นการทดสอบความสามารถในการอ่านคำทีละคำ ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการสร้างและหาคุณภาพ ของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาหาค่าพื้นฐานในระดับช่วงชั้น

3.2 ศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตร การสอนวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้และการประเมินผลด้านการอ่าน จากหนังสือการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของผดุง อารยะวิญญู

3.3 ศึกษาวิธีการสอนอ่าน โดยการใช้หนังสือนิทานคำกลอน

3.4 การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยนำคำพื้นฐานใน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำมาทำแบบทดสอบจำนวน 1 ชุด คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ จำนวน 60 คำ แล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนลงในแบบบันทึกการอ่านคำ

3.5 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ มีดังนี้

3.5.1 การอ่านออกเสียงคำ	จำนวน 60 คำ	60 คะแนน
ตอบถูกต้อง	ให้	1 คะแนน
ตอบผิด	ให้	0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำรวมกันเป็นคะแนนเต็ม 60 คะแนน แล้วพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 55 – 60 คำ อยู่ในระดับ ดีมาก
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 43 – 54 คำ อยู่ในระดับ ดี
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 31 – 42 คำ อยู่ในระดับ ปานกลาง
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 19 – 30 คำ อยู่ในระดับ พอใช้
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 18 คำลงมา อยู่ในระดับ ปรับปรุง

3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าคำที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็นดังนี้

คะแนน +1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน 0	สำหรับคำที่ไม่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน -1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คะแนนความสอดคล้องระหว่างคำกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7 คัดเลือกคำที่มีค่าดัชนีที่คำนวณได้บางข้อ น้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ใช้ได้

การดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ลิ้วน สายยศ,และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	หมายถึง	เด็กกลุ่มทดลอง
X	หมายถึง	การสอน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน
T ₁	หมายถึง	การทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนสอน
T ₂	หมายถึง	การทดสอบความสามารถในการอ่านหลังสอน

2. วิธีดำเนินการทดลอง

ขั้นก่อนการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที เวลา 14.30 - 15.20 น. รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง นิทาน จำนวน 5 เรื่อง

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการทดลองและขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เป็นการประเมินก่อนการทดลองและบันทึกผลแบบบันทึก

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน ตามแผนการสอนจำนวน 20 แผน ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	กิจกรรมการทดลอง
1	1	จันทร์	แผนการสอนที่ 1
	2	อังคาร	แผนการสอนที่ 2
	3	พุธ	แผนการสอนที่ 3
	4	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 4
	5	ศุกร์	แผนการสอนที่ 5
2	6	จันทร์	แผนการสอนที่ 6
	7	อังคาร	แผนการสอนที่ 7
	8	พุธ	แผนการสอนที่ 8
	9	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 9
	10	ศุกร์	แผนการสอนที่ 10
3	11	จันทร์	แผนการสอนที่ 11
	12	อังคาร	แผนการสอนที่ 12
	13	พุธ	แผนการสอนที่ 13
	14	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 14
	15	ศุกร์	แผนการสอนที่ 15
4	16	จันทร์	แผนการสอนที่ 16
	17	อังคาร	แผนการสอนที่ 17
	18	พุธ	แผนการสอนที่ 18
	19	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 19
	20	ศุกร์	แผนการสอนที่ 20

ขั้นการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการอ่านคำอีกครั้งหลังการทดลอง ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด เป็นชุดเดียวกันกับการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

การศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคำกลอน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ (ประคอง กรมสูตร. 2528 : 10)

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73) แล้วประเมินระดับความสามารถในการอ่านคำ

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยใช้สูตรของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (μ) คำนวณจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550 : 48) โดยใช้สูตร

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	X	แทน	คะแนนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550 : 49)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X_i	แทน	ค่าคะแนนแต่ละตัว
	μ	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้สูตรของ ของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
X แทน	ความสามารถในการอ่านหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่าน ก่อนการทดลอง
Y แทน	ความสามารถในการอ่านหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่าน หลังการทดลอง

โดยมีลำดับขั้นในการคิด ดังนี้

1. หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ โดยคิดเครื่องหมาย
2. นำข้อมูลที่ได้มาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก โดยให้ค่าที่น้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่ 1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย)
3. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ
4. พิจารณาให้ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าสถิติร้อยละ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปเสนอผล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์การหาค่าสถิติพื้นฐานและความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือ
นิทาน คำกลอน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำก่อน
และหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

คนที่	ความสามารถในการอ่านคำ					ระดับ ความสามารถ
	ก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)		ระดับ ความสามารถ	หลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)		
	คะแนน	ร้อยละ		คะแนน	ร้อยละ	
1	27	45	พอใช้	50	83.33	ดี
2	32	53.33	ปานกลาง	55	91.66	ดีมาก
3	29	48.33	พอใช้	52	86.66	ดี
4	28	46.66	พอใช้	51	85	ดี
5	25	41.66	พอใช้	49	81.66	ดี
6	30	50	พอใช้	54	90	ดี
7	23	38.33	พอใช้	48	80	ดี
8	21	35	พอใช้	47	78.33	ดี
μ	26.88		พอใช้	50.75		ดี
σ	3.68			2.82		

จากตารางที่ 4 พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอนก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน ระดับ
ความสามารถ พอใช้ เมื่อพิจารณารายบุคคลอยู่ในระดับพอใช้ 8 คน และปานกลาง 1 คน และ
หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 50.75 คะแนน ระดับความสามารถ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล
อยู่ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 7 คน มีรายละเอียด ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนเรียนโดยวิธีการสอนโดยใช้นิทานคำกลอนมีคะแนน 27
คะแนนคิดเป็นร้อยละ 45.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดง
พฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกหล่นไม่สามารถบอกลำดับ
ของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องและคำที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนเรียน โดยนิทานคำกลอนมีคะแนน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33 พฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้างตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านคกหล่น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังฟังชัด สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 29 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 48.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านซ้ำและอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 52 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านเสียงดังขึ้น จดจำคำได้ดี สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 4 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 28 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านซ้ำ และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมาก พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 51 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น อ่านเสียงดังมากขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่อ่านได้ดี แต่ยังสับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

นักเรียนคนที่ 5 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 25 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 41.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการ

การอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ก้มหน้า ไม่สบตาครู ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 49 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 6 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 50 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง สะกดคำอยู่เนาน อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกหล่น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราวได้ จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 54 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องและตอบปัญหาได้ถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 7 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 23 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 38.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอดแล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น อ่านตะกุกตะกัก ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 48 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 21 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 35 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้างคำ อ่านเดาคำนี้ก็ยกจะอ่านอย่างไร ก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่เนาน อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จับประเด็นความสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนหลังเรียนมีคะแนน 47 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่อง และตอบปัญหาได้ถูกต้อง

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้สูตรของ ของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิกา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

คนที่	คะแนน ความสามารถในการอ่านคำ		ค่าความแตกต่าง ($T_1 - T_2$)	อันดับที่ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย		T
	ก่อนการทดลอง (T_1)	หลังการทดลอง (T_2)			บวก	ลบ	
1	27	50	23	2	+2	-	0***
2	32	55	23	2	+2	-	
3	29	52	23	2	+2	-	
4	28	51	23	2	+2	-	
5	25	49	24	5.5	+5.5	-	
6	30	54	24	5.5	+5.5	-	
7	23	48	25	7	+7	-	
8	21	47	26	8	+8	-	
Mdn	26.88	50.75	23.87				
IQR	3.68	2.82					

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การอ่านคำที่เรียน โดยใช้นิทานคำกลอนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองแตกต่างหรือ ไม่แตกต่างระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้นิทานคำกลอน โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 สรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการทดลองสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่เรียน โดยใช้นิทานคำกลอนก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน ระดับความสามารถ พอใช้ เมื่อพิจารณารายบุคคลอยู่ในระดับพอใช้ 8 คน และปานกลาง 1 คน และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 50.75 คะแนน ระดับความสามารถ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 7 คน

2. ความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังโดยใช้นิทานคำกลอน พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลสรุปผลได้ ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนเรียนโดยวิธีการสอน โดยใช้นิทานคำกลอนมีคะแนน 27 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 45.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกล้นไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องและคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนเรียน โดยนิทานคำกลอนมีคะแนน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33 พฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ได้บ้างตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังฟังชัด สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 29 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 48.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 52 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านเสียงดังขึ้น จดจำคำได้ดี สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 4 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 28 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมาก พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 51 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น อ่านเสียงดังมากขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่อ่านได้ดี แต่ยังสับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

นักเรียนคนที่ 5 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 25 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 41.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ก้มหน้าไม่สบตาครู อ่านไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 49 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 6 ก่อนเรียนโดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 50 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ช้ามาก สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกหล่น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราวได้ จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 54 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องและตอบปัญหาได้ถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 7 ก่อนเรียนโดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 23 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 38.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอด แล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น อ่านตะกุกตะกักไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 48 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 ก่อนเรียนโดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 21 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 35 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้างคำ อ่านเดาคำนี้ก็อยากจะอ่านอย่างไรก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จับประเด็นความสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 47 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่อง และตอบปัญหาได้ถูกต้อง

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้นิทานคำกลอน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ได้รับการสอนการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอน การอ่านคำหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรัญญา เชื้อทอง. 2546 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี 2) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71 / 82.57 แสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับนักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ แมรี และเบิร์ตแตรม (Mary & Bertram. 1997 : 174-178) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนอ่านและเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษ และนักการศึกษาทั่วไปศึกษาเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีสอนใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87

การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Trade books) 81% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-Robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีแรกที่นิยมใช้กันมากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากผลการวิจัยของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สรุปได้ว่า การสอนอ่านคำสำหรับเด็กนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน และ
นวัตกรรมที่จะนำมาใช้กับการสอนอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก จึง
จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำสูงขึ้น

2. จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
หลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอนสูงขึ้น ผลการวิจัยพบว่าหลังจากการทดลองการสอนโดยใช้
หนังสือนิทานคำกลอน นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น ทำให้เด็กอ่านได้คล่องขึ้น มีความเข้าใจ
ความหมายของคำและเนื้อเรื่องที่อ่าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
ซึ่งสอดคล้องกับ (ดวงใจ วรรณสังข์. 2541 : 61) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอน นิทาน
ประกอบภาพพยัญชนะไทย ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทาน ประกอบภาพ
พยัญชนะไทย นักเรียนมีความสามารถในการจำพยัญชนะไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 และ (กันตา สุขกระจ่าง. 2550 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มี
ปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการรับรู้ ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์
ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการเรียนรู้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/ 80ปรากฏ
ว่าหนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 90.0/ 86.33 แสดงว่าหนังสือนิทาน
คำกลอนเพื่อการรับรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียน
เกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับ
นักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่านและเข้าใจเนื้อเรื่อง ได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และพบว่า
(อรัญญา เชื้อทอง. 2546 : 67) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทาง
การเรียนรู้ โดยใช้บัตรย่อยกรองพบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า หนังสือนิทาน
คำกลอนเหมาะสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาใน
การเรียนรู้ด้านการอ่าน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านิทานคำกลอนเป็นสื่อที่ทำให้เด็กที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่สำคัญและใช้ในการอ่านใน
ระดับสูงขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะนิทานคำกลอนได้แนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างนิทานคำ
กลอน เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีสื่อการเรียนใหม่ๆ ที่ช่วย
ในการเรียนของนักเรียนแทนการสอนของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไป
โดยเปลี่ยนแปลงจากครูเป็นผู้นำกิจกรรมต่างๆ เป็นผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆมากขึ้น

(ซัยยงศ์ พรหมวงศ์. 2531 : 119) ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connection Theory) ของธอร์นไคค์ (Thordike) (กรมวิชาการ. 2538 : 21-23) ธอร์นไคค์ ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละชั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ 1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ 2) กฎแห่งความฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกต้องโดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร 3) กฎแห่งผลที่พอใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายพร้อมทั้งทฤษฎีการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรงของสกินเนอร์ (กรมวิชาการ. 2538 : 21-23) สกินเนอร์ (Skinner) ได้กล่าวถึงการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง เพื่อให้เกิด การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาศักยภาพในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานคำกลอน เด็กมีความสามารถในการอ่านคำดีขึ้น ดังนั้นครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอนนี้ ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการอ่านของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านคำได้ เรียนรู้คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูงขึ้นไป

1.2 ไม่ควรนำนิทานคำกลอน มาใช้เป็นวิธีหลักในการสอนอ่านเพียงอย่างเดียวควร นำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมหรือสอนเสริมในการอ่านคำ เพื่อให้รู้ความหมายของคำหรือเป็น กิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ที่เน้นการอ่านคำและการเรียนรู้ความหมายของคำ

1.3 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการอ่านคำในประโยค ข้อความหรือเนื้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนได้พบเห็นคำและได้ฝึกฝนในการอ่านคำบ่อย ๆ โดยให้เข้าใจความหมายของเรื่องด้วย

1.4 ควรให้นักเรียนที่เก่งมีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อนในการสอนอ่านเป็นคำ โดยใช้ นิทานคำกลอน หรือเปิดโอกาสให้ได้อ่านตามแบบ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และช่วยให้

นักเรียนปกติได้ช่วยเพื่อนนักเรียนพิเศษเป็นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 7-14)

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทดลองใช้นิทานคำกลอนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านอื่น ๆ ที่เริ่มเรียนรู้การอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอนกับวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรนำนิทานคำกลอน ไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือกับเด็กปกติในการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้อื่น

2.4 ควรนำนิทานคำกลอนสร้างนวัตกรรมการเขียนคำสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการเขียนคำ และการอ่านจับใจความ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2535.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว. 2536.
- _____. คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว. 2538.
- _____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ศาสนา. 2538.
- _____. บันทึกการตามเสด็จราชดำเนินกระแสราชดำรัสเรื่องปัญหาการใช้คำไทยในการ
ประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2539. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นท์คิงเฮาส์. 2539
- _____. แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา
ลาดพร้าว. 2543.
- _____. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). 2544.
- _____. คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2545.
- _____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). วารสารการศึกษาเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ : สมชาย
การพิมพ์. 2546.
- กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือประเมินความสามารถทางเชอว่ปัญญาเด็กอายุ 2- 15 ปี (ปสช.)
นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต. 2546.
- กันดา สุขกระจ่าง. การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทาง
การเรียนรู้ โดยใช้นิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้. ปรินญาณิช. กศ.ม.
(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550.

_____. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550.

กิ่งแก้ว อรรถาภกร. คติชนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2519.

เกริก ยุ้นพันธ์. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 2538.

จรีลักษ์ณ์ จิรวินบูลย์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.

จิระประภา บุญชนิดย์. ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน. กรุงเทพฯ : ภาคการอนุบาลศึกษา.

วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ. 2526.

ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2526.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์น. 2527.

ดวงใจ วรรณสังข์. การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540.

ดวงเดือน จิตอารีย์. การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ความกล้าของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2546.

ดารณีย์ จันทร์หอม. การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกคำคล้องจอง. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการเรียนรู้. ปรินญาณินพนธ์. กศด. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2549.

เดือนใจ กรุยกระ โทก. การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543.

ชรัณี ศิริสุนทร. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์. คณะมนุษยศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2543.

นภดล จันทรเพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999 .2542.

นิภา ศรีไพโรจน์. สถิตินอนพาราเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2542.

บันลือ พฤกษ์วัน. การสร้างและการสอนประสบการณ์ภาษาของมนุษย์. เอกสารประกอบ
คำบรรยาย ณ สำนักงานศึกษาธิการเขต 8. เชียงใหม่. 2553

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 2545.

เบญจพร ปัญญาขง. คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

เบญจา ชลธานนท์. การจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล เอกสารประกอบการบรรยาย

การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนร่วม 12 – 20
มกราคม 2543. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. 2543.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2528.

เพชฌิม กิจระกาน. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/ E2),”

วารสารการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2544.

ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง.

2533.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. 2537.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
2541.

_____. การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542.

_____. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. 2544.

พรจันทร์ จันทรวิมล. การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : รักลูก. 2529.

พัชนี บุญรัมย์. การศึกษาความสามารถของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อัตตาภิบาล

ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสรรเสลดรูป. ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม. (การศึกษา
พิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

- ภาวดี ศรีประยูร. รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542.
- ภิญญาพร นิตยะประภา. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2534.
- แม้นมาส ชวลิต. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ใน การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การ. 2529.
- แม้นมาส ชวลิต. การพัฒนาการอ่านภาษาไทยหน่วยที่ 1 – 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2534.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. “การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก” วารสารประชาศึกษา. 9 เมษายน - พฤษภาคม : 528.
- รัตนพินิจ นิตการศึกษ. รวมปาฐกถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพฯ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง. 2542.
- ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 2538.
- วรัญญา เชื้อทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านยากของเด็กที่มีปัญหาการเรียนอยู่ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทร้อยกรอง. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.
- วรรณิ โสภประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2537
- วรรณิ ศรีสุนทร. การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2539.
- วลัย ชวลิตธำรง. (2525 ; กรกฎาคม - สิงหาคม). “ส่งเสริมห้วงสมุดด้วยการเล่านิทาน” วารสาร การศึกษาผู้ใหญ่. 9 : 22 – 26.
- วิไล เวียงวิระ. นิทานสำหรับเด็กให้เข้าใจก่อนวัยเรียนเล่ม 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2525.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสนับสนุนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541.

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือ แอลดี ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543.

ศรียรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2536.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป.

ศรียา นิยมธรรม. รายงานการวิจัยการสร้างแบบฝึกคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. 2537

กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2541.

_____. การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : บริษัทธนชัยการพิมพ์ .2546.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาเด็กพิเศษแนวใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2545.

สนิท สัตโยภาส. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี. 2545.

สมาน เต็มพิมาย. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

กรุงเทพฯ : ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. นนทบุรี :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534.

สมคิด บุญบูรณ์. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

2536.

สมนึก ภัททิยธนี. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2546

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อม

เสริมทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2539.

_____. การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

رأไทยเพรส. 2546.

_____. การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

رأไทยเพรส .2543.

_____. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.

2545. กรุงเทพฯ : พรินทวาทกราฟฟิค. 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์. 2538.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. การอ่านวิเคราะห์.

กรุงเทพฯ : เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป. 2546.

_____. เรียนรู้..บรรลุผลการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2547.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช. 2543.

เสริมศรี หอทิมาวรดุล. เอกสารการสอนชุดการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 -8.

กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์. 2539.

อรุณี เหลืองหิรัญ. การศึกษาความพร้อมทางภาษาและการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่

ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้โครงสร้างระดับยอด. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2533.

อรัญญา เชื้อทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ในสถานศึกษา โดยบทร้อยกรอง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2546.

อรัญญา ฤกษ์ชัย. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและ

เจตคติ ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2541.

อัจฉรา นาคทรัพย์. การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.

อารมณ สุวรรณपाल. เอกสารการสอนวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องพัฒนาการเลี้ยงดูเด็ก

ปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531.

อุบล เล่นวารี. การบริหารและจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

ราไทยเพรส. 2542.

- Best, Bill Arnold. (1963 ; April). "The Effect of Special Program on Kean Gains in Reading," **Dissertation Abstracts International**. (10) : 3316 – A.
- Best, John W. (1976). **Research in Education**. New Jersey : Prentice- Hall inc.
- Bos. (1991). **Strategies For Teaching Student With Learning and Behavior Problems**. Massachusetts. Allyn and Bacon A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Clore, G.I. ; & M.B.Rober. (1978, April). "The Effectc of Children's Stories on Behavior and Attitudes Modeling and Cicarious Role Playing," **Resources in Education (ERIC)**. 13 : 156.
- Gearhart, Bill R. (1973). **Learning disabilities**. 2nd ed. The C.V. Mosby Company, Saint others.
- Goodman, Kenneth S. (1970, May). "Reading : Psychollnultic Guessing Game, **Journal of The Reading Specialist**. 4 (5) : 5 – 11.
- Harris, Larry A ; & Carl B. Smith. (1976). **Reading Instruction Diagnostic in the Classroom**. New York : Holf, Rinehart and Winstor.
- Heinich, Robert, Molenda Michael ; & Jamess D. Russel. (1982). **Instructional Medias and the New Technologies of Instruction**. New York : Wiley & Sons.
- Johnson, Ranald James. (1970 ; September). "The Effect of Training in Letter Names on Success in Beginning for Children of Differing Abilities," **Dissertation Abstracts International**. 3 : 1520 – B.
- Lev, D.J." Kinzer. (1995). **Effective reading instruction**. K. 8. 3nd ed. New tersey : Prentice – Hall. Inc.
- Marry ; & Bertram. (1997). **Instructional Strategies used by General Educations and Teachers of Students with Learning Disabilities**. Remedial and Special Education.
- Miller, Walma. H. (1973). "Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Student." **Center of Applied Research in Education**, 38 (2) : 710 –A. 711 – A
- Piaget, J. (1962). **Play Dream and Immitation in Children Trans Gatlenge and Holgson**. New York : W.W Norton
- Pinter, D.K. (1977, August). The Effects of on Academic Game on the Spelling

Achievement, of **Third Grade Dissertation Abstracts International**. 32(2) : 710 –

A 711 – A

Rubin, K. ; & T. Maioni. (1975). **Play Reference and its Relationship to Egocentrism**

Popularity and Classification Skills in Preschoolers. Merrill Palmer Quarterly.

Rubin, Dorothy. (1993). **A practical Approach to Teaching Reading**. New York

Allyn and Bacon.

Smith, A. James. (1973). **Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School**.

Boston : Allyn and Bacon, Inc.,

Smith, Ton. C ; & Other. (1995). **Teaching Students with Special Needs in Inclusive**

Setting. New York : By Allyn and Bacon.

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำในเรื่องได้ ผู้วิจัยจึงเลือกหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่มีภาพประกอบ ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถที่จะอ่านและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และทำให้ผู้เรียนอยากอ่าน อันจะเป็นหนทาง ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เพราะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่มีปัญหาด้านการรับรู้ทางสายตาและมีปัญหาด้านการอ่านที่เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการเรียนรู้สำหรับเด็ก นิทานประกอบภาพจะเป็นสื่อที่สามารถแก้ปัญหาในเรื่องการรับรู้ทางสายตาและปัญหาด้านการอ่านของเด็กได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นการเสริมแรง และช่วยกระตุ้นให้เด็กอยากอ่านมากขึ้น

2. ความหมายของนิทาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความและอธิบายความหมายของนิทานไว้ เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษา ดังนี้

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534 : 32) กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาที่มีได้เจาะจงแสดงประวัติความเป็นมาของเรื่อง จุดใหญ่ก็เพื่อความสนุกสนานและความพอใจ ทั้งผู้เล่าและผู้ฟังซึ่งสอดคล้องกัน มุ่ง ที่จะสนองความต้องการทางด้านจิตใจของผู้ฟัง ในบางครั้งก็สอดแทรกคติสอนใจเอาไว้ด้วย

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2533 : 101) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อ ๆ กันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าเริ่มต้นเล่ากันมาตั้งแต่เมื่อใด การเล่านิทานก็เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้ เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและบางครั้ง ก็สอดแทรกคุณธรรมเพื่อสอนใจไปด้วย

วลัย ชวลิตธำรง (2525 : 25 - 26) ให้ความหมายของนิทานว่านิทาน คือ เรื่องราว ที่เล่าสืบเนื่องต่อกันมาเป็นทอดๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นิทานเหล่านี้ อาจจะเป็นเรื่องที่ยังคงความจริงหรือมีการเล่าเสริมต่อให้สนุกสนานหรือเป็นเรื่องที่เกิดจากจินตนาการของผู้เล่าเองก็ได้

กิ่งแก้ว อรรถาพร (2519 : 12) ได้ ให้ความหมายนิทานเชิงคติชนวิทยาว่า นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527 : 70) ได้กล่าวว่า นิทาน คือ เรื่องราวที่เล่ากันมาแต่โบราณและมีอิทธิพลต่าง ๆ นานา

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2516 : 37) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า คือ เรื่องที่เล่าสืบกันมาหรือมีผู้แต่งขึ้นเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และให้ความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

3. ประเภทของนิทาน

การแบ่งประเภทของนิทาน สามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น แบ่งตามเขตพื้นที่ แบ่งตามยุคสมัย แบ่งตามครุชนิเวศน์หรือแบ่งตามชนิดของการเล่านิทาน แต่ที่นิยมกันมาก คือ การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน ซึ่งขอกกล่าวต่อไป

การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน สามารถจำแนกและแบ่งได้ตามเนื้อหาสาระที่เป็นเรื่องราวของนิทาน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ได้อธิบายวิธีการแบ่งประเภทนิทานตามรูปแบบของนิทานไว้ ดังนี้

เกริก ยุ้นพันธ์ (2538 : 20 - 22) กล่าวถึง การแบ่งประเภทของนิทานตามรูปแบบของนิทาน แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 8 ประเภท คือ

1. เทพนิทานหรือเทพนิยายหรือเรื่องราวปรัมปราเป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลย ความเป็นจริงเหนือความเป็นจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือเวทมนต์ ฤทธิ์เดช ฉากหรือสถานที่ในเนื้อเรื่องมักเป็นสถานที่พิเศษ หรือถูกกำหนดขึ้นมา เช่น สรวงสวรรค์หรือเมืองบาดาล มีพระเอกเป็นเจ้าชาย มีนางเอกเป็นเจ้าหญิง มีนางฟ้า มีเทวดา มียักษ์ ฯลฯ เป็นต้น
2. นิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน มักเป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้าง การเกิด ฯลฯ เป็นต้น
3. นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เลียบเคียงเชิงเปรียบเทียบกับชีวิต และความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมมนุษย์ ให้บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้พิถีพิถันละเอียดรอบคอบและไม่ประมาท ช่วยเหลือเมตตาต่อผู้อื่น และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข
4. นิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่อ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจ กล้าหาญ นิทานวีรบุรุษมักเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆ ไว้ แต่มักสร้างฉากหรือสถานการณ์น่าตื่นเต้น หรือเกินความจริง เพื่อให้เรื่องราวสนุกสนาน และทำให้เกิดความรู้สึกคล้อยตามว่าบุคคลผู้นั้นเป็นวีรบุรุษนั้นมีความสามารถ และน่าสนใจจริง
5. นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวเหตุที่มาของสิ่งหนึ่งสิ่งใด และอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้น ๆ ด้วย เช่น เรื่องกระต่ายในดวงจันทร์ ทำไมน้ำทะเลจึงเค็ม นกยูงกับ นกกา ฯลฯ เป็นต้น
6. เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับกับตัวบุคคลที่มีอภินิหารเหนือความเป็นจริง ลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์ ฯลฯ

7. นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก และเปรียบเทียบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคม สอนจริยธรรมแฝงแง่คิด และแนวทางแก้ไข เป็นบางครั้ง หรือบางครั้งสอนแบบทางอ้อมผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องพิจารณาเอง มักเป็นเรื่องราว บันเทิงคดีที่สนุกสนาน

8. นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่ แต่มีมุมที่ตลกขบขัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องราวที่ เกี่ยวข้องกับไหวพริบเรื่องราวแปลกๆ เรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกินความเป็นจริง ฯลฯ เป็นต้น

จิระประภา บุญชนิดย์ (2526 : 15 - 19) กล่าวถึง การแบ่งนิทานออกเป็น ประเภท ตามรูปแบบนิทาน 5 ประเภท

1. นิทานปรัมปรา (Fairy Tale) เป็นนิทานที่มีเรื่องค่อนข้างยาว เป็นเรื่อง สมมติว่าเกิดขึ้นในที่ไหนที่หนึ่ง ไม่กำหนดชัดเจนว่าที่ไหน ตัวเอกของเรื่องเป็นผู้มีคุณสมบัติ พิเศษประการใดประการหนึ่ง เช่น เป็นผู้มีอำนาจ มีบุญ มีฤทธิ์เดช ทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้ ถ้าเป็น หญิงมักได้แต่งงานกับชายสูงศักดิ์ เช่น ปลาย่างทอง สโนไวท์ และซินเดอเรลลา

2. นิทานท้องถิ่น (Legend) เป็นนิทานที่มีเรื่องสั้นกว่านิทานปรัมปรา มัก เป็น เรื่องราวเกี่ยวกับความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ใจกลาง หรือคตินิยม แต่เชื่อว่าเป็น เรื่องที่ เกิดขึ้นจริงหรือมีเค้าความจริง มีบุคคลจริงๆ มีสถานที่จริงกำหนดแน่นอนกว่านิทาน

3. นิทานเทพนิยาย (Myth) เป็นนิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวเอกของ เรื่อง เช่นเมขลา – รามสูร ท้าวมหาสงครามต์

4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tale) เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ และมีความคิดและการกระทำต่างๆ ตลอดจนพูดจาอย่างคน หรืออาจมีคนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ทั้งคนทั้ง สัตว์สามารถพูดจาโต้ตอบ และปฏิบัติต่อกันได้ นิทานประเภทนี้อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท

4.1 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม (Fable) ได้แก่ นิทานอีสป ชาคค ต่าง ๆ

4.2 นิทานเรื่องสัตว์ประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ (Commutative Tale) เช่น เรื่องยายกะตา

5. นิทานตลกขบขัน (Jest) เป็นนิทานเรื่องสั้นๆ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ ไม่น่าจะเป็นไปได้ต่างๆ อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับความ โง่ กลโงก การแก้แค้นแก้แค้น การแสดง ปฏิภาณไหวพริบตลอดจนการเดินทางและการผจญภัยที่ก่อเรื่องผิดปกติในแง่ขบขันต่างๆ

วรรณิ ศิริสุนทร (2539 : 13 - 19) ได้แบ่งนิทานสำหรับเด็กออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านานจนภายหลังมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมบ้าง จดจำเรื่องราวมาเขียนขึ้นบ้าง ไม่ปรากฏว่าผู้แต่งดั้งเดิมเป็นใคร มักจะกล่าวอ้างว่าเป็นของเก่าแล้วเอามาเล่าใหม่ นิทานพื้นบ้านแบ่งออกเป็นชนิดใหญ่ ๆ ดังนี้

1.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ (Talking -- Beast tales) มีตัวละครเป็นสัตว์พูดจาโต้ตอบกัน บางครั้งสัตว์ก็พูดจาโต้ตอบกับคนด้วย เช่น เรื่องแม่ไก่สีแดง ปลาบู่ทอง และลูกเสือกกับลูกวัว เป็นต้น

1.2 นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เป็นนิทานเรื่องธรรมดาพื้นๆ แต่เนื้อเรื่องมีการกระทำต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ และซ้ำ ๆ กัน เช่น เรื่อง ตากับยาย ลูกไก่ตื่นตูม

1.3 นิทานตลกขบขัน (The Drolls หรือ Humorous tales) เนื้อเรื่องส่วนใหญ่เป็นทำนอง ไร้สาระหรือ โง่เขลา และแปลกประหลาด ชวนให้เห็นเป็นเรื่องตลกขบขัน บางครั้งก็เป็น การใช้ปฏิภาณไหวพริบ เช่น เรื่องศรีธนญไชย

1.4 นิทานอธิบายเหตุ (Pour quoi stories หรือ Tales that tell why) ส่วนใหญ่นิทานพื้นบ้านชนิดนี้มีเนื้อเรื่องอธิบายหรือตอบคำถามของเด็ก ๆ ว่า “ทำไม....?” ส่วนใหญ่อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของสัตว์ หรือขนบธรรมเนียมประเพณีของผู้คนในชาติ ต่าง ๆ บางครั้งก็เกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น เรื่องทำไมกระต่ายจึงหางสั้น เสือทำไมจึงมีลาย น้ำทะเลทำไมจึงเค็ม

1.5 เทพนิยาย (Fairy tales) บางครั้งเรียกว่า นิทานเกี่ยวกับเวทมนต์คาถา (Tales of magic) ลักษณะของนิทานชนิดนี้ที่เห็นเด่นชัด คือ เรื่องมักยาว ซับซ้อน ตัวละคร มักมี อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์สามารถบันดาลสิ่งที่ตั้งถาม หรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ หรือมีผู้วิเศษสามารถทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้อย่างที่คนธรรมดาไม่สามารถจะทำได้ เป็นนิทานพื้นบ้านชนิดที่ครองใจเด็กมาเป็นเวลาช้านาน มักจะนิยม ขึ้นต้น ว่า “ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว” หรือ “ในกาลครั้งหนึ่ง” เช่น เรื่องสังข์ทอง พระรถเมรี เจ้าหญิงนิทรา

2. นิทานสอนคติธรรม (Fables) มีลักษณะเป็นนิทานสั้น ๆ ตัวละครมีทั้งคนและสัตว์สัตว์มีบทบาทเหมือนคน มีแกนเรื่องแกนเดียว มีโครงเรื่องง่ายและสั้น และต้องให้บทเรียนสอนใจ เป็นข้อสรุปที่ชัดเจน นิทานคติธรรมของต่างประเทศที่รู้จักกันดีได้แก่ นิทานอีสป (Aesop's Fables) ผู้เขียนคือ อีสป (Aesop) ซึ่งเข้าใจว่าเป็นทาสชาวกรีก มีชีวิตอยู่ระหว่าง

620 – 560 ปี ก่อนคริสตกาลเนื่องจากเขาถูกจำกัดเสรีภาพในการพูด และการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง จึงพยายามหาทางออกด้วยการแสดงความคิดเห็นออกมาในรูปแบบของนิทานสอนคติธรรม ตัวอย่างนิทานอิสป ได้แก่ หมาป่ากับลูกแกะราชสีห์กับหนู นิทานสอนคติธรรม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 นิทานเทียบสุภาษิต เป็นนิทานที่มักจะยกสุภาษิตตั้งเป็น โคลง 1 บท แล้วมีนิทานเปรียบเทียบได้กับ โคลงนั้น

2.2 นิทานชาดก เป็นนิทานสอนคติธรรมของอินเดีย ซึ่งคำว่าชาดก มาจากภาษามคธ แปลว่าเกิดแล้วคือหมายถึงเรื่องราวของพระพุทธเจ้าและพระสาวกที่เกิดขึ้นมาแล้วในชาติก่อน และแต่ละชาติได้บำเพ็ญบารมี คือความดียิ่งขึ้นจนพระชาติสุดท้ายได้สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้า

3. นิทานปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์และเรื่องราวใน บรรพกาลเกี่ยวกับพื้น โลก ท้องฟ้า และพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มีเทพเจ้าเป็นผู้ควบคุม ปราบกฎการณ์ทางธรรมชาติ

4. มหาเทพและนิทานวีรบุรุษ เป็นนิทานที่มีลักษณะคล้ายกับ เทพปกรณัมต่างกันแต่ว่าตัวละครของนิทานประเภทนี้เป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า มีการกระทำที่กล้าหาญฟันฝ่าอุปสรรค และประสบผลสำเร็จในที่สุด ได้แก่ เรื่อง King Arthur and the Knights of the Round (กษัตริย์อาเธอร์และอัศวิน โต๊ะกลม) Robin Hood (โรบินฮูด) Ramayana (รามเกียรติ์) และเรื่องของวีรบุรุษประจำท้องถิ่นต่าง ๆ เช่น ท้าวแสนปม ดันราชวงศ์อุทองและ ไกรทองวีรบุรุษแห่งเมืองพิจิตร

5. หนังสือภาพที่เป็นเรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กที่มีตัวเอกเป็น สัตว์ (Animal stories) นิทานสมัยเก่าที่มีตัวละครเป็นสัตว์ เราจะพบมากในบทกลอนกล่อมเด็ก นิทาน พื้นบ้านและนิทานสอนคติธรรม แต่ในปัจจุบันนี้ได้มีผู้แต่งนิทานสำหรับเด็กที่มีตัวละครเป็นสัตว์ โดยแบ่งเป็น 3 ชนิด ได้แก่ สัตว์ที่มีบทบาทการกระทำอย่างคน และสัตว์ที่มีความเป็นอยู่และความ นึกคิดตามธรรมชาติของ สัตว์ เรื่องอ่านเล่นสมัยใหม่สำหรับเด็กเล็กที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ หรือที่มีตัวละครเป็นสัตว์ มีทั้งที่แต่งเป็นเรื่อง ๆ ไป และแต่งออกมาเป็น หนังสือชุด ตัวเอกส่วนใหญ่มีบทบาทที่ค่อนข้างซุกซน แต่เด็ก ๆ ชอบมาก และส่วนใหญ่มี ลักษณะเป็นหนังสือภาพ เช่น The Ugly Ducking (ลูกเป็ดขี้เหร่) เขียนโดยฮันส์ คริสเตียนแอนเดอร์เซน ในการศึกษาเรื่องประเภทของนิทานนี้ ขอแบ่งประเภทนิทานในสภาพปัจจุบัน ออกเป็น 8 ประเภทด้วยกัน คือ

- 5.1 นิทานปรัมปรา
- 5.2 นิทานท้องถิ่น
- 5.3 นิทานเทพนิยาย
- 5.4 นิทานตลกขบขัน
- 5.5 นิทานสร้างเสริมคุณธรรม
- 5.6 นิทานเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ที่มีสัตว์เป็นตัวเอกของเรื่อง
- 5.7 นิทานให้ความรู้เฉพาะในเรื่องหนึ่งเรื่องใด เช่น นิทานเรื่องยาเสพติด โรคเอดส์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น
- 5.8 นิทานส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

4. หลักการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็ก

นิทาน คือ เรื่องราวซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตลอดจนต้องการสอดแทรกความรู้ แนวคิด คุณธรรมจริยธรรม ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของลักษณะนิทานที่ดีและการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็ก โดยควรมุ่งศึกษาถึงเรื่องวิธีการเลือกนิทานที่ดีให้สอดคล้องกับความสนใจ และพัฒนาการตามวัยของเด็กเป็นสำคัญลักษณะของนิทานที่ดี

- 4.1 ดำเนินเรื่องสนุกสนาน น่าสนใจ ชวนติดตาม
- 4.2 เนื้อเรื่องให้ความรู้ แนวคิด หรือคติธรรมแก่เด็ก
- 4.3 ดำเนินเรื่องมีตัวละครไม่มากนัก ทุกตัวมีบทบาทในการดำเนินเรื่อง
- 4.4 ภาพประกอบสวยงาม สอดคล้องกับตัวละครและเนื้อเรื่อง
- 4.5 ใช้ภาษาง่ายๆ เหมาะสมกับวัยของเด็ก
- 4.6 รูปเล่มแข็งแรงทนทาน

ในเรื่องหลักการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็กนั้น ได้มีผู้ให้ทรรศนะในเรื่องนี้ไว้หลายท่านซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ กินาวงศ์ (2526 : 126) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

1. เป็นเรื่องง่าย แต่มีความสมบูรณ์ในตัว เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวให้เด็กพอคาดคะเนเรื่องได้บ้าง อาจสอดแทรกเกร็ดที่ชวนให้เด็กสงสัยว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เพื่อให้ทำให้อ่านเรื่องมีรสชาติ ตื่นเต้น

2. เป็นเรื่องที่เด็กมีความสนใจ อาจจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตเด็ก และสัตว์

ต่างๆ

3. ควรมีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องความเรียงได้ดี และภาษาที่ใช้ต้องสละสลวยเหมาะสมกับวัยเด็ก

4. มีการกล่าวซ้ำคำหรือประโยค วลี เพื่อเด็กจะจำได้ง่ายและรวดเร็ว

5. ควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

ชีวิตประจำวันของเด็กเนื้อเรื่องถึงจุดสุดยอดง่ายและน่าฟังพอใจ เมื่อเล่าจบเด็กก็มีความสุข มีคติสอนใจในเนื้อเรื่องควรมีตัวละครที่เด็กสามารถสมมติเป็นตัวเองได้ และชื่อของตัวละครควรเป็นภาษาไทย เป็นชื่อง่ายๆ ที่เด็กเข้าใจความหมายได้

6. เนื้อเรื่องควรสอดแทรกคติธรรมสอนตัวละครให้มีมารยาท ให้เป็นเด็กดี อบรมเด็กให้รู้ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

พรจันทร์ จันทวิมล (2539 : 103 – 105) ผู้ซึ่งทำงานใกล้ชิดกับเด็กปฐมวัย มาตลอด และเป็นนักแต่งนิทาน และนักเล่านิทานสำหรับเด็ก ได้กล่าวถึงการเลือกนิทานสำหรับเด็ก ไว้ดังนี้

1. เป็นเรื่องง่าย ๆ แต่สมบูรณ์เน้นเหตุการณ์อย่างเดียวให้เด็กพอคาดคะเนเรื่องได้

2. มีการเดินเรื่องได้อย่างรวดเร็ว

3. ตัวละครน้อย มีลักษณะเด่นที่จำได้ง่าย เด็กอาจสมมติตัวแทนได้

4. มีบทสนทนาหลายๆ เพราะเด็กส่วนมากไม่สามารถฟังเรื่องที่เป็นความเรียงได้ดี

5. ใช้ภาษาง่าย ๆ ประโยคสั้น การกล่าวซ้ำ คำซ้ำ หรือคำสัมผัสจะช่วยให้เด็กจดจำได้ง่ายและรวดเร็ว

6. สร้างความรู้สึก ความพอใจให้กับผู้ฟัง

7. เป็นเรื่องใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัวสัตว์เลี้ยงหรือเรื่องที่เด็กจะจินตนาการตามความยาวไม่เกิน 15 นาที

อารมณี สุวรรณपाल (2532 : 472 – 474) ได้ให้แนวคิดในการเลือกเรื่องราวหรือนิทานที่เหมาะสมกับเด็กว่าจะต้องพิจารณาสิ่งที่สำคัญหลายประการ คือ

1. เป็นเรื่องง่าย ๆ ดำเนินเรื่องดีมีจุดเด่นของเรื่องจุดเดียว เพื่อสะดวกที่จะให้เด็กได้จับประเด็นของเรื่องโดยไม่ยากนัก มีบทสนทนาบ้าง

2. ใช้คำซ้ำ ๆ คำคล้องจอง และประโยคสั้นๆ ที่เด็กจำได้ง่าย ๆ

3. ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ดึงดูดความสนใจเด็กและใช้ภาษาที่ถูกต้อง

4. เหตุการณ์ของเรื่องควรเป็นเหตุการณ์ที่ใกล้ตัวเด็ก และเรื่องที่คิดคำนึงถึงตามจินตนาการ

5. จุดเด่นของเรื่องควรง่ายและเป็นที่น่าสนใจของเด็ก

6. ตัวละครเด่น ควรมีเพียงตัวเดียว ถ้ามีหลายตัวจะทำให้เด็กงง

7. ถ้ามีเรื่องของศาสนา วัฒนธรรม และเชื้อชาติ ควรเป็นเรื่องที่ใช้ภาพพจน์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับท้องถิ่น

จากแนวทางการเลือกนิทานดังกล่าวข้างต้น การเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กนั้นมุ่งเน้นไปที่เนื้อเรื่องของนิทาน จะต้องเป็นเรื่องที่ง่ายๆ แต่มีความสมบูรณ์ เป็นเรื่องที่อยู่ที่ใกล้ตัวเด็กตัวละครมีไม่มากนักแต่มีลักษณะเด่นที่เด็กเห็นและจดจำได้ง่าย ทั้งที่การดำเนินเรื่องควรเน้นที่บทสนทนามากกว่าเขียน นอกจากนี้การเลือกนิทานให้กับเด็กจะต้องคำนึงถึงเรื่องวัยของเด็กด้วย

วิไล เวียงวิระ (2525 : 71) ได้กล่าวถึงระดับอายุและเรื่องที่เด็กสนใจในแต่ละวัยไว้ดังนี้

1. อายุ 1 – 2 ขวบ ชอบฟังเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเองเป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเอง เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน สั้นๆ ง่าย ๆ เช่น เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง สัตว์เลี้ยงในบ้าน

2. อายุ 3 - 4 ขวบยังชอบฟังเรื่องที่ใกล้ตัวหรือในชีวิตจริง นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กระดับนี้ควรจะอิงความจริงอยู่บ้าง

3. อายุ 4 – 5 ขวบ วัยนี้เริ่มวัยที่เด็กอยากรู้อยากเห็น ต้องการที่จะรู้ว่าสิ่งนั้นสิ่งนี้มาจากไหน ทำไมจึงเป็นนั้นเช่นนี้ จึงไม่เป็นเช่นนั้นอย่างนั้น สิ่งนี้มีความเป็นมาอย่างไร เด็กวัยนี้ เริ่มจะเข้าใจ ข้อแตกต่างระหว่างความจริงและเรื่องสมมติ นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยนี้ ควรจะเป็นเรื่องสั้นเข้าใจง่าย มีตัวละครตัวเอกเพียงตัวเดียว และตัวละครร่วมอีก 2 -3 ตัว เป็นเรื่องที่ส่งเสริมจินตนาการและอิงความจริงอยู่บ้าง

4. อายุ 5 – 6 ขวบ วัยนี้เด็กเริ่มสนใจโลกความเป็นจริง แยกอดีต ปัจจุบันได้ รู้จักสิ่งแวดล้อมที่ห่างตัวมากขึ้น เริ่มเข้าใจตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่เป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่างเช่นแต่ก่อน เนื้อหาของเรื่องที่เล่าควรเป็นสิ่งที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาด้วยจะเป็นเรื่องจริงในปัจจุบันหรือเป็นเรื่องประเภทวิบุรุษทั้งหลายก็ได้

5. เด็กอายุ 7 – 8 ปี สนใจอ่านหนังสือที่มีภาพมาก ๆ สีสันสดใส ชัดเจน ชอบเรื่องชวนคิด สนใจเกี่ยวกับชีวิตจริงที่เล่าสั้นๆ ง่ายๆ ตัวละครมีบุคลิกเด่นกล้าหาญ และเป็นคติ

6. เด็กอายุ 9 – 10 ปี เป็นวัยที่เริ่มสนใจและเอาใจใส่ในการอ่านอย่างจริงจัง เพราะอ่านหนังสือแตกฉานขึ้น ทั้งเด็กหญิงและเด็กชายชอบหนังสือที่มีรูปภาพมาก ๆ มีสีสัน สดใส สวยงาม ภาพชัดเจน ชอบเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ แต่เริ่มชอบเรื่องจริงๆ มากกว่าที่สัตว์จะทำอะไรได้เหมือนคนนิทานเกี่ยวกับนางฟ้าและเทวดา ชอบเรื่องผจญภัย ตลกขบขัน ไม่ชอบเรื่องที่หวาดเสียวเกินไป

7. เด็กอายุ 11 – 12 ปี เด็กวัยนี้สนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติของครอบครัว สนใจเกี่ยวกับชีวิตใน โรงเรียน เด็กชายชอบเรื่องสัตว์ที่ต้องไปผจญภัย เป็นเรื่องตื่นเต้นลึกลับ เด็กชายที่ฉลาดชอบเรื่องเกี่ยวกับการประดิษฐ์เครื่องยนต์กลไก และเรื่องราวต่าง ๆ ทางด้าน วิทยาศาสตร์ เด็กชายบางคนยังสนใจการ์ตูน นิทาน แต่ละความสนใจเรื่องสัตว์ลงไปบ้างหันไป สนใจพวกหุ่นยนต์มากกว่า ส่วนเด็กหญิงสนใจเรื่องเกี่ยวกับชีวิตภายในบ้าน สัตว์เลี้ยง เด็กหญิง มีจินตนาการมากกว่าเด็กชาย สำหรับเด็กหญิงที่ฉลาดจะไม่ชอบนวนิยายเกี่ยวกับอาชกรรม เด็กชายและเด็กหญิงส่วนใหญ่จะสนใจชีวประวัติประวัติศาสตร์ เรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา ความ เป็นอยู่ของเด็กชาติอื่น ชอบนิทานพื้นเมืองของชนชาติอื่น ๆ และชอบเรื่องเกี่ยวกับกีฬา

เกริก ยूनพันธ์ (2538 : 58 – 50) กล่าวถึงนิทานที่เด็กสนใจสามารถแบ่งได้ตาม ความต้องการ และตามพัฒนาการของเด็กวัยต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. เด็กวัยแรกเกิดถึง 2 ขวบ เด็กวัยนี้สนใจนิทานที่มีเรื่องสั้นๆ หรือนิทานที่ กล่าวถึงถ้อยคำเป็นคำๆ พร้อมภาพประกอบที่มีสีสัน เด็กวัยนี้มีพัฒนาการสามารถใช้มือคว้า จับสิ่งของ ได้เบื้องต้น ดังนั้นเริ่มแรกจึงควรมีของเล่นที่ทำจากผ้า หรือพลาสติกที่ปราศจาก สารพิษ ให้เขาจับเล่นนอกจากนิทานที่มีคำพูดเป็นคำๆ แล้ว เด็กในวัยนี้เพลงกล่อมเด็กถือว่ามี ความสำคัญต่อเขามาก และภาพที่มีสีสันสดใส ควรนำมาให้เด็กดูเป็นครั้งคราว

2. เด็กวัยระหว่าง 2 ถึง 4 ปี เด็กวัยนี้จะสนใจคำพูดที่มีถ้อยคำคล้องจอง ชอบซักถามเพราะความใคร่รู้ใคร่เห็น และชอบให้พี่เลี้ยงหรือพ่อแม่ร้องเพลง หรือท่องคำคล้องจอง ให้เขาฟัง หรือส่วนใหญ่จะเป็นเพลงกล่อมเด็กและตัวของเขาก็จะนั่งฟังจนมันใจ และ ในที่สุดเขา จะร้องตาม หรือเล่นกับตุ๊กตาของเขา เด็กจะจำคำลงท้ายของแต่ละประโยคของคำ คล้องจอง โดยออกเสียงตามหรือเปล่งเสียงร้องตามด้วยเป็นคำ ๆ นิทานเรื่องยายกะตาดักจะ ชอบมาก และชอบ เรื่องเล่าที่มี คำคล้องจองสัมพันธ์กัน เช่น ยายกะตาดักปลุกกล้วยงาให้หลาน เฝ้า หลานไม่เฝ้า เอาแต่ปั่นวัว ปั่นควาย อีกาาก็เลย มากินถั่วกิงงาของตาดักยาย ยายมายายค่า ตามาตาดัก หลานคนดีก็ร้องไห้แงๆ เป็นต้น นิทานสำหรับเด็กวัยนี้ก่อนนอนก็มีความสำคัญมาก นิทานที่ใช้เล่าจะเป็นเรื่องเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกของทุก ๆ คืน และคืนละหลายๆ ครั้งในเรื่องเดียวกัน

โดยเนื้อหาจะต้องคงเดิมเพียงแต่เพิ่มรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้สนุกตามสถานการณ์แต่ละวันเท่านั้น

3. เด็กอายุระหว่าง 4 ถึง 6 ปี เด็กวัยนี้จะให้ความสนใจเกี่ยวกับตัวเองน้อยลง และหันมาสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวของเขามากขึ้น แต่ความสนใจของเด็กในวัยนี้ยังเป็นระยะสั้นๆ เท่านั้นคำกล่อมที่มีคำคล้องจอง เช่น เพลงกล่อมเด็ก เด็กยังชื่นชอบอยู่ คำทายที่ประหลาดปัญหาเด็กจะชอบมากด้วย เช่น หนูมีกับหนูมา หนูมากับหนูมี หนูมีมีตุ๊กตาหมา หนูมา มีตุ๊กตาหมี นอกจากนี้เด็กยังจะชอบนิทานที่มีตัวเดินเรื่องหรือตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์พูดได้ เช่น หมาป่าพูดคุยกับหนูน้อยหมีแดง เป็นต้น

ฉวีวรรณ กิณางค์ (2526 : 103 - 104) กล่าวว่า ครูและผู้ใหญ่จะต้องเลือกหนังสือนิทาน ที่เห็นว่าดี และเหมาะสมกับเด็กและมีประโยชน์มาให้เด็กอ่าน หนังสือนิทานที่จะนำมาให้เด็กอ่านนั้นควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. รูปภาพจะต้องครบถ้วนไม่ตัดขาดหายไป
2. เป็นหนังสือที่มีภาพเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กรู้จัก และเคยเห็นทั่ว ๆ ไป
3. สีเส้นของภาพต้องสวยสดงดงาม เพราะเด็ก ๆ ชอบรูปภาพที่มีสีสันสวยงามมากกว่า ภาพขาวดำ และภาพควรเป็นสีที่ชัดเจนไม่พร่ามัวเลอะเทอะ เพราะรูปภาพจะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น
4. ภาพประกอบดูแล้วมีชีวิตจิตใจเหมือนความเป็นจริง เหมาะสมกับเรื่อง และถูกสัดส่วน เช่น หน้าตาน่ารัก สวยงาม ไม่พิการหัวโต ตัวเล็ก ฯลฯ
5. รูปเล่มเปิดออกอ่านได้เต็มที่ และสันหนังสือควรหุ้มด้วยผ้า กระดาษที่ใช้เขียน ไม่ควรเป็นกระดาษมัน และไม่ควรเจาะรูจางจนสะท้อนแสงได้
6. ปกหนังสือไม่ควรห่อปก เพราะต้องการจะให้เด็ก ได้ดูรูปภาพหน้าปก เพื่อจะทราบได้ว่าเป็นเรื่องอะไร
7. ควรเลือกหนังสือนิทานที่มีตัวอักษร โตพอสมควร ไม่ใหญ่มากหรือเล็กเกินไป ตัวอักษรและภาษาจะต้องเขียนอย่างถูกต้อง เพื่อเด็กจะได้เอาแบบอย่างและเข้าใจได้ง่าย ช่องว่างระหว่างบรรทัดจะต้องมีขนาดพอดี ริมกระดาษเว้นไว้ประมาณ 1 นิ้ว
8. หนังสือนิทานควรจัดไว้ที่มุมหนังสือ มีชั้นและกระเป๋านั่งสำหรับวางหนังสือเรื่องและนิทานที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก
  - 8.1 เป็นเรื่องที่น่าหวาดเสียวอย่างไม่มีเหตุผล เช่น เรื่องเกี่ยวกับภูตผี
  - 8.2 เรื่องที่เกี่ยวกับการรักใคร่ การหนีตามกันของหนุ่มสาว

8.3 เรื่องเกี่ยวกับการพลัดพรากจากพ่อแม่ และการถูกทอดทิ้ง

8.4 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความโหดร้ายทารุณ มีการลงโทษอย่างรุนแรงเกินไป ไม่เหมาะสมกับความรู้สึกของเด็ก และเหตุผลในการลงโทษนั้น และควรมีการให้อภัยซึ่งกันและกัน เพื่อให้เห็นว่าความยุติธรรมยังมีในโลก

8.5 เรื่องที่ผู้เล่า ครูและผู้ใหญ่ไม่ถนัดที่จะเล่า จะทำเด็กมีเจตคติที่ไม่ดีได้

8.6 เรื่องที่สอดคล้องกับศีลธรรมมากเกินไป บ่อยเกินไปจนเด็กเบื่อ

การปฏิบัติกิจกรรมหลังการอ่านนิทานจบเลือกทำกิจกรรมต่อเนื่องจากการอ่านนิทานดังนี้

1. กิจกรรมภาษา

1.1 ตั้งชื่อเรื่องนิทานที่อ่าน

1.2 ร้องเพลงเกี่ยวกับตัวละคร

1.3 ถาม – ตอบ – ทายปัญหา จากเรื่องที่อ่าน

1.4 ให้เด็กแต่งนิทานขึ้นใหม่โดยใช้ตัวละครชุดเดิม

1.5 ให้เด็กแต่งนิทานต่อเนื่องจากเรื่องเดิมที่อ่าน

1.6 อภิปรายเกี่ยวกับบทบาทของตัวละครในนิทาน

1.7 ประมวลการเล่านิทานจากเรื่องที่อ่านไป

1.8 ให้เด็กเล่านิทานต่อเนื่องกันคนละตอน

2. กิจกรรมการแสดงละคร

2.1 ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องราวของนิทานที่ได้อ่านมาแล้ว

2.2 ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่งของนิทาน

2.3 ให้เด็กแสดงละครไปฉากสั้นๆ

2.4 ให้เด็กแสดงละครพูด

3. กิจกรรมศิลปะ

3.1 วาดภาพ – ระบายสี

3.2 ต่อเติมภาพตัวละครให้สมบูรณ์

3.3 ปั้น – ฉีก – ปะ ตัวละครในนิทาน

3.4 งานศิลปะประดิษฐ์ตัวละครในนิทาน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า เด็กจะมีความสนใจในนิทานแตกต่างกันตามวัย กล่าวคือ เด็กวัยแรกเกิดถึง 2 ปี สนใจฟังนิทานเรื่องสั้นๆ เป็นเรื่องราวที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก มีภาพประกอบที่มี

สีสันสดใสดึงดูดความสนใจของเด็ก ลักษณะของนิทานอาจเป็นรูปเล่ม หรือของเล่นที่ทำด้วยผ้า และพลาสติกที่ปราศจากสารพิษ ส่วนเด็กวัย 2 ถึง 4 ปี ลักษณะของนิทานที่เด็กสนใจยังคงเป็นเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็กหรือเรื่องราวในชีวิตจริง มีตัวละครเพียง 2 -3 ตัว เนื้อเรื่องส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์และจินตนาการมีการใช้ภาษาในการดำเนินเรื่องมากขึ้น เช่น คำกลอนหรือคำคล้องจอง ส่วนเด็กวัย 4 – 6 ปี สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากขึ้นทั้งโลกของความเป็นจริงและสิ่งสมมติ ดังนั้นนิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็กวัยนี้ควรเป็นนิทานที่ช่วยส่งเสริมความสนใจของเด็ก สำหรับหลักการเลือกหนังสือนิทานให้เหมาะสมกับเด็กนิทานประกอบภาพเป็นสื่อที่สามารถช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

5. ความสำคัญของการใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้

ความสำคัญของภาพประกอบ เด็กชอบอ่านหนังสือด้วยภาพมากกว่าด้วยตัวหนังสือ “ภาพ” จึงเป็นหัวใจของหนังสือสำหรับเด็ก ภาพประกอบในหนังสือสำหรับเด็ก จะทำหน้าที่สร้างภาพพจน์ในใจเด็ก ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เพราะภาพสามารถอธิบายเรื่องได้ดีกว่าตัวหนังสือ ภาพประกอบหนังสือมีบทบาท ดังนี้

1. ภาพช่วยเสริมเนื้อหาสาระของเรื่องราว ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระได้อย่างรวดเร็วไม่ผิดพลาด และยังเป็นตัวแทนหรือภาพจำลองของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่ ระบบการทำงานของเครื่องกลไก เหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องไกลตัวหรือผู้อ่านไม่มีโอกาสได้เห็น ได้สัมผัส หรือมองเห็นได้ด้วยตา

2. ภาพช่วยดึงดูดใจ ความน่าสนใจเบื้องต้นของภาพประกอบหนังสือ จะต้องมีคุณภาพทั้งในด้านความสวยงาม ความถูกต้อง ความชัดเจน และมีรายละเอียดของภาพหรือเนื้อหาในภาพสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่จะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

3. ภาพช่วยส่งเสริมจินตนาการ ภาพประกอบที่ผู้วาดใช้สี เส้น แสง และเงาที่สวยงามสะท้อนฉากเหตุการณ์ และอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร ประกอบกับคำบรรยายด้วยท่วงทำนอง ที่ให้ความรู้สึกและอารมณ์สอดคล้องกับภาพ ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม ชื่นชมในความงามอ่อนช้อยของเส้น แสงและสีสัน ทำให้เกิดจินตนาการลึกซึ้งและกว้างไกลยิ่งขึ้น

4. ภาพช่วยสนองจุดหมายเฉพาะ หนังสือสำหรับเด็กเล็กบางเล่ม ผู้แต่งอาจใช้ภาพประกอบชักชวนผู้อ่านให้มีส่วนร่วมในเรื่อง เช่น ให้หาว่ามีสัตว์อะไรในภาพ และมีคำเฉลยในหน้าถัดไป เป็นต้น

จุดมุ่งหมายเฉพาะที่อาจจะใช้ภาพเป็นเครื่องมือ เช่น เพื่อล้อเลียน เสียดสี
เปรียบเทียบ สรุปล อภิปรายขยายความคิดให้กว้างไกล เป็นต้น
การเขียนหนังสือนิทาน มีหลักในการเขียนดังนี้

1. หัวใจเรื่องสำหรับเด็ก ต้องไม่ซับซ้อน มีแนวคิดหรือแก่นของเรื่อง
(Theme) ที่เด่นชัด จับใจความได้ง่าย ไม่เกินกำลังปัญญาของเด็ก ตัวละครควรอยู่ในวัยใกล้เคียง
กับผู้อ่าน การวาง โครงเรื่องต้องติดต่อกันเป็นเรื่องเป็นราว มีเหตุผลไปตามธรรมชาติ
มีความสัมพันธ์กับพื้นฐานประสบการณ์ของเด็ก มีเงื่อนไขบางตอนที่ตลกขบขัน แสดงถึง
ความสำเร็จ ความสุข สมหวัง มีชื่อเรื่องกะทัดรัดเข้าใจง่าย และมีการดำเนินเรื่องที่กระตุ้น
อารมณ์ สร้างความสนุกสนาน

2. วิธีการเขียน นักเขียนต้องมีความสามารถในการเขียนให้สนุก ใช้ถ้อยคำ
สละสลวยอ่านเข้าใจง่าย เป็นภาษาที่นิยมใช้กันในสังคม ตรงกับลักษณะบุคลิกของตัวละคร คง
เส้นคงวา ตรงตามสมัยของเรื่อง และเรียบเรียงได้เหมาะสม สะกดการันต์ถูกต้องตามหลักภาษา
ทั้งการใช้ภาษาในร้อยแก้วและร้อยกรอง อาจใช้การดำเนินเรื่องแบบเล่าเรื่อง หรือให้ตัวละคร
สนทนากัน แต่ต้องเป็น บทสนทนาสั้นๆ อาจมีการพรรณนาสลับบ้างก็ได้ แต่ต้องดำเนินเรื่อง
รวดเร็ว ข้อที่สำคัญ คือ ต้องมีภาพประกอบเรื่องโดยภาพและเรื่องต้องอยู่ในหน้าเดียวกัน

3. ภาพประกอบ ภาพประกอบที่ดีจะต้องเป็นภาพที่ตรงเรื่อง สามารถเล่าเรื่องได้
ดี ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ เป็นภาพไม่ซับซ้อน ดูแล้วเข้าใจง่าย เป็นภาพที่เขียนได้
สวยงามตรงตามลักษณะของตัวละคร ตรงตามฉาก ตรงตามสถานที่และท้องเรื่อง ถูกต้องใน
เรื่องขนาดและสัดส่วนของภาพ และเป็นภาพที่มีชีวิต มีความรู้สึกและความเคลื่อนไหว

4. รูปเล่มและเทคนิคการพิมพ์ เด็กชอบหนังสือที่มีปกที่สวยงาม ชอบปกแข็ง
มากกว่าปกอ่อน และชอบปกมันๆ ที่เคลือบน้ำยามากกว่าปกหนังสือพิมพ์สีเดียว หรือพิมพ์
หลายสีแต่ไม่เคลือบเงา การจัดหน้าหนังสือดูโปร่งตา ภาพกับตัวอักษรไม่ทับกัน และชื่อเรื่อง
ดึงดูดความสนใจของเด็กก่อนที่จะเขียนเล่มจะต้องมีการตรวจสอบตัวสะกดของต้นฉบับให้
ถูกต้อง พิมพ์ตัวอักษรและภาพประกอบได้ชัดเจน มีสีสันทัดงดงาม และดึงดูดความสนใจ
ขนาดและรูปร่างของหนังสือควรขึ้นอยู่กับความสนใจและความง่ายในการหยิบฉวยของเด็ก
เด็กชอบหนังสือที่พิมพ์ด้วยกระดาษที่มีคุณภาพดี ค่อนข้างแข็ง และเป็นกระดาษสีขาว วัสดุที่
ใช้ในการเย็บเล่ม ต้องทนทานและต้องเย็บด้วยความประณีต เพื่อจะได้ทนต่อการหยิบถือ
ของเด็ก

จากสิ่งที่กล่าวมาพบว่า เด็กๆ อ่านหนังสือมีจุดประสงค์หลายอย่าง โดยทั่วไปเด็กอ่านหนังสือเพราะความอยากรู้ อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็ก ซึ่งมักสนใจใคร่รู้ ความเป็นไปของสิ่งรอบๆ ตัว เพื่อทราบเรื่องราวและเหตุการณ์ เพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อช่วยในการดำเนินชีวิตในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นด้วยดี ปัจจุบันเด็กๆ สามารถเลือกนิทานได้อย่างกว้างขวาง การเลือกนิทานให้กับเด็กๆ สักเรื่อง ควรต้องศึกษาว่าเรื่องประเภทใดอ่านแล้วเด็กสนุกและชื่นชอบ หรือเด็กอ่านอะไรก็จะสนุก ไม่ใช่คิดเพียงแต่ว่าเด็กควรอ่านอะไรเท่านั้น เพราะบางครั้งเรื่องที่คิดว่า เด็กควรอ่าน อาจไม่ถูกใจเด็กก็ได้ สิ่งที่น่าสนใจที่คุณพ่อคุณแม่ และคุณครูควรให้ความสำคัญในการเลือกหนังสือนิทานสำหรับเด็กนิทานดี ๆ สำหรับเด็กเพื่อเขาจะได้ฟังอ่าน และศึกษาความเปลี่ยนแปลงของโลกและชีวิตด้วยตัวของเขาเอง เนื่องจากกระยะวัยเด็กเป็นระยะเริ่มเรียนรู้ การวางรากฐานจำเป็นจะต้องได้รับตัวอย่างที่ดี นิทานจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและมีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามทั้งด้านจิตใจ สติปัญญาความรู้จินตนาการ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้ความบันเทิง หล่อหลอมจิตใจของเด็ก นิทานเป็น สื่อในการให้ประสบการณ์ที่ดีแก่เด็ก และเป็นการฝึก การรักการอ่าน ทำให้มีทักษะด้านการอ่านคำมากขึ้น ได้ดีสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

บริบทโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 11 ถนน วุฒาธิคุณ บ้านสันป่าตอง ตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญรหัส ไปรษณีย์ 41150 โทรศัพท์ 042-279109 เนื้อที่ 32 ไร่ เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพื้นที่บริการ 7 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเพ็ญ หมู่ที่ 7 บ้านเกาะแก้ว หมู่ที่ 8 บ้านเหล่าสูงหมู่ที่ 13 บ้านวังบัวเหลือง หมู่ที่ 11 บ้านสันป่าตอง หมู่ที่ 15 บ้านศรีสว่างวง หมู่ที่ 17 บ้านดอนสวรรค์ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ได้รับคัดเลือกเป็นโรงเรียนที่มีเด็กพิการเรียนร่วมตั้งแต่ปี พ.ศ 2542 เป็นศูนย์เครือข่ายเด็กพิการเรียนร่วมใน พ.ศ. 2554 มีโรงเรียนเครือข่ายภายในอำเภอเพ็ญ จำนวน 22 โรงเรียน ปีการศึกษา 2554 มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 1255 คน มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจำนวน 109 คน แบ่งนักเรียนมีปัญหาทางการเรียนรู้ จำนวน 73 คน เป็นนักเรียนที่บกพร่องทางสติปัญญา 8 คน เป็นนักเรียนที่บกพร่องทางร่างกายการเคลื่อนไหว จำนวน 20 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2552) ประชากรโรงเรียน คือปัญญา มีค่า ยิ่งกว่าทรัพย์ ค่าขวัญของโรงเรียนคือ เรียนดี มีวินัย กีฬาเด่น สืบประจำโรงเรียน สืเหลืออง-สืน้ำเงิน โรงเรียน

ได้รับมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2550

2. ข้อมูลบุคลากร

ผู้อำนวยการ โรงเรียนชื่อ นายสุคใจ รอดชมภู

รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

คนที่ 1 ชื่อ นายพงศพร พรหมโคตร

คนที่ 2 ชื่อ นางพชรพร ทาปลัด

คนที่ 3 ชื่อ นายทวี จำปาทอง

ครูประจำการ จำนวน 47 คน

ครูอัตราจ้าง จำนวน 5 คน

พนักงานราชการจำนวน 3 คน

ลูกจ้างประจำ จำนวน 2 คน

ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 4 คน

รวมทั้งสิ้น จำนวน 65 คน

3. ข้อมูลอาคารสถานที่

อาคารเรียน จำนวน 6 หลัง

อาคารอเนกประสงค์ จำนวน 2 หลัง

อาคารประกอบอื่นๆ ได้แก่ ห้องสมุด จำนวน 1 หลัง

หอประชุม จำนวน 1 หลัง ห้องกิจการสหกรณ์ จำนวน 1 หลัง

4. สภาพสถานการศึกษา

โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูลได้คัดเลือกเป็นโรงเรียนต้นแบบดังนี้ 1. โรงเรียนส่งเสริมสุขภาพพระคัมภีร์วิทยุทอง 2. โรงเรียนแกนนำการศึกษาพิเศษเรียนร่วม 3. โรงเรียนประถมวัยต้นแบบ 4. โรงเรียนศูนย์ต้นแบบภาษาอังกฤษ สภาพชุมชน สภาพโรงเรียนภายนอกเป็นสภาพกึ่งชนบท โรงเรียนอยู่ในเขตเทศบาล ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ราชการหลายแห่ง คือที่ว่าการอำเภอเพ็ญ สถานีตำรวจ สำนักงานเขตเทศบาลตำบลเพ็ญ มีประชากร ทั้งหมด 35,300 คน อาชีพหลักในชุมชน คือ ค้าขาย และ เกษตรกร โรงเรียนได้รับการสนับสนุน และ ความร่วมมือช่วยเหลือจากชุมชน ในด้านต่างๆด้วยดีตลอดมาสถานที่ชุมชนเคารพสักการะประจำอำเภอเพ็ญ ได้แก่ ศาลเจ้าปู่นครเพ็ญ และพระธาตุนางเพ็ญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ

ศรียา นิยมธรรม (2537 : 43 – 44) ได้ทำวิจัย การสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยศึกษาเด็กอายุ 4 – 5.5 ปี จำนวน 1,500 คน จากทั่วประเทศ ทำการทดสอบเพื่อคัดแยกและพิจารณาว่าเด็กที่อยู่ใน “ภาวะเสี่ยง” หรือมีปัญหาทางการเรียนรู้โดยคัดแปลงเครื่องมือคัดแยกของแมคคาร์ธี (McCarthy Screening Test) ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล และมีเนื้อหาในการทดสอบ 6 หมวด คือ ช่าย – ขวา การจำคำ การวาดรูป การจำตัวเลข การจัดหมวดหมู่ และการใช้ขา ผลการวิจัยทำให้ได้แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สำหรับคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีอายุในช่วง 4 – 5.5 ปี เครื่องมือนี้มีความเชื่อมั่น .63 - .85 มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เชิงโครงสร้าง จำแนกและความเที่ยงตรงตามเกณฑ์สัมพันธ

อรัญญา เชื้อทอง (2546 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71 / 82.57

อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : 61) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่าการสอนเป็นคำมีประสิทธิภาพที่ 94.44 / 92.45 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงเดือน จิตอารีย์ (2546 : 59) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนน การอ่านออกเสียงเฉลี่ยร้อยละ 67 / 90 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกกล้า อยู่ในระดับปานกลาง

สมคิด บุญบูรณ์ (2546 : 70) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2549 : 134) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้มีคุณภาพเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างเครื่องมือแต่ละชุดได้กำหนดโครงสร้างและสร้างตามโครงสร้างที่กำหนดขึ้นตอน รวมทั้งเครื่องมือทุกชุดผ่านการตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพิพินิจ ค่าความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญและด้วยวิธีการทางสถิติ จึงส่งผลให้สามารถคัดแยกเด็กปฐมวัยที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ได้ และให้การช่วยเหลือพัฒนาความสามารถด้านต่างๆ ด้วยชุดฝึกเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แล้ว ประเมินความสามารถด้วยแบบประเมินทักษะการเรียนรู้ ซึ่งจากการดำเนินการตามรูปแบบนี้ ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาจนมีทักษะในการเรียนรู้ดีขึ้น

กันตนา สุขกระจ่าง (2550 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการรับรู้ ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80 / 80 ปรากฏว่าหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 90.09 / 86.33 แสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับนักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

พชณี บุญศรี (2550 : 52) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลครูป ผลการวิจัยพบว่า จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนสระลครูปอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนสระลครูป พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดวงใจ วรณสังข์ (2541 : 61) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ พยัญชนะไทย ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่าน โดยใช้ชุดการสอนนิทาน ประกอบภาพ 45 พยัญชนะไทย มีประสิทธิภาพที่ 95.33/82.00 และนักเรียนมีความสามารถในการจำพยัญชนะไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 – 4) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่าน โดยใช้โปรแกรมการฝึกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 2 – 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมการฝึกผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเหตุผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับ โปรแกรมการให้ความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึก และเอาใจใส่ของครูด้วย

คลอร์ และ โรเบิร์ต (Clare ; & Robert. 1978 : 156) ศึกษาผลของการใช้นิทานประกอบภาพมีผลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของเด็ก โดยใช้หุ่นและแสดงบทบาทสมมติกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจำนวน 62 คน โดยให้เด็กฟังนิทานแล้วเลียนแบบท่าทางสัตว์ในนิทาน แล้ววัดทัศนคติของเด็กผลการทดลองพบว่า เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อสัตว์ การวัดทัศนคติ มีความมั่นคงเพราะหลังจากนั้นอีก 6 สัปดาห์วัดผลอีก ได้ผลเช่นเดิมแสดงว่า นิทานมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรม และทัศนคติที่มั่นคงของเด็ก

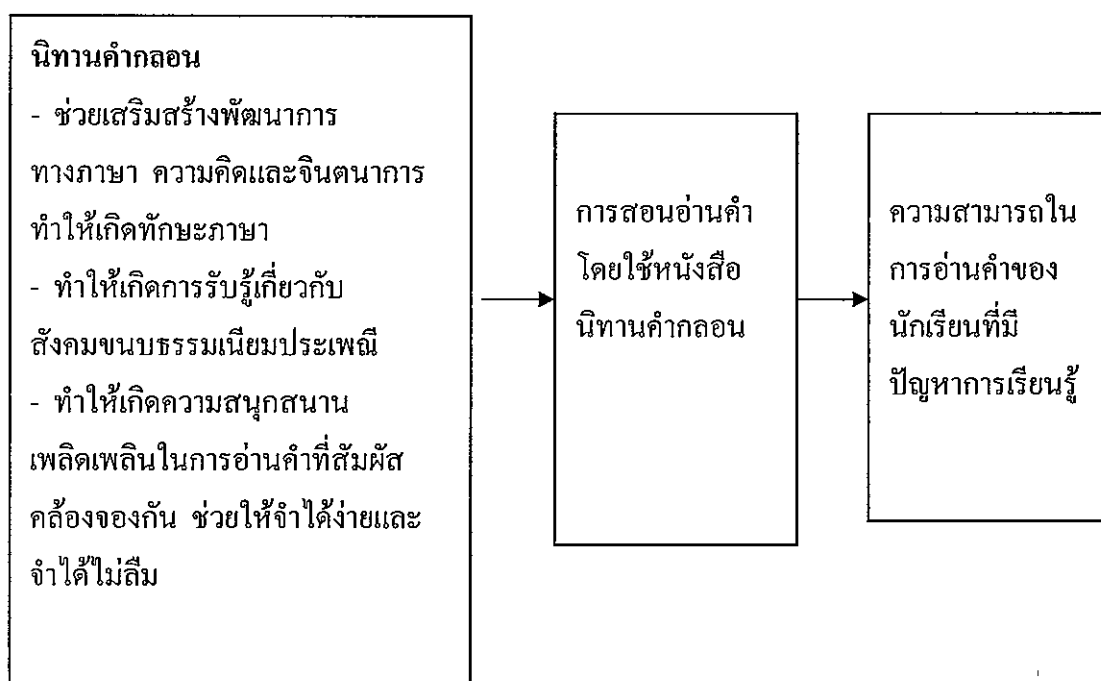
พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 – 717 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอน โดยใช้เกมการศึกษา และสอน โดยใช้ตำรา กับนักเรียนระดับ 3 จำนวน 94 คน ในรัฐเพนซิลวาเนีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสะกดคำของกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่าที่สอนโดยใช้ตำรา จอห์นสัน (Johnson. 1970 : 1520 – B) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กที่เริ่มอ่านที่มีความสามารถในการอ่านและแตกต่างกันจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับ 1 จำนวน 424 คนกลุ่มทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอ่านกลุ่มควบคุมใช้กิจกรรมการฟัง ปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความสามารถทางการอ่านภาษาไทยมากกว่า โดยเฉพาะเด็กที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาต่ำ มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากผลการวิจัยของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสรุปได้ว่า การสอนอ่านคำสำหรับเด็กนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน และนวัตกรรมที่จะนำมาใช้กับการสอนอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก จึงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำสูงขึ้น

แมรี่ และ เบิร์ดแตรัม (Mary ; & Bertram. 1997 : 174 – 178) ได้ศึกษากลวิธี การสอนอ่านและเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษ และนักการศึกษาทั่วไปศึกษาเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีสอนใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่ม

ครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87% การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Trade books) 81% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round –Robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีแรกที่นิยมใช้กันมากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า การที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำซึ่งเป็นคำที่ยากสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สูงขึ้น ต้องใช้กลวิธีการสอนอ่านหลาย ๆ รูปแบบได้แก่ บทร้อยกรอง การสอนอ่านเป็นคำ การอ่านตามแบบ หนังสือการอ่านเพื่อการรับรู้ เป็นต้น และการใช้เพลงก็เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่ง นอกจากให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน แล้วยังช่วยให้เกิดความรู้ ความจำ และยังทำให้เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรียนร่วมในระดับประถมศึกษา มีระดับสติปัญญาปกติอยู่ในเกณฑ์ 90 ขึ้นไป และไม่มี ความพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จำนวน 8 คน เลือกมาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีวิธีการคัดเลือกดังนี้

1. คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบคัดกรองเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึมของ คาร์ล อูทซ์รัตนกิจ ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาวิชาจิตเวชและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้แบบคัดกรองเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึมคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ โดยการประเมิน การให้คะแนน และการแปลผลคะแนน เป็น 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย กลุ่มที่ 2 กลุ่มเฝ้าระวัง

ติดตาม ทำซ้ำ กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา และ กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่ควรส่งแพทย์ เพื่อรับการตรวจประเมินอย่างเร่งด่วน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

เชิญผู้ปกครองมาพบเพื่อสัมภาษณ์ ก่อนสัมภาษณ์ให้ผู้ปกครองกรอกแบบซักถามประวัติ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กมากที่สุด ประเด็นของการสัมภาษณ์ผู้ปกครองคือ ความสามารถในการอ่าน ว่ามีปัญหาอย่างไรจึงนำมาเป็นข้อมูลเพื่อสรุปประเด็นปัญหา แล้วจึงเก็บในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 3 ทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล

ครูสร้างแบบทดสอบเกี่ยวกับการอ่าน โดยเลือกคำยากซึ่งเป็นคำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาทดสอบ ครูตรวจแบบทดสอบเพื่อหาความบกพร่อง นำข้อมูลทั้ง 3 ชั้น ประมวลแล้วพิจารณาว่าข้อมูลสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าหากข้อมูลสอดคล้องกันทั้ง 3 ชั้น หรือสอดคล้องกัน อย่างน้อย 2 ชั้น และมีความรุนแรงในลักษณะที่ต้องการความช่วยเหลือ โดยครูพิจารณาว่าหากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว ไม่สามารถเรียนหนังสือได้ หรือเรียนไม่ทันเพื่อน

2. ประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา

การประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาของเด็กที่ได้รับการคัดแยกแล้ว โดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับการอบรมการใช้แบบประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาสำหรับเด็กอายุ 2 – 15 ปี สร้างขึ้นโดยฝ่ายกรมสุขภาพจิต (กระทรวงสาธารณสุข. 2546 : 131-137)

3. นำข้อมูลมาสรุปเพื่อตัดสินใจว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมาเป็น กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

คนที่ 1	IQ. 94	ค่าคะแนนดิบ 38	คะแนนที่ 64	กลุ่ม 3
คนที่ 2	IQ. 90	ค่าคะแนนดิบ 46	คะแนนที่ 70	กลุ่ม 3
คนที่ 3	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 42	คะแนนที่ 67	กลุ่ม 3
คนที่ 4	IQ. 90	ค่าคะแนนดิบ 47	คะแนนที่ 70	กลุ่ม 3
คนที่ 5	IQ. 93	ค่าคะแนนดิบ 36	คะแนนที่ 63	กลุ่ม 3
คนที่ 6	IQ. 92	ค่าคะแนนดิบ 45	คะแนนที่ 69	กลุ่ม 3
คนที่ 7	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 43	คะแนนที่ 68	กลุ่ม 3
คนที่ 8	IQ. 91	ค่าคะแนนดิบ 44	คะแนนที่ 68	กลุ่ม 3

กลุ่ม 3 หมายถึง กลุ่มที่ควรได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษา มีรายละเอียดแต่ละบุคคลดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกล้นไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 2 มีพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้าง ตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกล้น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านช้าและอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 4 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมา พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

นักเรียนคนที่ 5 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกล้น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ก้มหน้าไม่สบตาครู ชัดเจน

นักเรียนคนที่ 6 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ช้ามาก สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกล้น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราว จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

นักเรียนคนที่ 7 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอด แล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกล้น อ่านตะกุกตะกักไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บางคำ อ่านเดาคำนี้ก็อยากจะอ่านอย่างไรก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จับประเด็นความสำคัญของเรื่องไม่ได้

ดังนั้น จากวิธีการคัดเลือกและเครื่องมือคัดกรอง พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน 8 คน มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยมีปัญหาทางการอ่าน ตกหล่น อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านช้า ใช้เวลาในการสะกุดคำนาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. หนังสือนิทานคำกลอน
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อฝึกทักษะการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้นิทานคำกลอนที่พัฒนาขึ้นดังนี้

1.1 ศึกษาคู่มือการจัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบความสำคัญ วิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1-32)

1.2 สืบหาข้อมูลพื้นฐานของเด็กด้านความรู้ ความรู้สึก และทักษะ วิเคราะห์สภาพปัญหาของเด็กร่วมกับครูผู้ร่วมการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยสืบหาปัญหาในการเรียนรู้ จากการทดสอบอ่าน คำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ การพิจารณาผลการทำงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และจากข้อเสนอแนะของ ครูประจำชั้นซึ่งสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และการสอบถามผู้ปกครองแล้ว

กำหนดจุดเริ่มต้น ที่ต้องการพัฒนาเด็กในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลของเด็ก ศึกษาทฤษฎีแนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตรและผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.3 ปรับปรุงเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ให้เหมาะสมกับพฤติกรรม การเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.4 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2539 : 281) และวิธีการสอนอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.5 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยยึดองค์ประกอบให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Plan) (เบญญา ชลธารันนท์. 2543 : 81 - 82)

1.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลในการจัดกิจกรรม เตรียมสื่อ และหาวิธีการวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เหมาะสมกับกลุ่มเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยแบ่งสาระการเรียนรู้ออกเป็น แผนๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา ชั่วโมงเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
1	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
2	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
3	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
4	เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	1
5	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
6	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
7	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
8	เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก	1
9	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
10	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
11	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
12	เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ	1
13	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
14	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
15	เล่มที่ 3 เรื่อง แมงมุมยากฉลาด	1
16	เล่มที่ 4 เรื่อง แมงมอมยากฉลาด	1
17	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
18	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
19	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1
20	เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์	1

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อพิจารณาการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมและการประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ การใช้ภาษา ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.9.1 นางสาวประสพสุข ฤทธิเดช วุฒิ ปร.ด. ศึกษาศาสตร์ ตำแหน่งอาจารย์ประจำวิชาสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.9.2 นางเพ็ญจันทร์ บุญหล้า ตำแหน่ง ครู คศ.3 วุฒิ กศ.ม. สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คุรุการศึกษาพิเศษ โรงเรียนนิคมหนองตาล อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี

1.9.3 นางสาวกชพรรณ สุวรรณภักดี ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.9.4 นางทิพวรรณ แพงบุพผา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วุฒิ กศ.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน โรงเรียนเรียนร่วมบ้านแก่น้อย อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี

1.9.5 นางพิสมัย แก้วแสงใส ตำแหน่ง ครู คศ.3 สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยน้ำใหญ่ประชคม อำเภอเมืองพิบูลย์รักษ์ จังหวัดอุดรธานี

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินแผนการเรียนรู้ โดยให้คะแนนตามแบบประเมินชนิด
มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท์ (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสม
มากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดย
กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.10 นำแบบประเมินแผนการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินหาค่าเฉลี่ยโดย
ยึดหลักเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่า ได้คะแนนประเมิน 4.94

1.11 จัดพิมพ์แผนการเรียนรู้เป็นฉบับสมบูรณ์

2. หนังสือนิทานคำกลอน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ผู้วิจัย ได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้นิทาน
คำกลอน เทคนิค วิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน วิธีการ ในการจัดทำหนังสือ
นิทานคำกลอน ตลอดจนหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

ผู้วิจัย ได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

กำหนดเนื้อหาโดยนำคำศัพท์ที่เป็นคำพื้นฐาน (Basic Word) มาจากหนังสือ
เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 100 คำ มาให้เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้
จำนวน 8 คน แล้วเลือกคำที่เด็กอ่านผิดบ่อยเหล่านี้คิดเป็นร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งรวบรวมคำที่เด็ก
อ่านผิด ได้จำนวน 60 คำ และนำคำที่เด็กอ่านผิดมาแต่งเป็นนิทานประกอบคำกลอน

นำหนังสือนิทานคำกลอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน
ในด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ และให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะและได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เมื่อผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมิน โดยให้คะแนนตามแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

นำแบบประเมิน ที่ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินหาค่าเฉลี่ยโดยยึดหลักเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ปรากฏว่า ได้คะแนนประเมิน 4.94 แปลผลเหมาะสมมากที่สุดในการสอนภาษาไทย

3. การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบตามความสามารถในการอ่าน

แบบทดสอบตามความสามารถในการอ่านคำประกอบด้วย บัตรคำ 60 ใบ เป็นการทดสอบความสามารถในการอ่านคำทีละคำ ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการสร้างและหาคุณภาพ ของแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาหาคำพื้นฐานในระดับช่วงชั้น

3.2 ศึกษาสาระสำคัญของหลักสูตร การสอนวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้และการประเมินผลด้านการอ่าน จากหนังสือการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของผดุง อารยะวิญญู

3.3 ศึกษาวิธีการสอนอ่าน โดยการใช้หนังสือนิทานคำกลอน

3.4 การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน โดยนำคำพื้นฐานใน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นำมาทำแบบทดสอบจำนวน 1 ชุด คือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ จำนวน 60 คำ แล้วบันทึกคะแนนของนักเรียนลงในแบบบันทึกการอ่านคำ

3.5 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ มีดังนี้

3.5.1 การอ่านออกเสียงคำ	จำนวน 60 คำ	60 คะแนน
ตอบถูกต้อง	ให้	1 คะแนน
ตอบผิด	ให้	0 คะแนน

เกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำรวมกันเป็นคะแนนเต็ม 60 คะแนน แล้วพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้

นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 55 – 60 คำ อยู่ในระดับ ดีมาก
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 43 – 54 คำ อยู่ในระดับ ดี
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 31 – 42 คำ อยู่ในระดับ ปานกลาง
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 19 – 30 คำ อยู่ในระดับ พอใช้
 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำได้ถูกต้อง 18 คำลงมา อยู่ในระดับ ปรับปรุง

3.6 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าคำที่ใช้ทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็นดังนี้

คะแนน +1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน 0	สำหรับคำที่ไม่แน่ใจว่าวัดตรงตามจุดประสงค์
คะแนน -1	สำหรับคำที่แน่ใจว่าวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คะแนนรวมสยดสยองระหว่างคำกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7 คัดเลือกคำที่มีค่าดัชนีที่คำนวณได้บางข้อ น้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 ใช้ได้

การดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design (ถ้วน สายยศ,และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) ดังนี้

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มทดลอง	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

E	หมายถึง	เด็กกลุ่มทดลอง
X	หมายถึง	การสอนโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน
T ₁	หมายถึง	การทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนสอน
T ₂	หมายถึง	การทดสอบความสามารถในการอ่านหลังสอน

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

ขั้นก่อนการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา ในการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที เวลา 14.30 - 15.20 น. รวมทั้งสิ้น 20 ครั้ง นิทาน จำนวน 5 เรื่อง

2.2 ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการทดลองและขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ขั้นตอนการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เป็นการประเมินก่อนการทดลองและบันทึกผลแบบบันทึก

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการสอนอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน ตามแผนการสอนจำนวน 20 แผน ตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้

สัปดาห์ที่	ครั้งที่	วัน	กิจกรรมการทดลอง
1	1	จันทร์	แผนการสอนที่ 1
	2	อังคาร	แผนการสอนที่ 2
	3	พุธ	แผนการสอนที่ 3
	4	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 4
	5	ศุกร์	แผนการสอนที่ 5
2	6	จันทร์	แผนการสอนที่ 6
	7	อังคาร	แผนการสอนที่ 7
	8	พุธ	แผนการสอนที่ 8
	9	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 9
	10	ศุกร์	แผนการสอนที่ 10
3	11	จันทร์	แผนการสอนที่ 11
	12	อังคาร	แผนการสอนที่ 12
	13	พุธ	แผนการสอนที่ 13
	14	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 14
	15	ศุกร์	แผนการสอนที่ 15
4	16	จันทร์	แผนการสอนที่ 16
	17	อังคาร	แผนการสอนที่ 17
	18	พุธ	แผนการสอนที่ 18
	19	พฤหัสบดี	แผนการสอนที่ 19
	20	ศุกร์	แผนการสอนที่ 20

ขั้นการทดลอง

ผู้วิจัยทำการทดสอบโดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการอ่านคำอีกครั้งหลังการทดลอง ซึ่งแบบทดสอบทั้ง 2 ชุด เป็นชุดเดียวกันกับการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านคำภาษาไทยมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

การศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคำกลอน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาเกณฑ์ประสิทธิภาพ (ประคอง กรรณสูตร. 2528 : 10)

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73) แล้วประเมินระดับความสามารถในการอ่านคำ

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยใช้สูตรของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (μ) คำนวณจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550 : 48) โดยใช้สูตร

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

เมื่อ	μ	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
	X	แทน	คะแนนแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.3 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน คำนวณจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2550 : 49)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ	σ	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X_i	แทน	ค่าคะแนนแต่ละตัว
	μ	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (สมนึก กัทฑิยชนี. 2546 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	หมายถึง	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา ระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้สูตรของ ของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
X แทน	ความสามารถในการอ่านหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่าน ก่อนการทดลอง
Y แทน	ความสามารถในการอ่านหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่าน หลังการทดลอง

โดยมีลำดับขั้นในการคิด ดังนี้

1. หาความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่ โดยคิดเครื่องหมาย
2. นำข้อมูลที่ได้มาเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก โดยให้ค่าน้อยที่สุดอยู่ในอันดับที่ 1 (จัดอันดับโดยไม่คิดเครื่องหมาย)
3. หาผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายบวก และผลรวมของอันดับที่มีเครื่องหมายลบ
4. พิจารณาให้ค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าเป็นค่า T ที่จะทำการทดสอบ (โดยไม่คิดเครื่องหมาย)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
μ	แทน	คะแนนเฉลี่ย
σ	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าสถิติร้อยละ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปเสนอผล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

วิเคราะห์การหาค่าสถิติพื้นฐานและความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือ
นิทาน คำกลอน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำก่อน
และหลังได้รับการสอน โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

คนที่	ความสามารถในการอ่านคำ					ระดับ ความสามารถ
	ก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)		ระดับ ความสามารถ	หลังการทดลอง (คะแนนเต็ม 60)		
	คะแนน	ร้อยละ		คะแนน	ร้อยละ	
1	27	45	พอใช้	50	83.33	ดี
2	32	53.33	ปานกลาง	55	91.66	ดีมาก
3	29	48.33	พอใช้	52	86.66	ดี
4	28	46.66	พอใช้	51	85	ดี
5	25	41.66	พอใช้	49	81.66	ดี
6	30	50	พอใช้	54	90	ดี
7	23	38.33	พอใช้	48	80	ดี
8	21	35	พอใช้	47	78.33	ดี
μ	26.88		พอใช้	50.75		ดี
σ	3.68			2.82		

จากตารางที่ 4 พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ด้านการอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอนก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน ระดับ
ความสามารถ พอใช้ เมื่อพิจารณารายบุคคลอยู่ในระดับพอใช้ 8 คน และปานกลาง 1 คน และ
หลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 50.75 คะแนน ระดับความสามารถ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล
อยู่ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 7 คน มีรายละเอียด ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนเรียน โดยวิธีการสอนโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอนมีคะแนน 27
คะแนนคิดเป็นร้อยละ 45.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดง
พฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกหล่นไม่สามารถบอกลำดับ
ของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องและคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนเรียน โดยนิทานคำกลอนมีคะแนน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33 พฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้างตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตก หล่น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังฟังชัด สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 29 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 48.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านซ้ำ และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 52 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านเสียงดังขึ้น จดจำคำได้ดี สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 4 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 28 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านซ้ำ และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมาก พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 51 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น อ่านเสียงดังมากขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่อ่านได้ดี แต่ยังสับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

นักเรียนคนที่ 5 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 25 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 41.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการ

การอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ กัมหน้าไม่สบตาครู ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 49 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 6 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 50 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้เข้ามา สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกหล่น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราวได้ จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 54 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องและตอบปัญหาได้ถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 7 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 23 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 38.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ อ่านเข้ามา ครูต้องอ่านนำตลอดแล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น อ่านตะกุกตะกัก ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 48 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 21 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 35 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้างคำ อ่านเดาคำนี้ก็อยากจะอ่านอย่างไร ก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จับประเด็นความสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนหลังเรียนมีคะแนน 47 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่อง และตอบปัญหาได้ถูกต้อง

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้สูตรของ ของ The Wilcoxon Matched Pairs Signed Ranks Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 92)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำโดยใช้หนังสือนิทานคำกลอน

คนที่	คะแนน ความสามารถในการอ่านคำ		ค่าความแตกต่าง ($T_1 - T_2$)	อันดับที่ความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย		T
	ก่อนการทดลอง (T_1)	หลังการทดลอง (T_2)			บวก	ลบ	
1	27	50	23	2	+2	-	0***
2	32	55	23	2	+2	-	
3	29	52	23	2	+2	-	
4	28	51	23	2	+2	-	
5	25	49	24	5.5	+5.5	-	
6	30	54	24	5.5	+5.5	-	
7	23	48	25	7	+7	-	
8	21	47	26	8	+8	-	
Mdn	26.88	50.75	23.87				
IQR	3.68	2.82					

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้การอ่านคำที่เรียน โดยใช้นิทานคำกลอนหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลองแตกต่างหรือไม่แตกต่างระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้นิทานคำกลอน โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 สรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาทดลอง ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการทดลองสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่เรียน โดยใช้นิทานคำกลอนก่อนทดลองคะแนนเฉลี่ย 26.88 คะแนน ระดับความสามารถ พอใช้ เมื่อพิจารณารายบุคคลอยู่ในระดับพอใช้ 8 คน และปานกลาง 1 คน และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 50.75 คะแนน ระดับความสามารถ ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลอยู่ในระดับดีมาก 1 คน ระดับดี 7 คน

2. ความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลัง โดยใช้นิทานคำกลอน พบว่า หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลสรุปผลได้ ดังนี้

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนเรียน โดยวิธีการสอน โดยใช้นิทานคำกลอนมีคะแนน 27 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 45.00 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือไม่ออก อ่านไม่ถูกต้อง อ่านตกหล่น ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้ ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องและคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราว และลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 2 ก่อนเรียน โดยนิทานคำกลอนมีคะแนน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.33 พฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ได้บ้างตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น สับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังฟังชัด สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 3 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 29 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 48.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง แต่อ่านประโยคไม่ได้ อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 52 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น อ่านเสียงดังขึ้น จดจำคำได้ดี สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีและลำดับเรื่องราวที่อ่านได้

นักเรียนคนที่ 4 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 28 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านหนังสือ ไม่ออก อ่านช้า และอ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบามาก สับสนไม่แน่ใจ ระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ขาดความมั่นใจในตนเอง มักก้มหน้าไม่สบตาครู พูดน้อยมาก พูดน้ำเสียงไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 51 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 85 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น อ่านเสียงดังมากขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่อ่านได้ดี แต่ยังสับสนไม่แน่ใจระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน

นักเรียนคนที่ 5 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 25 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 41.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านครั้งนี้ อ่านคำพื้นฐานง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้บ้าง อ่านตะกุกตะกัก อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น ไม่สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องได้ ก้มหน้าไม่สบตาครู อ่านไม่ชัดเจน

หลังเรียนมีคะแนน 49 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.66 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านคำมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 6 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 50 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้เข้ามา สะกดคำอยู่ย่น อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม อ่านตกหล่น ไม่สามารถบอกความสำคัญของเรื่องราวได้ จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 54 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 90 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องและตอบปัญหาได้ถูกต้อง

นักเรียนคนที่ 7 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 23 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 38.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอด แล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็ลืม อ่านไม่ได้ อ่านเสียงเบา อ่านตกหล่น อ่านตะกุกตะกัก ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องได้

หลังเรียนมีคะแนน 48 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 80 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่องได้

นักเรียนคนที่ 8 ก่อนเรียน โดยใช้นิทานคำกลอน มีคะแนน 21 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 35 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยนักเรียนแสดงพฤติกรรมการอ่านดังนี้ อ่านคำพื้นฐานง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้บางคำ อ่านเดาคำนี้ก็อยากจะอ่านอย่างไรก็อ่าน แต่พอเห็นภาพประกอบจะอ่านคำนั้นได้ สะกดคำอยู่ย่น อ่านตะกุกตะกัก อ่านตกหล่น อ่านเสียงเบา ขาดความมั่นใจในตนเอง จำประเด็นสำคัญของเรื่องไม่ได้

หลังเรียนมีคะแนน 47 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.33 มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูกำหนดให้ได้ถูกต้อง มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น

กล้าซักถามครูเมื่อไม่มั่นใจหรือสงสัย อ่านเสียงดังชัดเจนขึ้น สามารถจำประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถเล่าเรื่อง และตอบปัญหาได้ถูกต้อง

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้นิทานคำกลอน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ได้รับการสอนการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอน การอ่านคำหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรัญญา เชื้อทอง, 2546 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง ผลการวิจัยพบว่า

1) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี 2) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทร้อยกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71 / 82.57 แสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับนักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ แมรี และเบิร์ตแตรม (Mary & Bertram, 1997 : 174-178) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนอ่านและเขียนหนังสือสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากครูการศึกษาพิเศษ และนักการศึกษาทั่วไปศึกษาเด็กเกรด 2 และเกรด 5 ว่าใช้วิธีสอนใดบ้าง ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มครูผู้สอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ใช้วิธีอ่านแล้วเติมคำตอบ (Guided Reading) 90% การอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading) 87

การแลกเปลี่ยนหนังสือกัน (Trade books) 81% และการเปลี่ยนกันอ่าน (Round-Robin Reading) 74.1% เป็น 4 วิธีแรกที่นิยมใช้กันมากที่สุด และยังมีอีก 17 วิธีที่ใช้สอนเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากผลการวิจัยของนักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

สรุปได้ว่า การสอนอ่านคำสำหรับเด็กนั้นครูจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน และ นวัตกรรมที่จะนำมาใช้กับการสอนอ่านให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก จึง จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำสูงขึ้น

2. จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หลังการใช้หนังสือนิทานคำกลอนสูงขึ้น ผลการวิจัยพบว่าหลังจากการทดลองการสอน โดยใช้ หนังสือนิทานคำกลอน นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น ทำให้เด็กอ่านได้คล่องขึ้น มีความเข้าใจ ความหมายของคำและเนื้อเรื่องที่อ่าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ (ดวงใจ วรรณสังข์. 2541 : 61) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอน นิทาน ประกอบภาพพยัญชนะไทย ผลการวิจัยพบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทาน ประกอบภาพ พยัญชนะไทย นักเรียนมีความสามารถในการจำพยัญชนะไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ (กันตา สุขกระจ่าง. 2550 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการรับรู้ ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์ ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการเรียนรู้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/ 80ปรากฏ ว่าหนังสือนิทานคำกลอนเพื่อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 90.0/ 86.33 แสดงว่าหนังสือนิทาน คำกลอนเพื่อการรับรู้ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียน เกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่ายมีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับ นักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่านและเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำยเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และพบว่า (อรัญญา เชื้อทอง. 2546 : 67) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้ โดยใช้บัตรย่อยกรองพบว่า ก่อนการทดลองและหลังการทดลองมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า หนังสือนิทาน คำกลอนเหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาใน การเรียนรู้ด้านการอ่าน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่านิทานคำกลอนเป็นสื่อที่ทำให้เด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำซึ่งเป็นคำพื้นฐานที่สำคัญและใช้ในการอ่านใน ระดับสูงขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะนิทานคำกลอนได้แนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างนิทานคำ กลอน เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีสื่อการเรียนใหม่ๆ ที่ช่วย ในการเรียนของนักเรียนแทนการสอนของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไป โดยเปลี่ยนแปลงจากครูเป็นผู้นำกิจกรรมต่างๆ เป็นผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่างๆมากขึ้น

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2531 : 119) ทฤษฎีการเชื่อมโยง (Connection Theory) ของธอร์นไคค์ (Thorndike) (กรมวิชาการ. 2538 : 21-23) ธอร์นไคค์ ได้กล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองของผู้เรียนในแต่ละขั้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ 1) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กฎนี้กล่าวถึงความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ถ้าร่างกายเกิดความพร้อมแล้วได้กระทำย่อมเกิดความพึงใจ แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ แต่ถ้า ไม่พร้อมที่จะทำแล้วถูกบังคับให้ทำ จะทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ 2) กฎแห่งความฝึกหัด (Law of Exercise) กฎนี้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงของการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่ถูกตั้ง โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร 3) กฎแห่งผลที่พึงใจ (Law of Effect) กฎนี้กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่าถ้าได้รับผลที่พึงพอใจ ย่อมอยากจะเรียนรู้อีกต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็ย่อมไม่อยากจะเรียนรู้หรือเกิดความเบื่อหน่ายพร้อมทั้งทฤษฎีการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรงของสกินเนอร์ (กรมวิชาการ. 2538 : 21-23) สกินเนอร์ (Skinner) ได้กล่าวถึงการสร้างเงื่อนไขและการเสริมแรง เพื่อให้เกิด การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาศักยภาพความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานคำกลอน เด็กมีความสามารถในการอ่านคำดีขึ้น ดังนั้นครูผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอนนี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหในการอ่านของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านคำได้เรียนรู้คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูงขึ้นไป

1.2 ไม่ควรนำนิทานคำกลอน มาใช้เป็นวิธีหลักในการสอนอ่านเพียงอย่างเดียวควรนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมหรือสอนเสริมในการอ่านคำ เพื่อให้รู้ความหมายของคำหรือเป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ที่เน้นการอ่านคำและการเรียนรู้ความหมายของคำ

1.3 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการอ่านคำในประโยค ข้อความหรือเนื้อเรื่อง เพื่อให้นักเรียนได้พบเห็นคำและได้ฝึกฝนในการอ่านคำบ่อย ๆ โดยให้เข้าใจความหมายของเรื่องด้วย

1.4 ควรให้นักเรียนที่เก่งมีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อนในการสอนอ่านเป็นคำ โดยใช้นิทานคำกลอน หรือเปิดโอกาสให้ได้อ่านตามแบบ โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และช่วยให้

นักเรียนปกติได้ช่วยเพื่อนนักเรียนพิเศษเป็นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักเรียน
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 7-14)

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทดลองใช้นิทานคำกลอนกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านอื่น ๆ ที่เริ่มเรียนรู้การอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอนกับวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรนำนิทานคำกลอน ไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือกับเด็กปกติในการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้อื่น

2.4 ควรนำนิทานคำกลอนสร้างนวัตกรรมการเขียนคำสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการเขียนคำ และการอ่านจับใจความ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับ
ปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2535.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 การอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว. 2536.
- _____. คู่มือการเขียนเรื่องบันเทิงคดีและสารคดีสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว. 2538.
- _____. หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ศาสนา. 2538.
- _____. บันทึกการตามเสด็จราชดำเนินกระแสรายดำรัสเรื่องปัญหาการใช้คำไทยในการ
ประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2539. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นท์ดิงเฮาส์. 2539
- _____. แนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คุรุสภา
ลาดพร้าว. 2543.
- _____. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). 2544.
- _____. คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2545.
- _____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). วารสารการศึกษาเพื่อคนพิการ. กรุงเทพฯ : สมชาย
การพิมพ์. 2546.
- กระทรวงสาธารณสุข. คู่มือประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญาเด็กอายุ 2- 15 ปี (ปสช.)
นนทบุรี : กรมสุขภาพจิต. 2546.
- กัณฑ์ สุขกระอาจ. การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทาง
การเรียนรู้ โดยใช้นิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม.
(การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550.

_____ . สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2550.

กิ่งแก้ว อัทธจักร. คติชนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2519.

เกริก ชู้นพันธ์. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์. 2538.

จรัสลักษณ์ จิรวินิตย์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาใน

การเรียนรู้ด้านการอ่านที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยการสอนแบบเล่นปนเรียน.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.

จิระประภา บุญชนิดย์. ช่วยเด็กให้ชอบอ่าน. กรุงเทพฯ : ภาคการอนุบาลศึกษา.

วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ. 2526.

ฉวีวรรณ กินาวงศ์. การศึกษาเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์. 2526.

ฉวีวรรณ กุหาถินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : บุรพาสาสน์. 2527.

ดวงใจ วรรณสังข์. การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหา

ในการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2540.

ดวงเดือน จิตอารีย์. การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ความกล้า

ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่ :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2546.

ดารณีย์ จันทร์หอม. การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหา

การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกคัดล่องจง. ปริญญาานิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ).

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะ

เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการเรียนรู้. ปริญญาานิพนธ์. กศด. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ

: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2549.

เดือนใจ กรวยกระโทก. การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและ

การสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543.

ชรณี ศิริสุนทร. การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์. คณะมนุษยศาสตร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2543.

นภดล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999 .2542.

นิภา ศรีไพโรจน์. สถิติอนุพารามเมตริก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2542.

บันลือ พุกกะวัน. การสร้างและการสอนประสบการณ์ภาษาของมนุษย์. เอกสารประกอบ
คำบรรยาย ณ สำนักงานศึกษาธิการเขต 8. เชียงใหม่. 2553

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น. 2545.

เบญจพร ปัญญาขง. คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

เบญจจา ชลธานนท์. การจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล เอกสารประกอบการบรรยาย
การอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการเรียนร่วม 12 – 20
มกราคม 2543. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. 2543.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2528.

เพชฌัญญู กิจระกาน. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E1/ E2),”
วารสารการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2544.

ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรคดิ่ง.
2533.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. 2537.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
2541.

_____. การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542.

_____. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว. 2544.

พรจันทร์ จันทร์วิมล. การเล่านิทานสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : รักลูก. 2529.

พัชนี บุญศรีศรี. การศึกษาความสามารถของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้อะดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสรละครูป. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษา
พิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550.

- ภาวดี ศรีประยูร. รูปแบบการเล่านิทานทางโทรทัศน์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการฟังและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542.
- ภิญญาพร นิตยะประภา. การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์. 2534.
- แม่้นมาศ ชวลิต. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ใน การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การ. 2529.
- แม่้นมาศ ชวลิต. การพัฒนาการอ่านภาษาไทยหน่วยที่ 1 – 7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2534.
- รัชณี ศรีไพวรรณ. “การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก” วารสารประชาศึกษา. 9 เมษายน - พฤษภาคม : 528.
- รัตนพินิจ นิตศการศึกษา. รวมปาฐกถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพฯ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พรินติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง. 2542.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์. 2538.
- วรัญญา เชื้อทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านยากของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บัตรย่อยกรอง. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2537
- วรรณิ ศิริสุนทร. การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2539.
- วลัย ชวลิตธำรง. (2525 ; กรกฎาคม - สิงหาคม). “ส่งเสริมห้วงสมมุติด้วยการเล่านิทาน” วารสาร การศึกษาผู้ใหญ่. 9 : 22 – 26.
- วิไล เวียงวีระ. นิทานสำหรับเด็กให้เข้าใจก่อนวัยเรียนเล่ม 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2525.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสืบแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541.

คันสนีย์ ฉัตรกุลปต์. ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือ แอลดี ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543.

ศรีรัตน์ เจริญกลิ่นจันทร์. การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. 2536.

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป.

ศรียา นิยมธรรม. รายงานการวิจัยการสร้างแบบฝึกคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. 2537

กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

_____. แบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2541.

_____. การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ : บริษัทชนชัยการพิมพ์. 2546.

ศรีเรือน แก้วกังวาน. จิตวิทยาเด็กพิเศษแนวใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2545.

สนิท สัตโยภาส. ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี. 2545.

สมาน แต่มพิมาย. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.

กรุงเทพฯ : ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. เอกสารการสอนชุดวิชาการอ่านภาษาไทย. นนทบุรี :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2534.

สมคิด บุญบูรณ์. การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

2536.

สมนึก ภัททิยธนี. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2546

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซ่อม

เสริมทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2539.

_____. การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

رأไทยเพรส. 2546.

_____. การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

رأไทยเพรส. 2543.

_____. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค. 2543.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์. 2538.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. การอ่านวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป. 2546.

_____. เรียนรู้..บรรลุผลการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2547.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 2543.

เสริมศรี หอทิมาวรกุล. เอกสารการสอนชุดการสอนกลุ่มทักษะ 1(ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 -8. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์. 2539.

อรุณี เหลืองหิรัญ. การศึกษาความพร้อมทางภาษาและการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้โครงสร้างระดับยอด. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2533.

อรุณญา เชื้อทอง. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยบทอ้อยกรอง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร. 2546.

อรุณญา ฤกษ์ชัย. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติ ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2541.

อัจฉรา นาคทรัพย์. การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2546.

อารมณี สุวรรณपाल. เอกสารการสอนวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องพัฒนาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531.

อุบล เล่นวารี. การบริหารและจัดการศึกษาพิเศษเรียนรวม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ไร่ไทยเพรส. 2542.

- Best, Bill Arnold. (1963 ; April). "The Effect of Special Program on Kean Gains in Reading," **Dissertation Abstracts International**. (10) : 3316 – A.
- Best, John W. (1976). **Research in Education**. New Jersey : Prentice- Hall inc.
- Bos. (1991). **Strategies For Teaching Student With Learning and Behavior Problems**. Massachusetts. Allyn and Bacon A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Clore, G.I. ; & M.B.Rober. (1978, April). "The Effectc of Children's Stories on Behavior and Attitudes Modeling and Cicarious Role Playing," **Resources in Education (ERIC)**. 13 : 156.
- Gearhart, Bill R. (1973). **Learning disabilities**. 2nd ed. The C.V. Mosby Company, Saint others.
- Goodman, Kenneth S. (1970, May). "Reading : Psychollnulstic Guessing Game, **Journal of The Reading Specialist**. 4 (5) : 5 – 11.
- Harris, Larry A ; & Carl B. Smith. (1976). **Reading Instruction Diagnostic in the Classroom**. New York : Holf, Rinehart and Winstor.
- Heinich, Robert, Molenda Michael ; & Jamess D. Russel. (1982). **Instructional Medias and the New Technologies of Instruction**. New York : Wiley & Sons.
- Johnson, Ranald James. (1970 ; September). "The Effect of Training in Letter Names on Success in Beginning for Children of Differing Abilities," **Dissertation Abstracts International**. 3 : 1520 – B.
- Lev, D.J." Kinzer. (1995). **Effective reading instruction**. K. 8. 3nd ed. New tersey : Prentice – Hall. Inc.
- Marry ; & Bertram. (1997). **Instructional Strategies used by General Educations and Teachers of Students with Learning Disabilities**. Remedial and Special Education.
- Miller, Walma. H. (1973). "Diagnosis and Correction of Reading Difficulties in Secondary School Student." **Center of Applied Research in Education**, 38 (2) : 710 –A. 711 – A
- Piaget, J. (1962). **Play Dream and Immitation in Children Trans Gatlenge and Holgson**. New York : W.W Norton
- Pinter, D.K. (1977, August). The Effects of on Academic Game on the Spelling

Achievement, of **Third Grade Dissertation Abstracts International**. 32(2) : 710 –
A 711 – A

- Rubin, K. ; & T. Maioni. (1975). **Play Reference and its Relationship to Egocentrism
Popularity and Classification Skills in Preschoolers**. Merrill Palmer Quarterly.
- Rubin, Dorothy. (1993). **A practical Approach to Teaching Reading**. New York
Allyn and Bacon.
- Smith, A. James. (1973). **Creative Teaching of the Language Arts in Elementary School**.
Boston : Ally and Bacon, Inc.,
- Smith, Ton. C ; & Other. (1995). **Teaching Students with Special Needs in Inclusive
Setting**. New York : By Allyn and bacon.

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยการเรียนรู้เนื้อหาชั่วโมงเรียน

แผนการจัดการ เรียนรู้	เรื่อง	จำนวน ชั่วโมง
1	อ่านนิทานคำกลอน เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ถอดความ แล้วอ่านคำจากภาพใน ชุดฝึกที่ 1	1
2	ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำที่กำหนดให้ใน ชุดที่ 2	1
3	ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพใน ชุดฝึกที่ 3	1
4	ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ในชุดฝึกที่ 4	1
5	อ่านบทร้อยกรองเรื่องคนพูดมาก ถอดความแล้วอ่านคำจาก ภาพในชุดฝึกที่ 1	1
6	ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำที่กำหนดให้ใน ชุดฝึกที่ 2	1
7	ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพใน ชุดฝึกที่ 3	1
8	ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ชุดฝึกที่ 4	1
9	อ่านบทร้อยกรองเรื่องขลุ่ยวิเศษ ถอดความแล้วอ่านคำจาก ภาพใน ชุดฝึกที่ 1	1
10	ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำที่กำหนดให้ใน ชุดฝึกที่ 2	1
11	ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพใน ชุดฝึกที่ 3	1
12	ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ชุดฝึกที่ 4	1
13	อ่านบทร้อยกรองเรื่องแมงมุมอยากฉลาดถอดความแล้วอ่าน คำจากภาพใน ชุดฝึกที่ 1	1
14	ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำที่กำหนดให้ใน ชุดฝึกที่ 2	1
15	ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพใน ชุดฝึกที่ 3	1
16	ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ชุดฝึกที่ 4	1
17	อ่านบทร้อยกรองเรื่องสิงโตเจ้าเล่ห์ถอดความแล้วอ่านคำ จากภาพในชุดฝึกที่ 1	1
18	ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำที่กำหนดให้ใน ชุดฝึกที่ 2	1
19	ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพใน ชุดฝึกที่ 3	1
20	ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำ ชุดฝึกที่ 4	1

ตารางที่ 2 กำหนดวันและเวลาในการทดสอบ

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
9 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	ทดสอบ ก่อนเรียน เล่มที่ 1	คะแนน Pretest -อ่านนิทานคำ กลอนเรื่อง กระต่ายกับหมา จิ้งจอกแล้วถอด ความในนิทาน	- แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำ ในนิทานคำกลอนเรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก	ผู้วิจัย	นักเรียน
10 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 1	อ่านนิทานเรื่อง กระต่ายกับหมา จิ้งจอกแล้วทำ แบบฝึกหัดที่ 1	1. แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2. แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3. แบบบันทึกการสังเกต 4. แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
11 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 2	ฝึกทักษะดูภาพ และอ่านคำใน แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2	1. แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2. แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3. แบบบันทึกการสังเกต 4. แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
12 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 3	ฝึกทักษะการโยง คำให้ตรงกับ ภาพในแบบฝึก ทักษะ ชุดที่ 3	1. แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2. แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3. แบบบันทึกการสังเกต 4. แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
13 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 4 ทดสอบ หลังเรียน	ฝึกทักษะการ อ่านเป็นคำตาม เนื้อหาที่ กำหนดให้จาก แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 คะแนน Posttest	1. แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2. แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3. แบบบันทึกการสังเกต 4. แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
17 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	ทดสอบ ก่อนเรียน เล่มที่ 2	คะแนน Pretest -อ่านนิทานคำ กลอนเรื่อง บทเรียนคนพูด มากแล้วถอด ความในนิทาน	- แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านชุด ที่ 1	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
18 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 5	อ่านนิทานเรื่อง บทเรียนคนพูด มากแล้วทำแบบ ฝึกในฝึกชุดที่ 1	- แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำ ในนิทานคำกลอนเรื่อง บทเรียนคนพูดมาก	ผู้วิจัย	นักเรียน
19 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 6	ฝึกทักษะคุณภาพ และอ่านคำที่ กำหนดให้ใน ชุดที่ 2	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
20 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 7	ฝึกทักษะการโยง คำให้ตรงกับภาพ ในชุดฝึกที่ 3	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
23 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 8 ทดสอบ หลังเรียน	ฝึกทักษะการอ่าน เป็นคำใน ชุดฝึกที่ 4 คะแนนPosttest	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
24 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	ทดสอบ ก่อนเรียน เล่มที่ 3	คะแนน Pretest -อ่านนิทานคำ กลอนเรื่องขลุ่ย วิเศษแล้วถอด ความในนิทาน	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
25 พ.ค. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 9	-อ่านเนื้อเรื่องใน นิทานเรื่องขลุ่ย วิเศษถอดความ แล้วทำชุดฝึกที่ 1	-แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านชุด ที่ 1	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
26 พ.ศ. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 10	ฝึกทักษะคุณภาพ และอ่านคำใน แบบฝึกชุดที่ 2	-แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านคำในนิทานคำ กลอนเรื่องขลุ่ยวิเศษ	ผู้วิจัย	นักเรียน
27 พ.ศ. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 11	ฝึกทักษะการโยง คำให้ตรงกับภาพ ในแบบฝึกชุดที่ 3	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
30 พ.ศ. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ที่ 12 ทดสอบ หลังเรียน	ฝึกทักษะการอ่าน เป็นคำใน แบบฝึกชุดที่ 4 คะแนน Posttest	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
31 พ.ศ. 55 เวลา 14.00- 15.00	ทดสอบ ก่อนเรียน เล่มที่ 4	คะแนน Pretest -อ่านนิทานคำ กลอนเรื่องแมง มูมอยากฉลาด แล้วถอดความใน นิทานคำกลอน	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
1 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 13	-อ่านเนื้อเรื่องใน นิทานเรื่องแมง มุมอยากฉลาด แล้วทำใน แบบฝึกชุดที่ 1	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
2 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 14	ฝึกทักษะคุณภาพ และอ่านคำใน แบบฝึกชุดที่ 2	-แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านชุดที่ 1	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
3 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 15	ฝึกทักษะการโยง คำให้ตรงกับภาพ ในแบบฝึกชุดที่ 3	-แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำ ในนิทานคำกลอนเรื่องแมง มุมอยากฉลาด	ผู้วิจัย	นักเรียน
6 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ 16 ทดสอบ หลังเรียน	ฝึกทักษะการอ่าน คำตามเนื้อหาที่ กำหนดให้จาก แบบฝึกในชุดที่ 4 คะแนนPosttest	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

วันที่	ชื่อ กิจกรรม	ผลการจัด กิจกรรม	เครื่องมือที่ใช้เก็บ ข้อมูล	ผู้เก็บ ข้อมูล	ผู้ให้ ข้อมูล
7มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	ทดสอบ ก่อนเรียน เล่มที่ 5	คะแนน Pretest -อ่านนิทานคำ กลอนเรื่องสิงโต เจ้าเล่ห์แล้วถอด ความ	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
8มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 17	-อ่านเนื้อเรื่องใน นิทานเรื่องสิงโต เจ้าเล่ห์แล้วทำใน ชุดฝึกที่ 1	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
9มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 18	ฝึกทักษะคุณภาพ และอ่านคำใน แบบฝึกชุดที่ 2	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ 2.แบบสัมภาษณ์นักเรียน 3.แบบบันทึกการสังเกต 4.แบบตรวจแบบฝึกทักษะ	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
10 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้ ที่ 19	ฝึกทักษะการโยง คำในแบบฝึก ชุดที่3	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านชุดที่ 1	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน
13 มิ.ย. 55 เวลา 14.00- 15.00	แผนการ จัดการ เรียนรู้20 ทดสอบ หลังเรียน	ฝึกทักษะการอ่าน เป็นคำตามเนื้อหา ที่กำหนดให้จาก แบบฝึกในชุดที่ 4 คะแนนPosttest	-แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำ ในนิทานคำกลอนเรื่อง สิงโตเจ้าเล่ห์	ผู้วิจัย	ผู้วิจัย ครู นักเรียน

ตารางที่ 3 คะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านนิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้
ชุดที่ 1-4 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

คนที่	แบบฝึกที่ 1-4				รวม (12)
	ชุดที่ 1 (3)	ชุดที่ 2 (3)	ชุดที่ 3 (3)	ชุดที่ 4 (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
รวม					
เฉลี่ย					
ร้อยละ					
S.D.					

หมายเหตุ

เกณฑ์การให้คะแนน 3 หมายถึง ดีมาก 2 หมายถึง พอใช้ 1 หมายถึง ควรปรับปรุงผลการประเมิน ผู้เรียนต้องได้ระดับ 2 ขึ้นไป ถือว่าผ่าน

ตารางที่ 4 คะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านนิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้
ชุดที่1-4 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก

คนที่	แบบฝึกที่ 1-4				รวม (12)
	ชุดที่ 1 (3)	ชุดที่2 (3)	ชุดที่3 (3)	ชุดที่4 (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
รวม					
เฉลี่ย					
ร้อยละ					
S.D.					

ตารางที่ 5 คะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านนิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้
ชุดที่1-4 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

คนที่	แบบฝึกที่ 1-4				รวม (12)
	ชุดที่ 1 (3)	ชุดที่2 (3)	ชุดที่3 (3)	ชุดที่4 (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
รวม					
เฉลี่ย					
ร้อยละ					
S.D.					

ตารางที่ 6 คะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านนิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้
ชุดที่ 1-4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

คนที่	แบบฝึกที่ 1-4				รวม (12)
	ชุดที่ 1 (3)	ชุดที่ 2 (3)	ชุดที่ 3 (3)	ชุดที่ 4 (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
รวม					
เฉลี่ย					
ร้อยละ					
S.D.					

ตารางที่ 7 คะแนนจากการทำแบบฝึกอ่านนิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้
ชุดที่1-4 เรื่องสิงโตเจ้าเล่ห์

คนที่	แบบฝึกที่ 1-4				รวม (12)
	ชุดที่ 1 (3)	ชุดที่2 (3)	ชุดที่3 (3)	ชุดที่4 (3)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
รวม					
เฉลี่ย					
ร้อยละ					
S.D.					

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน โดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ฝึกอ่านในนิทานคำกลอน ถอดความ และแบบฝึกชุดที่ 1

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆจะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนและถอดความได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามตามเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ถอดความจากนิทานคำกลอนและทำแบบฝึกในชุดที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก โดยอ่านตามครู
2. นักเรียนฝึกอ่านนิทานคำกลอนพร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
3. ครูถอดความจากนิทานคำกลอนให้นักเรียนฟังจนจบ
4. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานคำกลอน
5. ครูหยิบแถบบัตรคำเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกันและอ่านทีละคนจนครบทุกคนแล้วนำไปเขียนไว้ที่กระเป่าผั่ง

6. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนทบทวนพร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคน
7. นักเรียนทำแบบฝึกชุดที่ 1

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก
2. นักเรียนอ่านทบทวนนิทานคำกลอนพร้อมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก
2. แดบบัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป๋าหนังสือ
5. เกมคำคล้องจอง
6. แบบฝึกชุดที่ 1

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการอ่านนิทานคำกลอนและการแสดงความคิดเห็น
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่าน
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทกร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน
เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำในแบบฝึกชุดที่ 2

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆจาก
หนังสือต่างๆเช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง หลากหลายประเภท จะทำให้ได้ข้อคิดและจำคำ
ที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันใน
ระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถดูภาพแล้วอ่านคำได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ประกอบด้วย
คำต่อไปนี้ กระต่าย จิ้งจอก พันขาว หูยาว สัตว์ป่า ปลูกป่า พุ่มไม้ กระโดด ถังใหญ่ บ่อน้ำ ฝูง
ปลา ปลาขาว

2. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก แล้วทำแบบฝึกชุดที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก
ตามครู พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ แล้วนำไปเขียนที่กระเป๋านางจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำ จากกระเป๋านางจนคล่อง
5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพในนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 แล้วอ่านคำตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัดที่ 2 แล้วตรวจผลงาน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนและครูสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทานคำกลอนเรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานคำ เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป๋านาง
5. แบบฝึกหัดที่ 2

การประเมินผล

1. วิธีการวัดผลและประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน
เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การโยงคำให้ตรงกับภาพ ในชุดฝึกที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ กระต่าย จิ้งจอก ฟันขาว หูยาว สัตว์ป่า ปลุกป่า พุ่มไม้ กระโดด ถึงใหญ่ บ่อน้ำ ผงปลา ปลาหวา

2. แบบฝึกชุดที่ 3 โดย การอ่านแจกลูกสะกดคำ

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอกตามครู พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหียบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียนทำงานครบทุกคำ
3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังจนครบทุก

4. นักเรียนฝึกอ่านแจกลูกสะกดคำตามตารางที่กำหนดให้
5. ครูหยิบบัตรคำให้เด็กอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. ทำแบบฝึกชุดที่ 3
7. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดฝึกที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและ

อ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนเพื่อทบทวน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าหนังสือ
4. แบบฝึกชุดที่ 3

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำในชุดฝึกที่ 4 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 12 คำ ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ กระต่าย จิ้งจอก ฟันขาว หูยาว สัตว์ป่า ปลูกลำ พุ่มไม้ กระโดด ถังใหญ่ บ่อน้ำ ผงปลา ปลาฉลาม
2. กำหนดกิจกรรมที่ต้องฝึกอ่านคำ จากแบบฝึกชุดที่ 4 โดยอ่านเป็นคำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

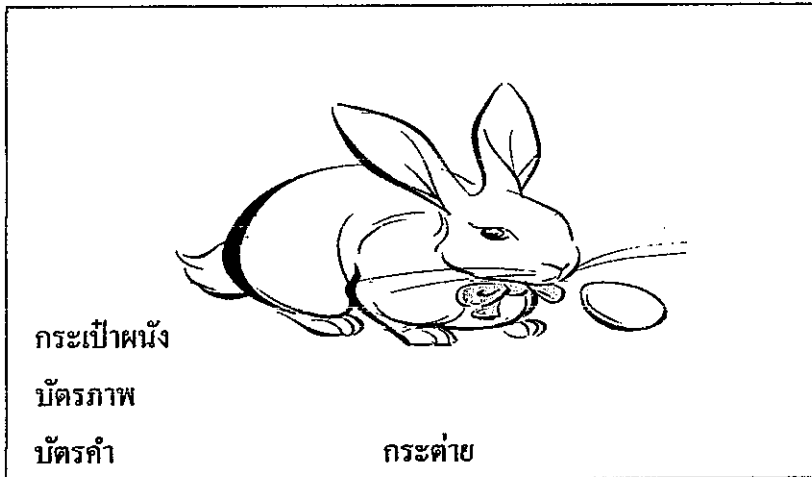
ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ตามครูพร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยาบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง

กระเป่าผนัง

บัตรภาพ

บัตรคำ

กระต่าย

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียน ดูภาพ อ่านคำในชุดฝึกที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมในชุดฝึกที่ 4
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำที่ 4 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนเล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. บัตรรูปสระ
5. กระเป่าผนัง
6. แบบฝึกชุดที่ 4

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คําสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ฝึกอ่านนิทานคำกลอน ถอดความ และแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนและถอดความได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก และถอดความจากนิทานคำกลอน

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำโดยใช้คำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก โดยอ่านตามครู
2. นักเรียนฝึกอ่านนิทานคำกลอนพร้อมกันและเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
3. ครูถอดความจากนิทานคำกลอนให้นักเรียนฟังจนจบ
4. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานคำกลอนเรื่องบทเรียนคนพูดมาก
5. ครูหยิบแถบบัตรคำเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกันและอ่านทีละคนจนครบทุกคนแล้วนำไปเสียบไว้ที่กระเป่าผั่ง
6. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 1

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องบทเรียนคนพูดมาก
2. นักเรียนอ่านบทพจนานิทานคำกลอนพร้อมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่อง บทเรียนคนพูดมาก
2. แดบบัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป๋าหนังสือ
5. เกมคำคล้องจอง

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านนิทานคำกลอนและการแสดงความคิดเห็น
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่าน
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคดี รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน
เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ฝึกทักษะการดูภาพและอ่านคำใน ชุดที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ
จากหนังสือต่างๆเช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง หลากหลายประเภท จะทำให้ได้ข้คิดและ
จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถโยงคำที่อ่านเหมือนกันจากนิทานคำกลอนได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก
ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ ราชา กิ่งไม้ เต่าใหญ่ แดกสลาย ตรงกลาง บิน
แหล่งน้ำ ปล่อยไม้ หงส์สา พุดจา ชาวประชา สังคม
2. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก แล้วทำแบบฝึกชุดที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก ตามครู
พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียน ทำ
จนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำ คู่ภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง

กระเป่าผนัง

บัตรภาพ

บัตรคำ

เต่า

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 2 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำแบบฝึกชุดที่ 2
8. นักเรียนอ่านทบทวนนิทานคำกลอน เล่ม 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมากในชุดฝึกการอ่านชุดที่ 2 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนและครูสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทานคำกลอนเรื่องบทเรียนคนพุดมาก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป่าผนัง
5. แบบฝึกชุดที่ 2

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคดี รอดชมพู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพในชุดฝึกที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถ อ่านนิทานคำกลอน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถ อ่านคำที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถ อ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก ประกอบด้วย คำต่อไปนี้ อุบาย กิ่งไม้ เต่าใหญ่ ชาวประชา ตรงกลาง แดกสลาย แหล่งน้ำ บิน หงส์สา ปล่อย ไม้ พุดจา สังคม

2. ทำแบบฝึกชุดที่ 3 โดยการโยงคำให้ตรงกับภาพ

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก ตามครู พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหียบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ
3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นจนครบทุกคำ

4. ให้นักเรียนอ่านคำจับคู่ภาพจากกระเป๋านางจกคล้อง
5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำแบบฝึกชุดที่ 3 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเรื่องบทเรียนคนพุดมากเพื่อทบทวน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋านาง
4. แบบฝึกชุดที่ 3

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางศุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำตามที่กำหนดให้ในชุดฝึกที่ 4

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 12 ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ ราชา กิ่งไม้ เต่าใหญ่ แดกสลาย ตรงกลาง บิน แหล่งน้ำ ปล่อยไม้ หงส์สา พุดจา ชาวประชา สังคม

2. กำหนดกิจกรรมที่ต้องฝึกอ่านคำ จากกิจกรรมชุดที่ 4 โดยอ่านเป็นคำตามคำที่กำหนดให้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก ตามครู พร้อมกันและเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไป

จับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุกคำ

4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง
5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านเป็นคำ จากชุดที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมที่ 4 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำที่ 4 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนเล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพุดมาก
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. บัตรรูปสระ
5. กระเป่าผนัง
6. จับคู่ คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุตใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาอนุกุล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางศุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ฝึกอ่านนิทานคำกลอนถอดความ แล้วอ่านคำจากภาพ

ในแบบฝึกชุดที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1 นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนและถอดความได้ถูกต้อง
- 2 นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ถอดความจากนิทานคำกลอนและทำ แบบฝึกชุดที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ โดยอ่านตามครู
2. นักเรียนฝึกอ่านนิทานคำกลอนพร้อมกันและเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
3. ครูถอดความจากนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ให้นักเรียนฟังจนจบ
4. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานคำกลอน
5. ครูหยิบแถบบัตรคำเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคนแล้วนำไปเสียบไว้ที่กระเป๋านาง
6. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนทบทวนพร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องขลุ่ยวิเศษ
2. นักเรียนอ่านบทพจนานิทานคำกลอนเรื่องขลุ่ยวิเศษพร้อมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ
2. แลบบัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป๋าหนังสือ
5. เกมคำคล้องจอง
6. แบบฝึกทักษะชุดที่ 1

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการอ่านนิทานคำกลอนและการแสดงความคิดเห็น
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่าน
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ค้ำสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน
เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ฝึกทักษะการดูภาพและอ่านคำ ในชุดฝึกที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ
จากหนังสือต่างๆเช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง หลากหลายประเภท จะทำให้ได้ข้อคิดและ
จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน
ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากนิทานคำกลอนได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ประกอบด้วยคำ
ต่อไปนี้ ร่ายรำ เป่าขลุ่ย กุหลาบ เจ้าทวย ตู๊กตา เจ้าทวย แพงพวย ยืนโบก
เบ่งบาน นกน้อย แมงมุม เพลิง
2. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ แล้วโยงคำอ่านที่เหมือนกันใน
กิจกรรมที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

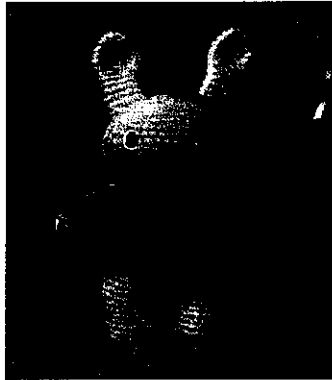
ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ตามครูพร้อมกัน
และ เป็นรายบุคคล จนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียน
ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ แล้วนำไปเทียบไว้ที่กระเป่าผั่งจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำ คู่ภาพจากกระเป่าผั่งจนคล่อง

กระเป่าผั่ง

บัตรภาพ

บัตรคำ

ตุ๊กตา

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนโยงคำที่อ่านเหมือนกันในชุดฝึกที่ 2 ตามที่ครูให้คำแนะนำ
7. ทำแบบฝึกชุดที่ 2 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดฝึกที่ 2 พร้อมกัน เป็นรายบุคคลจนครบทุกคำ

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนและครูสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทานคำกลอนเรื่องขลุ่ยวิเศษ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือนิทานคำกลอนเล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ
2. บัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป่าผั่ง
5. จับคู่ คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์
6. แบบฝึกชุดที่ 2

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คืสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำ โดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 ฝึกทักษะการ โยงคำให้ตรงกับภาพในชุดฝึกที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ประกอบด้วยคำ ต่อไปนี้ เจ้าทวย เบ้งบาน เป้าขลุ่ย นกน้อย กุหลาบ ดอกไม้ ตู๊กตา ยีนโบก แพงพวย ร่ายรำ เพลิง แมงมุม
2. ทำกิจกรรมชุดที่ 3 โดย การแจกลูกสะกดคำ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

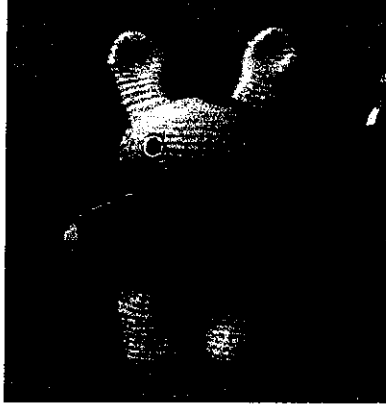
1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ตามครูพร้อมกัน และเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหียบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเทียบที่กระเป่าหนังสือหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ
3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ

แล้วนำไปจับคู่ที่กระเป๋านางจนครบทุก

4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป๋านางจนคล่อง

กระเป๋านาง

บัตรภาพ

บัตรคำ

ตุ๊กตา

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมที่ 3 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านบทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเพื่อทบทวน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋านาง
4. จับคู่ คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย คีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสุข

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำตามที่กำหนดให้ ในชุดฝึกที่ 4 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 12 คำ ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ ยืน โบก เป่าขลุ่ย กุหลาบ นกน้อย ตู๊กตา เจ้าทวย แพงพวย ร่ายรำ เบ่งบาน แมงมุม ดอกไม้ เพลง
2. กำหนดกิจกรรมที่ต้องฝึกอ่านเป็นคำ จากกิจกรรมชุดที่ 4 โดยอ่านคำที่กำหนดให้ ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

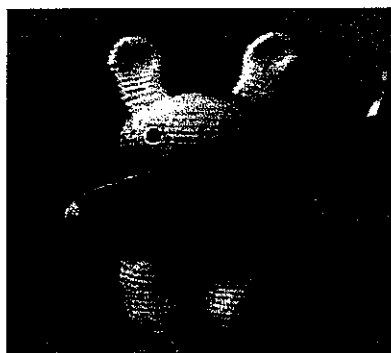
1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ ตามครูพร้อมกัน และเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหียบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ
3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำ

แล้วนำไปจับคู่ที่กระเป๋านางจนครบทุกคำ

4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป๋านางจนคล่อง

กระเป๋านาง

บัตรภาพ

บัตรคำ

ตุ๊กตา

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านเป็นคำตามกิจกรรมในชุดฝึกที่ 4
7. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดฝึกที่4 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเรื่องขลุ่ยวิเศษ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. บัตรรูปสระ
4. กระเป๋านาง
5. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์
6. แบบฝึกทักษะชุดที่ 4

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย คีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ฝึกอ่านนิทานคำกลอน ถอดความ และฝึกทักษะชุดที่ 1

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนและถอดความได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ถอดความจากนิทานคำกลอนและฝึกทักษะชุดที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำโดยใช้คำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด โดยอ่านตามครู
2. นักเรียนฝึกอ่านนิทานคำกลอนพร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
3. ครูถอดความจากนิทานคำกลอนให้นักเรียนฟังจนจบ
4. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานคำกลอน
5. ครูหยิบแถบบัตรคำเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกันและอ่านทีละคนจนครบทุกคนแล้วนำไปเสียบไว้ที่กระเป๋าค้นหา
6. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนทบทวนพร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องแมงมุมอยากฉลาด
2. นักเรียนอ่านบททวนนิทานคำกลอนพร้อมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด
2. แดบบัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระดาษแผ่น
5. เกมคำคล้องจอง

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านนิทานคำกลอนและการแสดงความคิดเห็น
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่าน
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้สอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 ฝึกทักษะการดูภาพและอ่านคำในแบบฝึกชุดที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จากหนังสือต่างๆเช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง หลากหลายประเภท จะทำให้ได้ข้คิดและจำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากนิทานคำกลอนได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ ร่างกาย หอบหัว แบก ฝาปิด เขี่ยกน้ำ ลำธาร เดิน กล้วยสุก เหลือง เครือ ลิงลม ลูขี้เฒ่า
2. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 2 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด แล้วทำชุดฝึกที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

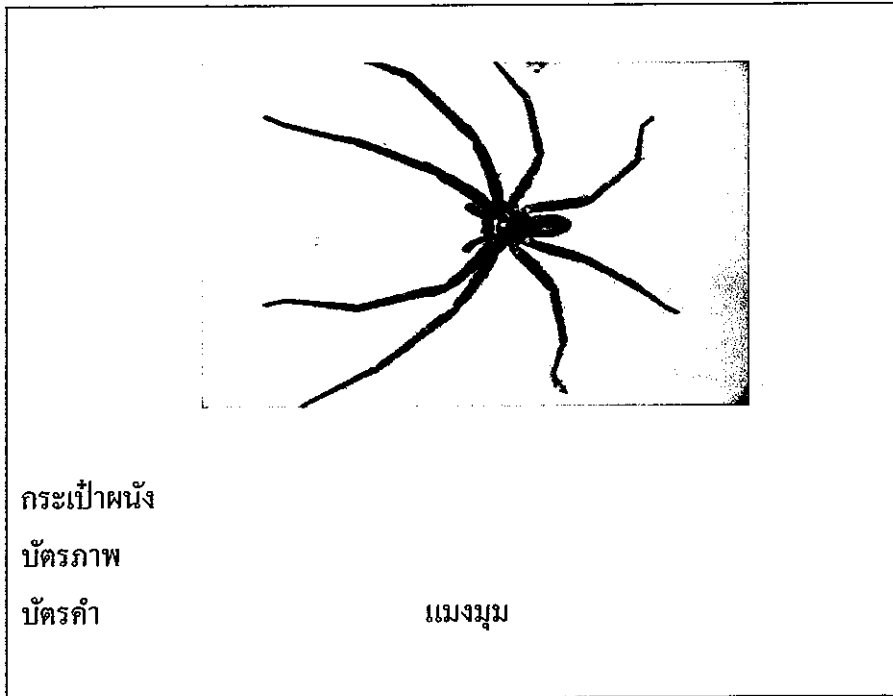
ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ตามครู พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋านักเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามทีละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป๋าค้นจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำ คู่ภาพจากกระเป๋าค้นจนคล่อง

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำในชุดฝึกที่ 1 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำชุดฝึกที่ 2 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านบทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดฝึกที่ 2 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนและครูสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทานคำกลอนเรื่องแมงมุมอยากฉลาด

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการอ่านนิทานคำกลอน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าค้น
4. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้สอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคดี รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์จร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลพิบูลย์ประชานุกุล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 การโยงคำให้ตรงกับภาพในชุดฝึกที่ 3 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ ลูยน้า รำพึง แบก ผาปิด เขยอกน้ำ ลำธาร เดิน กล้วย สุก เหลือง เครือ ร่างกาย ลิงลม
2. ทำกิจกรรมที่ 3 โดยการโยงคำให้ตรงกับภาพ

กิจกรรมการเรียนรู้

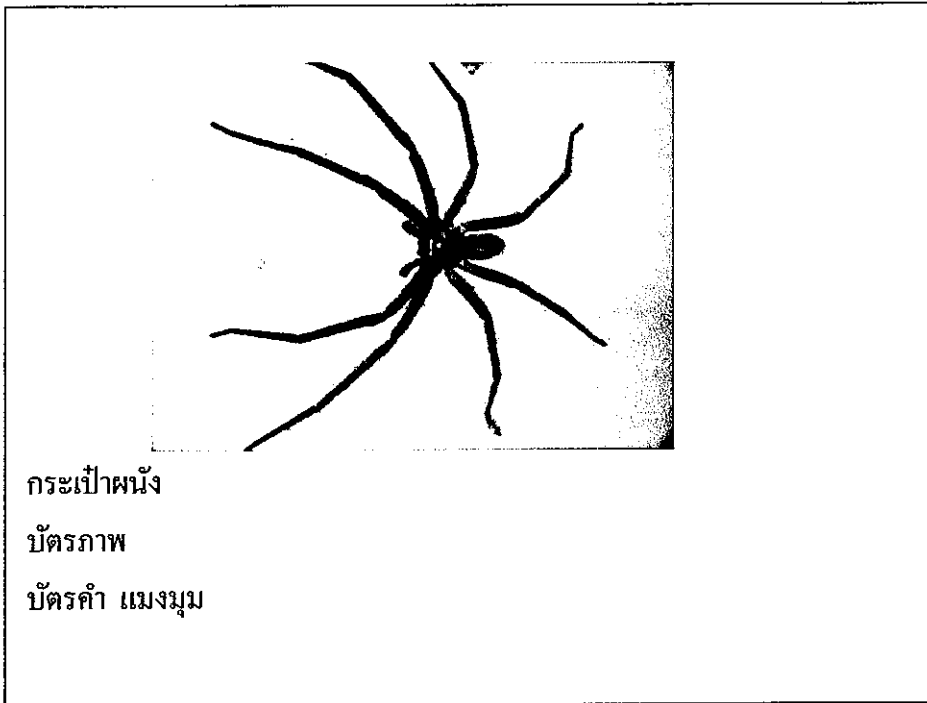
ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ตามครู พร้อมกันและเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุก
4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านเป็นคำ ในชุดที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมที่ 3 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านบทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเพื่อทบทวน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป่าผนัง
4. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คืสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกุล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
|
(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 16 ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำให้ตรงกับคำที่กำหนดให้ในชุดฝึกที่ 4

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 12 คำ ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ เขยือก กิ่งไม้ เต่า ใหญ่ หอบหิ้ว ตรงกลาง แบก แหล่งน้ำ เครือ ร่างกาย ลิงลม เดิน ลูยน้า
2. กำหนดกิจกรรมที่ต้องฝึกอ่านคำ จากกิจกรรมชุดที่ 4 โดยการอ่านเป็นคำให้ตรงกับคำที่กำหนดให้ให้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

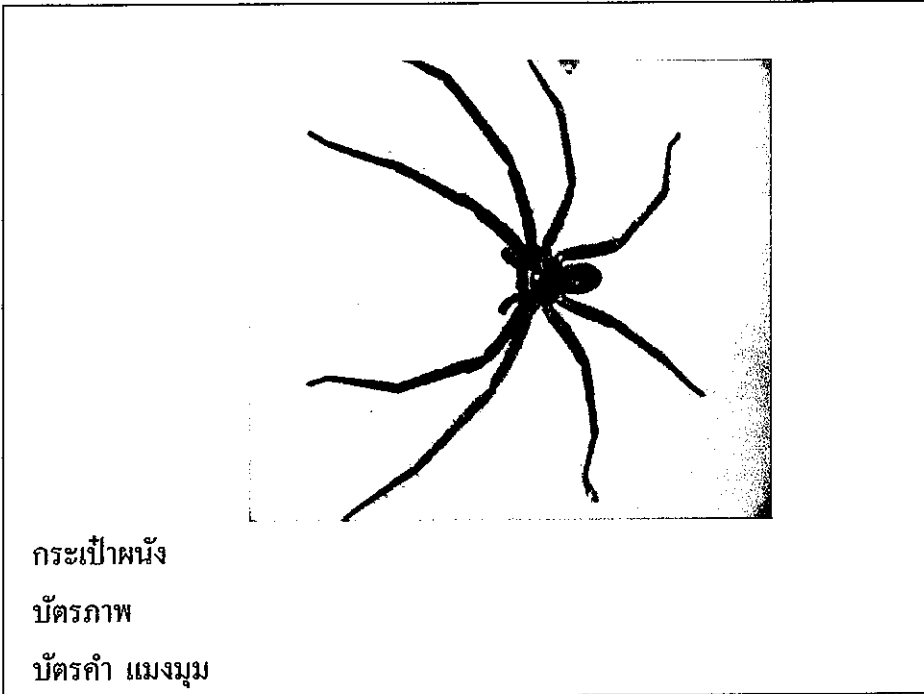
ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและเด็กร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด ตามครู พร้อมกันและเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามทีละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำดูภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 4 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมที่ 4 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำ ชุดที่ 4 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเรื่องแมงมุมอยากฉลาด

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. บัตรรูปสระ
4. กระเป่าผนัง

5. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ / คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุุดใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 17 ฝึกอ่านนิทานคำกลอน ถอดความ และชูคติที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนและถอดความได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

3. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ และถอดความจากนิทานคำกลอน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำ โดยใช้คำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ โดยอ่านตามครู
2. นักเรียนนิทานคำกลอนพร้อมกันและเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
3. ครูถอดความจากนิทานคำกลอนให้นักเรียนฟังจนจบ
4. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิทานคำกลอน
5. ครูหยิบแถบบัตรคำเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากเรื่องให้นักเรียนอ่านตามครู พร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคนแล้วนำไปเสียบไว้ที่กระเป่าพวง
5. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนทบทวนพร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคน

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์
2. นักเรียนอ่านบททวนนิทานคำกลอนพร้อมกัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. นิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์
2. แลบบัตรคำ
3. บัตรภาพ
4. กระเป๋าหนังสือ
5. เกมคำคล้องจอง

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านนิทานคำกลอนและการแสดงความคิดเห็น
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่าน
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย คีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้บริหาร
(นายสุดใจ รอดชมภู)
ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 18 ฝึกทักษะการดูภาพและอ่านคำในนิทานคำกลอน ชุดที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จากหนังสือต่างๆเช่น หนังสือนิทาน บทร้อยกรอง หลากหลายประเภท จะทำให้ได้ข้อคิดและ คำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากนิทานคำกลอนได้
3. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ ประกอบด้วยคำต่อไปนี้อย่างชัดเจน ร่ากาย ข้าวปลา อาหาร นอนโทรม จิ้งจอก รอยเท้า ตะปบ เล็บ สัตว์ป่าอ้วนพี ล่อเหยื่อ
2. อ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ แล้วตอบคำถามในกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ ตามครูพร้อมกัน และเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยิบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป่าผนังหน้าชั้นเรียน ทำ

จนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป่าผนังจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำ คู่ภาพจากกระเป่าผนังจนคล่อง

กระเป่าผนัง

บัตรภาพ

บัตรคำ

สิงโต

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ในชุดฝึกที่ 2 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 2 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดที่ 2 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนและครูสรุปข้อคิดที่ได้จากนิทานคำกลอนเรื่องเจ้าป่าเจ้าล่อ

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการอ่านนิทานคำกลอน

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป่าผนัง
4. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย คีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทร์)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน
เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 19 ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพในชุดฝึกที่ 3

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้
3. นักเรียนสามารถอ่านแจกลูกสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่ระบายสีในนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ เล่ห์ ประกอบด้วย คำต่อไปนี้ สิงโต ร่างกาย เหี่ยว อาหาร นอนโทรม สัตว์ป่า เล็บ ตะปบ ข้าว ปลา รอยเท้า ฮ้วนพี ดวงใจ
2. ทำกิจกรรมที่ 3 โดย การแจกลูกสะกดคำ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและเด็กร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ ตามครูพร้อมกัน และเป็นรายบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหยาบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋านั่งหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามทีละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป๋าค้นจนครบทุก
4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป๋าค้นจนคล่อง

กระเป๋าค้น
บัตรภาพ
บัตรคำ สิงโต

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 3 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. ทำกิจกรรมที่ 3 แล้วตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านบทพบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่านคำชุดที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. อ่านนิทานคำกลอนเพื่อทบทวน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าลี้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. กระเป๋าค้น
4. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้คิสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคใจ รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาสรรค์

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำโดยใช้นิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 20 ฝึกทักษะการอ่านเป็นคำตามที่กำหนดให้ ในชุดฝึกที่ 4

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและถ้าฝึกอ่านบ่อยๆ จะทำให้จำคำที่อ่านได้แม่นยำยิ่งขึ้น เป็นทักษะพื้นฐานของวิชาภาษาไทย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันในระดับสูงขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เด็กสามารถอ่านนิทานคำกลอนได้ถูกต้อง
2. เด็กสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. อ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 12 คำ ประกอบด้วยคำต่อไปนี้ สิงโต ร่างกาย ข้าวปลา อาหาร นอนโทรม เล็บ สัตว์ป่า ตะปบ รอยเท้า อ้วนพี เขี้ยว ดวงใจ
2. กำหนดกิจกรรมที่ต้องฝึกอ่านคำ จากกิจกรรมชุดที่ 4 โดยวาดภาพประกอบคำ ที่อ่านให้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้
3. ครูให้นักเรียนเล่นเกมคำคล้องจอง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันผูกคำคล้องจอง

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนดูภาพแล้วอ่านนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ ตามครูพร้อมกัน และเป็นบุคคลจนอ่านได้คล่อง
2. นักเรียนหียบภาพตามคำที่ครูบอก แล้วนำไปเสียบที่กระเป๋าค้นหน้าชั้นเรียน ทำจนครบทุกคำ

3. ครูยกบัตรคำให้นักเรียนดูแล้วครูอ่านออกเสียงให้นักเรียนอ่านตามที่ละคำแล้วนำไปจับคู่ที่กระเป๋าค้นจนครบทุกคำ
4. ให้นักเรียนอ่านคำคู่ภาพจากกระเป๋าค้นจนคล่อง

กระเป๋าค้น

บัตรภาพ

บัตรคำ

สิงโต

5. ครูหยิบบัตรคำให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน และอ่านทีละคนจนครบทุกคน
6. นักเรียนดูภาพ อ่านคำ ชุดที่ 4 ตามที่ครูเปิดให้อ่าน
7. นักเรียนทำกิจกรรมที่ 4 แล้วครูตรวจผลงาน
8. นักเรียนอ่านทบทวนคำในชุดกิจกรรมการอ่าน ชุดที่ 3 พร้อมกันและรายบุคคลจนครบทุกคำและอ่านเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำจากบัตรพร้อมกันอีกครั้ง
2. นักเรียนอ่านนิทานคำกลอนเรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทานคำกลอน เล่มที่ 5 เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพ
3. บัตรรูปสระ
4. กระเป๋าค้น
5. จับคู่คำศัพท์รูปภาพ คำศัพท์

การประเมิน

1. วิธีการวัดผลและการประเมิน
  - สังเกตการณ์อ่านคำ
  - ทดสอบ
2. เครื่องมือการวัดการประเมิน
  - แบบบันทึกการอ่านคำ
  - แบบทดสอบก่อน-หลังการฝึก
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
  - อ่านคำได้ร้อยละ80%
  - ตรวจสอบผ่านร้อยละ80%

สิ่งเสริมแรง

1. ให้คำชมเชย ดีมาก เก่งมาก เมื่อนักเรียนอ่านถูกต้อง
2. เพื่อนสอนเพื่อน คือ ให้เพื่อนคนที่อ่านได้ดีสอนให้เพื่อนคนที่อ่านไม่ได้
3. มีมนุษย์สัมพันธ์ดีกับนักเรียน
4. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

ผู้บริหาร

(นายสุคดี รอดชมภู)

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการสอน

ผลหลังสอน

.....
.....
.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

ลงชื่อ

ผู้สอน

(นางสุภาภรณ์ จันทจร)

ตำแหน่งครู โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนกุล

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

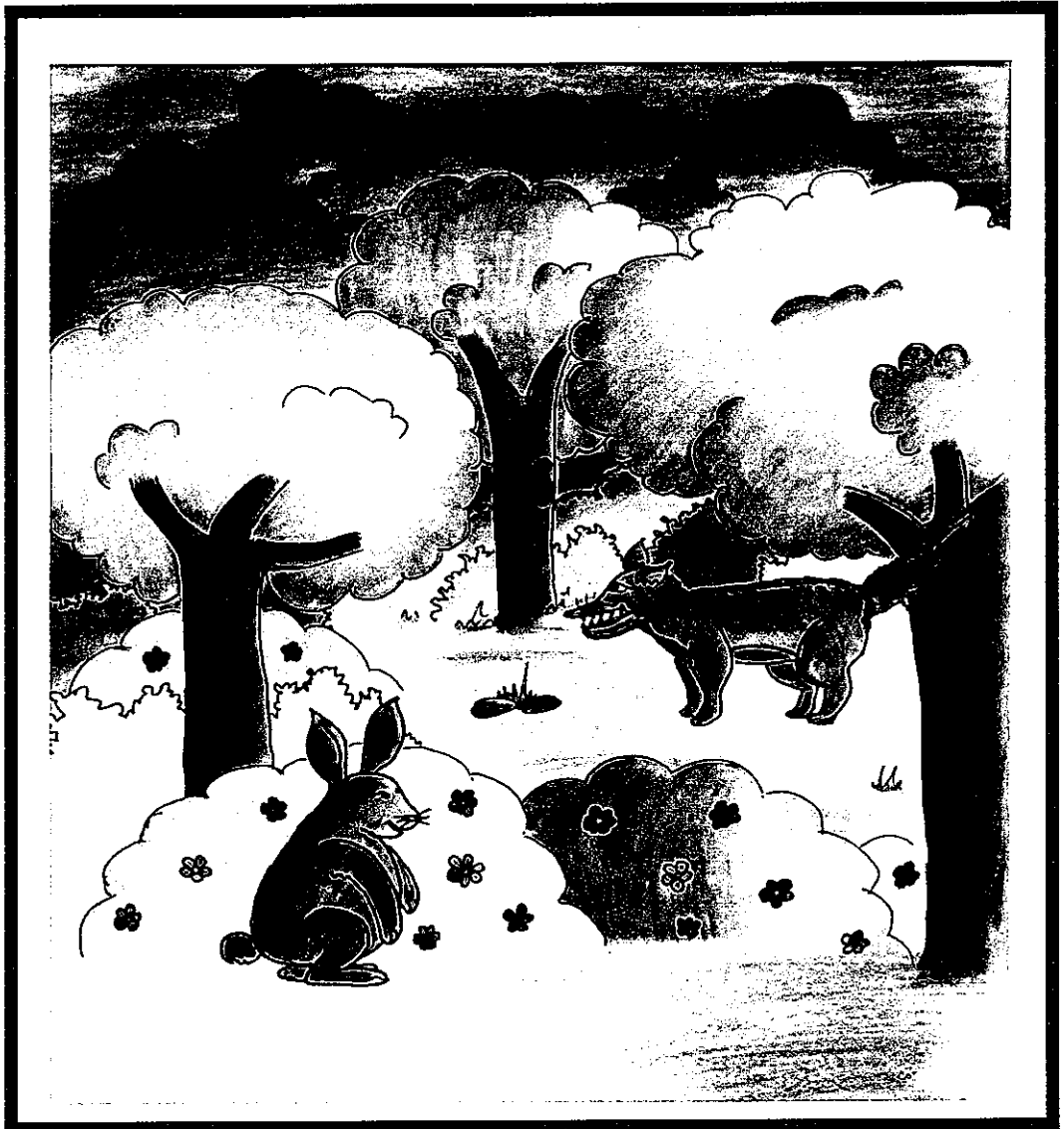
ภาคผนวก ข
แบบฝึกทักษะโดยใช้นิทาน

การอ่านคำยากโดยใช้นิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา

ทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เล่มที่ ๑

เรื่อง กระต่ายกับหมาจิ้งจอก

คำนำ

หนังสือนิทานคำกลอนเรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก ใช้ประกอบการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้ได้นำเอาเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานอีสปมาดัดแปลงเป็นเรื่องราวของการอ่านนิทานคำกลอนแฝงไว้ด้วยคติธรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้จัดทำขึ้น โดยมีผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชาบาลนครราชสีมา ๖ สาขาพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลายท่าน และคณะครูในโรงเรียนได้ให้คำปรึกษา ซึ่งแนะนำหนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้ มีความสมบูรณ์จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สุภากรณ์ จันทจร

คำชี้แจง

หนังสือนิทานคำกลอน สำหรับพัฒนาทักษะ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทั้งหมด ๕ เรื่องดังนี้

เล่มที่ ๑ เรื่อง กระจาดยักกับหมาจิ้งจอก

เล่มที่ ๒ เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก

เล่มที่ ๓ เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ

เล่มที่ ๔ เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เล่มที่ ๕ เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

ในแต่ละเรื่องจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะการอ่าน โดยแตงนิทาน
เป็นบทหรือยกรองและมีรูปภาพประกอบ มีสีสันท่าน่าอ่าน น่าสนใจหนังสือนิทานคำกลอน
สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านประกอบด้วย นิทานคำกลอนและชุดฝึกทักษะ 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ ๑ ฝึกทักษะการอ่านคำจากภาพ

ชุดที่ ๒ ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำ

ชุดที่ ๓ ฝึกทักษะโยงคำให้ตรงกับภาพ

ชุดที่ ๔ ฝึกทักษะอ่านคำยากที่กำหนดให้ในนิทานคำกลอน

วิธีดำเนินการฝึก

๑ ใช้เวลาฝึกกิจกรรมละ 15 นาที

๒ ผู้สอนควรศึกษาคู่มือเรื่องกระจาดยักกับหมาจิ้งจอก

๓ ผู้สอนจัดเตรียมสถานที่สำหรับฝึก

๔ ผู้สอนประเมินความสามารถก่อนฝึก

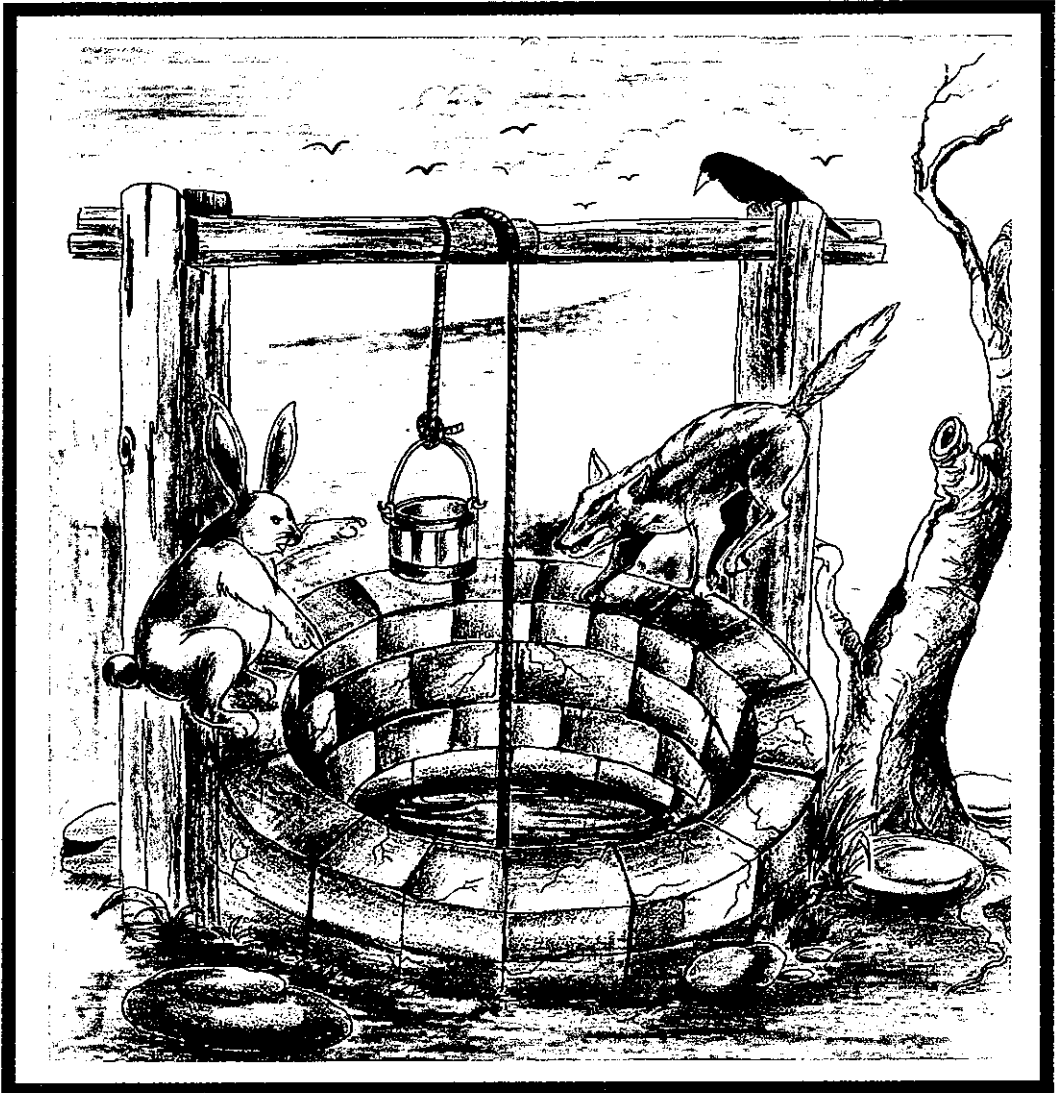
๕ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรม ตามแบบฝึกทักษะเรื่อง กระจาดยักกับหมา
จิ้งจอกจนครบ

๖ ผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนทำกิจกรรมได้ควรให้
แรงเสริม เช่น เก่งมาก ดีมาก เป็นต้น

๗ หากนักเรียนยังทำไม่ได้ควรแนะนำให้ให้นักเรียนฝึกนอกเวลา

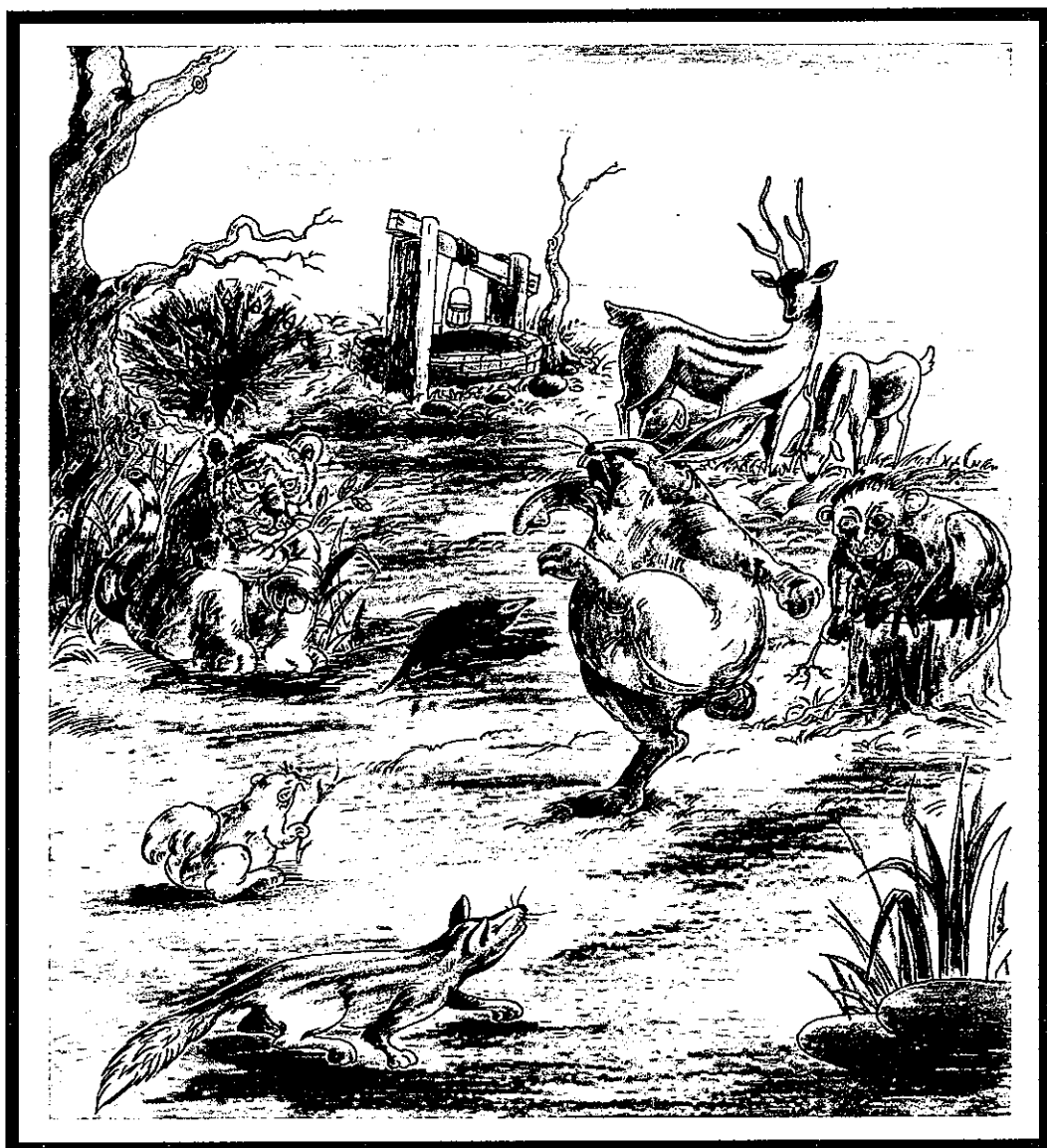
๘ ผู้สอนประเมินความสามารถหลังฝึก

กระต่ายกับหมาจิ้งจอก

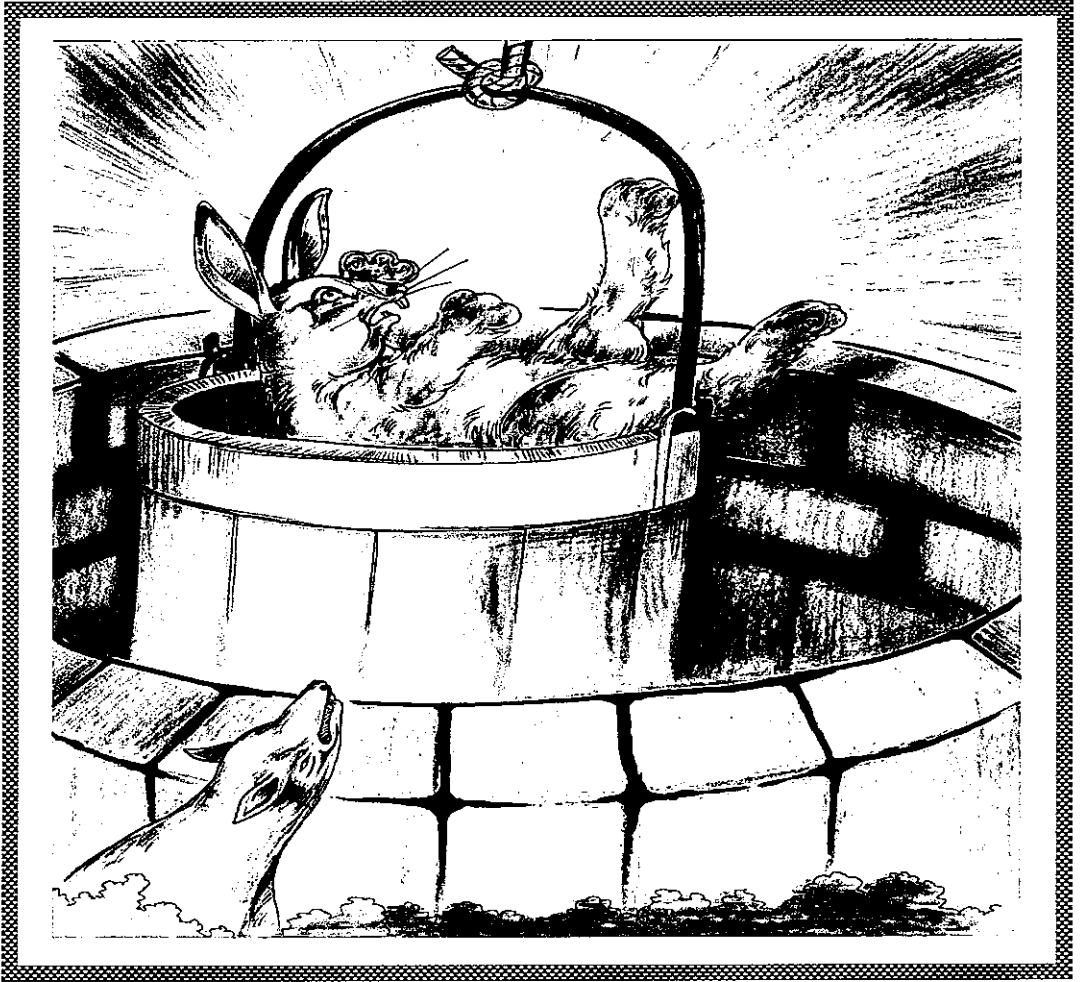
ฉันเป็นกระต่ายขูด
วันหนึ่งฟันขาวโดนหลอก
ต่อมาฟันขาวเจ้าแค้น
เข้าตรู่ฝูงนกและสัตว์ป่า

ชื่อฟันขาวเป็นจิ้งจอก
บอกให้ลงไปบ่อน้ำ
รีบเดินยืมแป้นตรวจตรา
ต่างมุ่งมากันมากมาย

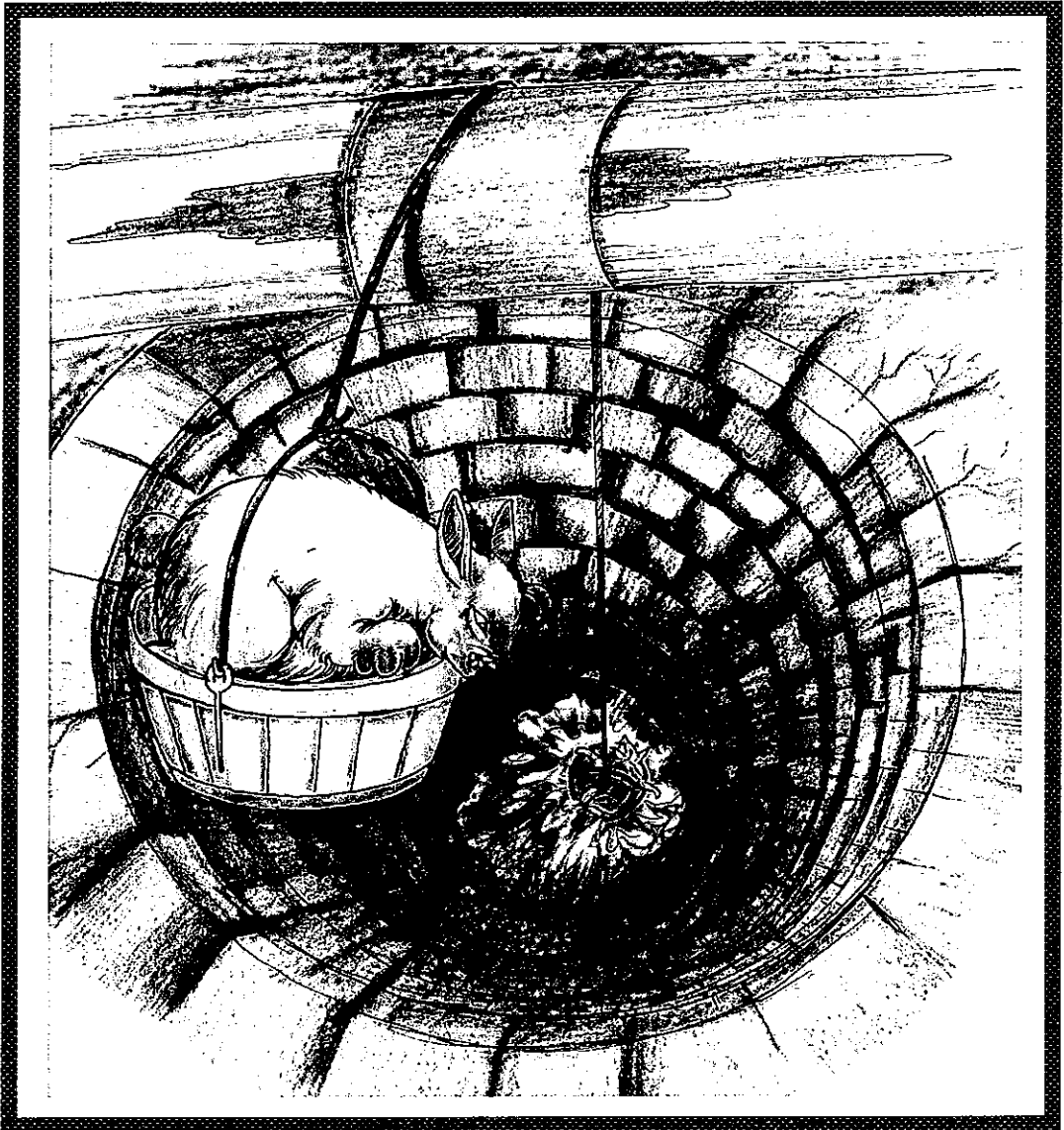
ปลุกป่าช่วยเหลือแบ่งปัน
 หุยาบเจ้าบอกรบือหน่าย
 แกลั้งร็องบอกรช่วยหนามทิม
 กรันเห็นถึงใหญ่หยามใจ

แสนสุขสันต์ไม่เลื่อมคลาย
 วังหลบหายตามพุ่มไม้
 แล้วมันินมเดินออกไป
 เดินเข้าไปไม่ระวัง

กระต่ายกระโดดลงไป
 จึงจอกตกใจเสียงคัง
 ส่วนพินขาวเจ้าปัญญา
 หูยาวเจ้าทำอะไร

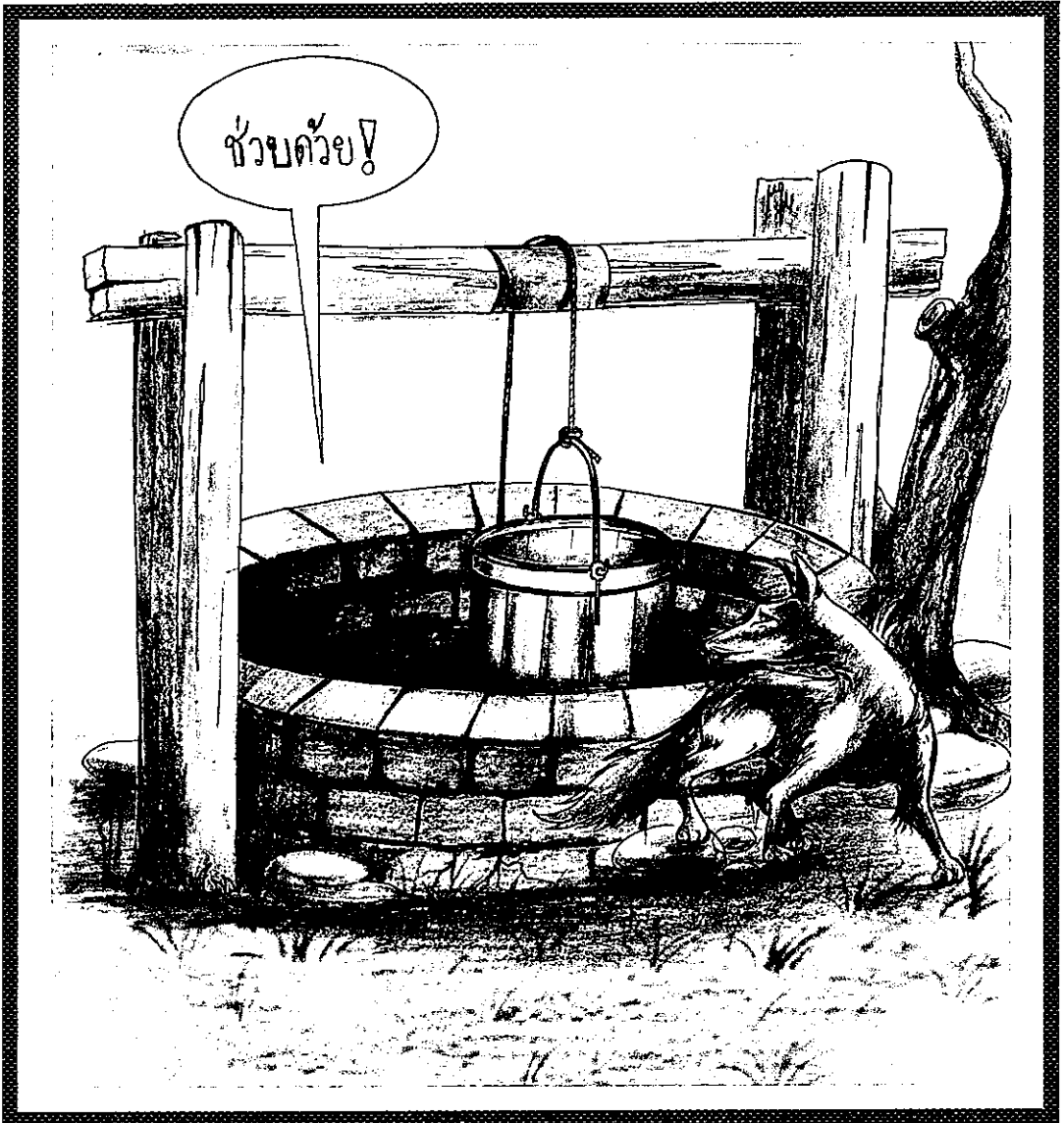
ถึงใหญ่เลื่อนไหลด้วยพลัง
 กระต่ายถูกขังอยู่ใน
 แอบจับตาเวลาผ่านไป
 เริ่มแปลกใจจึงร้องทัก

หูยาวไอ้โฮฝูงปลา
 หูยาวรีบร้องชวนชัก
 จิ้งจอกฟันขาวหลงกล
 กระโดดเสียงดังก้งวาน

นานาชนิดเพื่อนรัก
 มาช่วยดักเหล่าปลาวาฬ
 พรำบ่นด้วยเสียงประสาน
 น้ำสะท้อนทั่ววังวน

กระต่ายหูยาวโซครมา
ต้องตกต่ำและจนตรอก

นำพาโซครร้ายจึงจอก
เพราะถูกหลอกด้วยความเขลา

แบบทดสอบ

วัดความสามารถ ในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ชุดที่ 1

 ก่อนเรียน หลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. กระต่าย	7. กระโถด
2. จิ้งจอก	8. ถังใหญ่
3. สัตว์ป่า	9. ผุงปลา
4. หูยาว	10. บ่อน้ำ
5. ปลุกป่า	11. ปลาหวาพ
6. พุ่มไม้	12. ฟันขาว

แบบฝึกทักษะที่ 1

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำจากภาพให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำยากในนิทานได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำให้ถูกต้อง

กระต่าย

จิ้งจอก

สัตว์ป่า

หุຍาว

พุ่มไม้

ปลุกไม้

กระโดด

ถึงใหญ่

ฝูงป่า

บ่อน้ำ

ปลาวาฬ

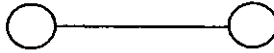

ฟังข่าว

แบบฝึกทักษะที่ 3

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงคำให้ตรงกับภาพ

ตัวอย่าง

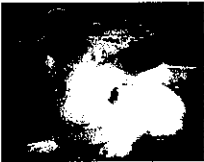
นก

1.

จิ้งจอก

2.

สัตว์ป่า

3.

กระต่าย

4.

พุ่มไม้

5.

หุยา

6.

ปลูกรา

ถึงใหญ่

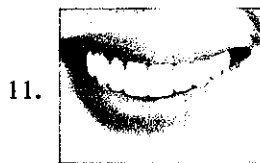
ฝูงปลา

กระโดด

บ่อน้ำ

ปลาหว

พินขาว

แบบฝึกทักษะที่ ๔

อ่านคำจากคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง ภูมิใจ อ่านว่า ภูมิ-ใจ

๑. กระต่าย	อ่านว่า.....
๒. ผุงปลา	อ่านว่า.....
๓. จิ้งจอก	อ่านว่า.....
๔. หูยาว	อ่านว่า.....
๕. สัตว์ป่า	อ่านว่า.....
๖. ฟันขาว	อ่านว่า.....
๗. บ่อน้ำ	อ่านว่า.....
๘. ปลาขาว	อ่านว่า.....
๙. กระโดด	อ่านว่า.....
๑๐. ถังใหญ่	อ่านว่า.....
๑๑. ปลุกป่า	อ่านว่า.....
๑๒. พุ่มไม้	อ่านว่า.....

การอ่านคำยากโดยใช้นิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เล่มที่ ๒

เรื่อง บทเรียนคนพูดมาก

เรื่อง สุภาพรณี จันทจร
ภาพ จสอ.จาร์ต พิลาวัลย์

คำนำ

หนังสือนิทานคำกลอนเรื่องบทเรียนคนพูดมากใช้ประกอบการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือนิทานคำกลอน เล่มนี้ได้นำเอาเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานอีสปมาดัดแปลงเป็นเรื่องราวของการอ่านนิทานคำกลอนแฝงไว้ด้วยคติธรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วมเกิดทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้จัดทำขึ้น โดยมีผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทุกท่านและคณะครูในโรงเรียนได้ให้คำปรึกษาชี้แนะจนหนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้มีความสมบูรณ์ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สุภาพรณี จันทจร

คำชี้แจง

หนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ดังนี้

- เล่มที่ ๑ เรื่อง กระจ่างกับหมาจิ้งจอก
- เล่มที่ ๒ เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก
- เล่มที่ ๓ เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ
- เล่มที่ ๔ เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด
- เล่มที่ ๕ เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

ในแต่ละเรื่องจะจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน โดยแตงนิทานเป็นบทหรือกรอนและมีรูปภาพประกอบ มีสีสันท่านอ่าน น่าสนใจหนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านประกอบด้วยนิทานคำกลอนและชุดฝึกทักษะ 4 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ ๑ ฝึกทักษะการอ่านคำจากภาพ
- ชุดที่ ๒ ฝึกทักษะดูภาพและอ่านคำในนิทานคำกลอน
- ชุดที่ ๓ ฝึกทักษะโยงคำให้ตรงกับภาพในนิทานคำกลอน
- ชุดที่ ๔ ฝึกทักษะการอ่านคำยากในนิทานคำกลอน

วิธีดำเนินการฝึก

- ๑ ใช้เวลาฝึกกิจกรรมละ 15 นาที
- ๒ ผู้สอนควรศึกษาคู่มือเรื่องบทเรียนคนพุดมาก
- ๓ ผู้สอนจัดเตรียมสถานที่สำหรับฝึก
- ๔ ผู้สอนประเมินความสามารถก่อนฝึก
- ๕ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะเรื่องบทเรียนคนพุดมาก
จนครบ
- ๖ ผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนทำกิจกรรมได้ควรให้
แรงเสริม เช่น เก่งมาก ดีมาก เป็นต้น
- ๗ หากนักเรียนยังทำไม่ได้ควรแนะนำให้ให้นักเรียนฝึกนอกเวลา
- ๘ ผู้สอนประเมินความสามารถหลังฝึก

บทเรียนคนพูดมาก

ต่อมาราชองค์หนึ่ง

ท่านขอการพูดเจรจา

ช่างพูดไม่เปิดโอกาส

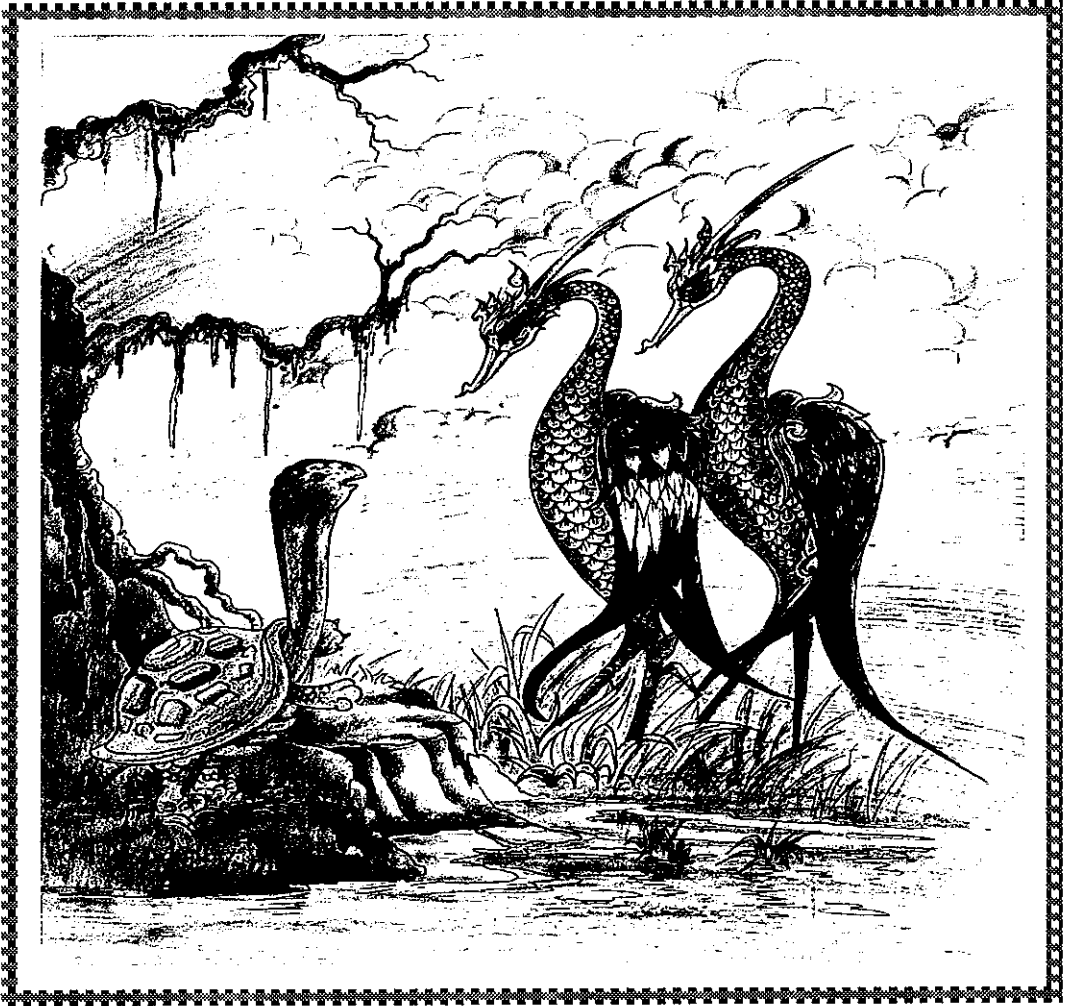
กล่าวถึงนานาสารพัน

กล่าวถึงเรื่องของภาษา

ชาวประชาว่ากล่าวโจษจัน

ส่วนอำมาตย์นั้นสำคัญ

ช่วยกันจัดสรรงานอุบาย

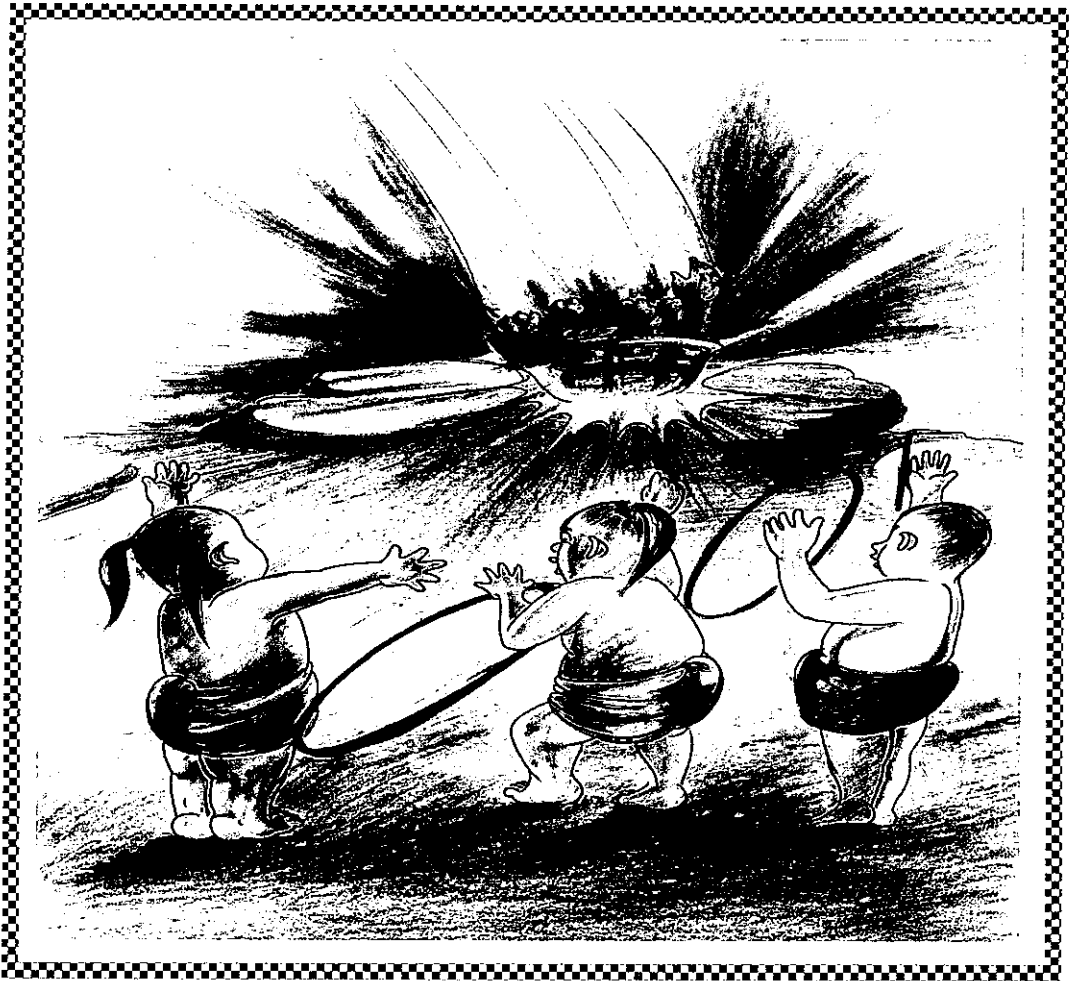
จนกระทั่งนานวันต่อมา
 เต่าใหญ่เป็นเพื่อนคู่กาย
 ในแหล่งน้ำที่สมบูรณ์
 สองหงส์สาจึงพาไป

หงส์สาทั้งสองพาสาหาย
 สองเพื่อนตายชวนไปอาศัย
 ต่างก็อึดด้วยน้ำใจ
 บึงใหญ่มีปลาและน้ำใส

เต่าคาบกิ่งไม้ตรงกลาง
 สองหงส์อาสาพาไป
 เด็กเด็กต่างร้องแซ่
 เต่าโมโหจึงร้องทวาด

อยู่ระหว่างสองหงส์ใหญ่
 เต่าใหญ่บินในอากาศ
 แลเห็นเต่าบินประหลาด
 ทำให้พลาดขาดความคิด

เต่าแก่ลืมตัวปล่อยไม้
 ถ้ำเต่าหยุดคิดสักนิด
 จากเหตุราชาทอศกาย
 ได้บทเรียนอันมากมาย

ในปากด้วยโกรธไม่คิด
 ชีวิตไม่แตกสลาย
 ผ่อนคลายด้วยขำเวเต่าตาย
 เป็นเครื่องหมายคล้ายตักเตือน

เรื่องราวสอนให้ ได้คิด
 ความประมาทจะมาเยือน
 ทำให้ชีวิตไม่รื่นรมย์
 ต้องการคนทำความดี

รู้ผิดจึงกล่าวกลับเกลื่อน
 เป็นสิ่งเตือนเหมือนไม้ตี
 ชี้สังคมในวันนี้
 เป็นบารมีแห่งคุณธรรม

แบบทดสอบ

วัดความสามารถ ในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ชุดที่ 2

 ก่อนเรียน หลังเรียน

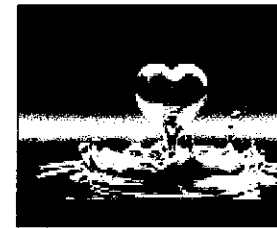
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. ราชา	7. กิ่งไม้
2. พุดจา	8. แดกสลาย
3. ชาวเมือง	9. ตรงกลาง
4. หงษ์สา	10. บิน
5. เต่าใหญ่	11. โมโห
6. แหล่งน้ำ	12. เพื่อนรัก

แบบฝึกทักษะที่ 1

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำจากภาพให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำยากในนิทานได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำให้ถูกต้อง

ราชา

พูดจา

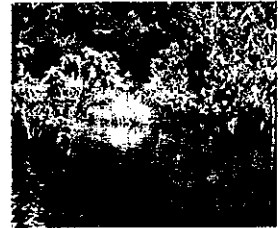
ชาวเมือง

หงษ์สา

เต่าใหญ่

แหล่งน้ำ

กิ่งไม้

แตกสลาย

ตรงกลาง

บิน

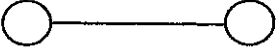

โมโห

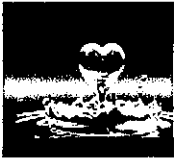

เพื่อนรัก

แบบฝึกทักษะที่ 3

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนรู้ความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงคำให้ตรงกับภาพ

	ตัวอย่าง			☐	นก
1.		☐	☐	☐	ชาวเมือง
2.		☐	☐	☐	หงส์สา
3.		☐	☐	☐	ราชา
4.		☐	☐	☐	พุดจา
5.		☐	☐	☐	แหล่งน้ำ
6.		☐	☐	☐	เต่าใหญ่

7.   ตรงกลาง
8.   บิน
9.   กิ่งไม้
10.   แตกสลาย
11.   เพื่อนรัก
12.   โมโท

อ่านเป็นคำจากคำศัพท์ต่อไปนี้

๑. กิ่งไม้	อ่านว่า	.....
๒. ราวเมือง	อ่านว่า	.....
๓. ครงกลอง	อ่านว่า	.....
๔. ราชา	อ่านว่า	.....
๕. แดกสลาย	อ่านว่า	.....
๖. พุดชา	อ่านว่า	.....
๗. ร้องทวาด	อ่านว่า	.....
๘. แหล่งน้ำ	อ่านว่า	.....
๙. เต่าใหญ่	อ่านว่า	.....
๑๐. หงส์สา	อ่านว่า	.....
๑๑. เพื่อนรัก	อ่านว่า	.....
๑๒. โมโห	อ่านว่า	.....

การอ่านคำยากโดยใช้นิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้ เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เล่มที่ ๓

เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ

เรื่อง สุภาภรณ์ จันทอร ภาพ กษิตีรา มาเวียง

คำนำ

หนังสือนิทานคำกลอนเรื่องขลุ่ยวิเศษใช้ประกอบการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือนิทานคำกลอน เล่มนี้ได้นำเอาเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานอีสปมาดัดแปลงเป็นเรื่องราวของการอ่านนิทานคำกลอนแฝงไว้ด้วยคติธรรม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างมีความสุข

หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้จัดทำขึ้น โดยมีผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลเพื่อประชาชนอุบล ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลายท่านและคณะครูในโรงเรียน ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะจนหนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้มีความสมบูรณ์ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สุภาภรณ์ จันทอร

คำชี้แจง

หนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน^{๕๖}ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ดังนี้

เล่มที่ ๑ เรื่อง กระจายกับหมาจิ้งจอก

เล่มที่ ๒ เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก

เล่มที่ ๓ เรื่อง ขลุ่ยวิเศษ

เล่มที่ ๔ เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เล่มที่ ๕ เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

ในแต่ละเรื่องจะจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อสะดวกในการฝึกทักษะการอ่าน โดยแตงนิทานเป็นบทหรือกรอนและมีรูปภาพประกอบ มีสีสัน น่าอ่าน น่าสนใจหนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านประกอบด้วยนิทานคำกลอนและชุดฝึกทักษะ ๔ ชุดฝึก ดังนี้

ชุดที่ ๑ ฝึกทักษะการอ่านคำจากภาพ

ชุดที่ ๒ ฝึกทักษะดูภาพและอ่านคำในนิทานคำกลอน

ชุดที่ ๓ ฝึกทักษะโยงคำให้ตรงกับภาพในนิทานคำกลอน

ชุดที่ ๔ ฝึกทักษะการอ่านคำยากที่กำหนดให้ในนิทาน

วิธีดำเนินการฝึก

๑ ใช้เวลาฝึกกิจกรรมละ ๑๕ นาที

๒ ผู้สอนควรศึกษาคู่มือเรื่องขลุ่ยวิเศษ

๓ ผู้สอนจัดเตรียมสถานที่สำหรับฝึก

๔ ผู้สอนประเมินความสามารถก่อนฝึก

๕ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะเรื่องขลุ่ยวิเศษจนครบ

๖ ผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนทำกิจกรรมได้ควรให้

แรงเสริม เช่น เก่งมาก ดีมาก เป็นต้น

๗ หากนักเรียนยังทำไม่ได้ควรแนะนำให้นักเรียนฝึกนอกเวลา

๘ ผู้สอนประเมินความสามารถหลังฝึก

ยังมีเจ้าหญิงองค์หนึ่ง
 อารมณ์วุ่นวายพิกล
 แต่เด็กชายผู้ยากไร้
 มีขลุ่ยเป็นเพื่อนคู่ใจ

สวดยศตั้งแต่ซุกซน
 ดวงกมลพรำปนรำไร
 มีจิตใจอันผ่องใส
 เป่าขลุ่ยไปให้เบิกบาน

ไร่รำทำนองไพเราะ
 กุหลาบสีมุกซ์เบ่งบาน
 อัศวินตัวน้อยน้อย
 ยืนโบกสะบัดไปมา

เสียงเสนาะวังเวงแว่วหวาน
 สุขสำราญเบิกบานชีวา
 ขอบเรียงร้อยเจ้าศาสตรา
 มวลหมู่ตึกตาตำราย

มีตุ๊กตาตัวข้อยร่อย
เดินออกจากดอกแพงพวย
เจ้าหญิงจิ้งร้องอุทาน
ขลุ่ยวิเศษมีเสียงเลิศล้ำ

สามีใส่สร้อยสุคนธ์แสนสวย
กรีดกรายนวนาคร่ำรำรำ
เห็นเหตุการณ์น่าจดจำ
ท่วงทำนองต้องดูทั้ย

เด็กชายเอ๋ยปากบอกว่า
 เจ้าหญิงเป่าขลุ่ยทำให้
 ความหวังเด็กชายไม่ประเทือง
 สัญญาเจ้าหญิงเป็นเพลิง

สัญญากับข้าได้ไหม
 เหล่าดอกไม้ได้บันทึก
 ส่วนชาวเมืองไม่รำเริง
 บันทึกเริงรำผิดเพลง

เจ้าหญิงกระทำเพื่อองค์
 แมงมุมไม่ชอบนักเลง
 เจ้าหญิงเป่าครั้งต่อไป
 อันความสวยไร้น้ำใจ

จิตจ้านงความครั้นเครง
 ยืนอวดเบ่งรีบซักไซ้
 ทั้งต่อไรไล่ต่อยให้
 มิตรไมตรีไม่ค่องงาม

อันมนต์ความขลังของขลุ่ย
มवलหมุ่นกน้อยบินตาม

แม่เจ้าทวยยังเกรงขาม
ชอบไต่ตามถึงเพลงขลุ่ย

แบบทดสอบ

วัดความสามารถ ในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ชุดที่ 3

ก่อนเรียน

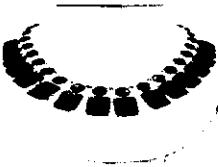
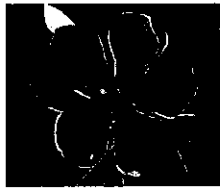
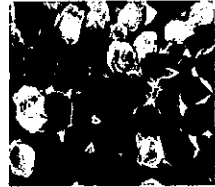
หลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. เป่าขลุ่ย	7. สวมเสื้อ
2. ร่ำรำ	8. ดอกแพงพวย
3. กุหลาบ	9. นกน้อย
4. เจ้าทวย	10. สร้อยคอ
5. โบกมือ	11. ชักใย
6. ตีกลอง	12. เพลิงไหม้

แบบฝึกทักษะที่ 1

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำจากภาพให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะที่ 2

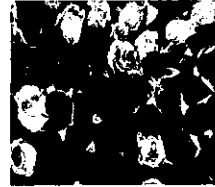
จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำยากในนิทานได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำให้ถูกต้อง

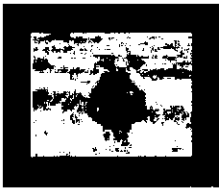
เป่าขลุ่ย

รำยรำ

กุหลาบ

เจ้าทวย

โบกมือ

ตุ๊กตา

สวมเสื้อ

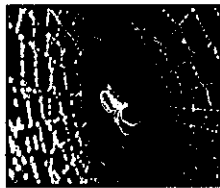
ดอกแพงพวย

นกน้อย

สร้อยคอ

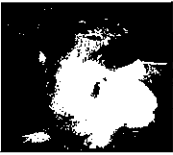
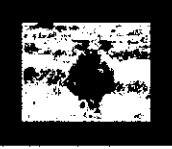

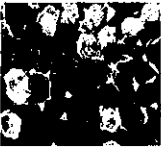

ชักโย

เพลงใหม่

แบบฝึกทักษะที่ 3

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงคำให้ตรงกับภาพ

	ตัวอย่าง		☐	—	☐	กระต่าย
1.			☐		☐	เป่าขลุ่ย
2.			☐		☐	ร้ายรำ
3.			☐		☐	กุหลาบ
4.			☐		☐	เจ้าทวย
5.			☐		☐	โบกมือ
6.			☐		☐	ตุ๊กตา

7.   สวมเสื้อ
8.   ดอก
9.   นกน้อย
10.   สร้อยคอ
11.   ชักโย
12.   เพลิงไหม้

แบบฝึกทักษะที่ ๔

อ่านเป็นคำจากคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง ศีลธรรม อ่านว่า สีน - ทำ

๑. เจ้าทวย	อ่านว่า.....
๒. ดอกแพงพวย	อ่านว่า.....
๓. สร้อย	อ่านว่า.....
๔. ร้ายรำ	อ่านว่า.....
๕. เป้าขลุ่ย	อ่านว่า.....
๖. กุหลาบ	อ่านว่า.....
๗. นกน้อย	อ่านว่า.....
๘. ชักไย	อ่านว่า.....
๙. ตึกตา	อ่านว่า.....
๑๐. โบกมือ	อ่านว่า.....
๑๑. สวมเสื้อ	อ่านว่า.....
๑๒. เพลิงไหม้	อ่านว่า.....

การอ่านคำยากโดยใช้นิทานคำกลอนสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา
ทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เล่มที่ ๔

เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เรื่อง สุภาภรณ์ จันทจร
ภาพ สุภาภรณ์ จันทจร

คำนำ

หนังสือนิทานคำกลอนเรื่องแมงมุมอยากฉลาดใช้ประกอบการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้ได้นำเอาเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานอีสปมาดัดแปลงเป็นเรื่องราวของการอ่านนิทานคำกลอนแฝงไว้ด้วยคติธรรมโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาล เพ็ญประชานุกุล ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลายท่านและคณะครูในโรงเรียนได้ให้คำปรึกษาชี้แนะจนหนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้มีความสมบูรณ์ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สุภาภรณ์ จันทจร

 สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. คำชี้แจง	๔
๒. ทดสอบก่อนเรียน	๖
๓. แบบบันทึกผลการทดสอบ	๗
๔. นิทานคำกลอน	๑๑
๕. แบบฝึกชุดที่๑	๑๖
๖. แบบฝึกชุดที่๒	๒๑
๗. แบบฝึกชุดที่๓	๒๓
๘. แบบฝึกชุดที่๔	๒๑
๙. บรรณานุกรม	

คำชี้แจง

หนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ดังนี้

เล่มที่ ๑ เรื่อง กระจายกับหมาจิ้งจอก

เล่มที่ ๒ เรื่อง บทเรียนคนพูดมาก

เล่มที่ ๓ เรื่อง ชลู่ยวิเศษ

เล่มที่ ๔ เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เล่มที่ ๕ เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

ในแต่ละเรื่องจะจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อสะดวกในการฝึกทักษะการอ่าน โดยแตงนิทานเป็นบทร้อยกรองและมีรูปภาพประกอบมีสีล้นนำอ่าน น่าสนใจ หนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะการอ่าน ประกอบด้วยนิทานคำกลอนและชุดฝึกทักษะ ๔ ชุดฝึกดังนี้

ชุดที่ ๑ ฝึกทักษะการอ่านคำจากภาพในนิทานคำกลอน

ชุดที่ ๒ ฝึกทักษะดูภาพและอ่านคำที่กำหนดให้

ชุดที่ ๓ ฝึกทักษะการโยงคำให้ตรงกับภาพ

ชุดที่ ๔ ฝึกทักษะการอ่านคำยากที่กำหนดให้ในนิทาน

วิธีดำเนินการฝึก

๑ ใช้เวลาฝึกกิจกรรมละ 15 นาที

๒ ผู้สอนควรศึกษาคู่มือเรื่องแมงมุมอยากฉลาด

๓ ผู้สอนจัดเตรียมสถานที่สำหรับฝึก

๔ ผู้สอนประเมินความสามารถก่อนฝึก

๕ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะเรื่องแมงมุมอยากฉลาด

จนครบ

๖ ผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนทำกิจกรรมได้ ควรให้

แรงเสริม เช่น เก่งมาก ดีมาก เป็นต้น

๗ หากนักเรียนยังทำไม่ได้ควรแนะนำให้ นักเรียนฝึกนอกเวลา

๘ ผู้สอนประเมินความสามารถหลังฝึก

แมงมุมอยากฉลาด

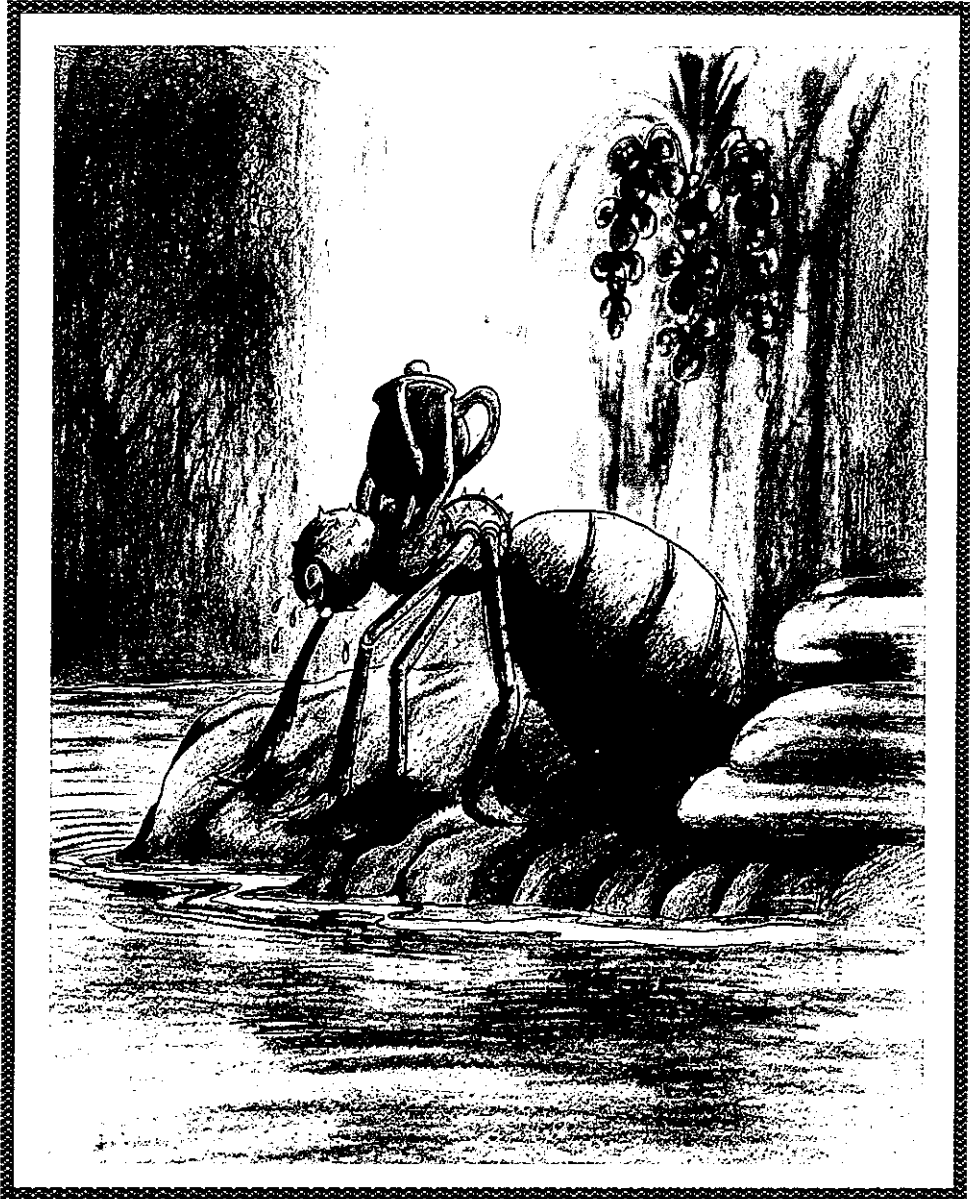
แมงมุมใฝ่รู้ตัวหนึ่ง
 เดินทางหาความฉลาด
 ใช้เหยือกเก็บสิ่งที่เห็น
 หอบหัวใส่เหยือกเลือกมา

รำพึงอยากเป็นนักปราชญ์
 ลำบากเพราะขาดปัญญา
 ทุกอย่างเป็นของมีค่า
 แบกไว้บนบ่ามีฝาปิด

ท่องเที่ยวไปในต่างแดน
 คัดเลือกสิ่งของทุกชนิด
 สิ่งของทุกอย่างที่เลือก
 เดินโซเซเพราะหมดกำลัง

มีแผนเก็บเกี่ยวความคิด
 ตามติดด้วยจิตมุ่งหวัง
 ไล่เหยือกปิดฝาบนหลัง
 เกือบถึงฝั่งมองเห็นลำธาร

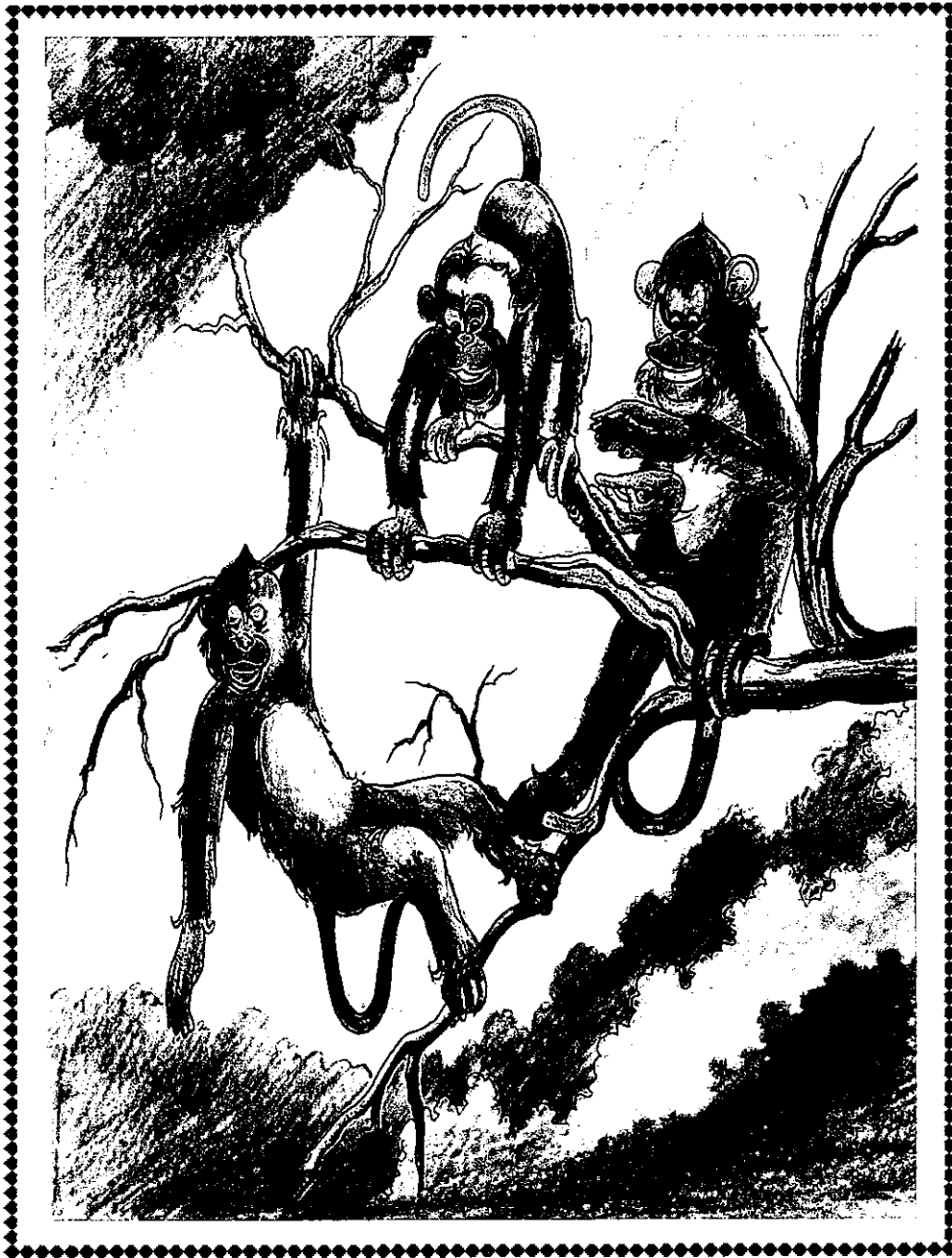
เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้ากายา
 มองเห็นกล้วยสุกยั้มหวาน
 แมงมุมรีบเดินรุ่มง่าม
 แมงมุมสุดแสนดีใจ

เหมือนฟ้าจัดมาประทาน
 สุขสราญเบิกบานหัวใจ
 เดินตามเงากล้วยลงไป
 ลากใหญ่จะได้กินกล้วย

แต่แล้วก็ต้องผิดหวัง
 สิ่งที่มองเห็นเป็นกล้วย
 ไร่ที่เรายังมีแรง
 ลูยนํ้าเป็นครั้งที่สาม

หมดพลังทรุดนั่งงวงวาย
 ออกผลสวายเหลืองอร่าม
 แมงมุมเข้มแข็งพยายาม
 กล้วยงามยังหาไม่เจอ

ลิงลมหัวเราะเสียงดัง
 พวกลิงรีบบอกนี่เธอ
 แมงมุมคืบหากด้วยสุก
 เงยหน้าขึ้นฟ้าซิเธอ

ระวังเจ้าอย่าละเมอ
 อย่าเพื่อพวกฉันแสนอ
 เกิดทุกข์บุกหาไม่เจอ
 ชะเง้อหาทั้งวันทั้งคืน

จับเหยื่อภรรยาความฉลาด
 แมงมุมสุดแสนกล้ากล้า
 มองเห็นผลกล้วยเครือใหญ่
 อ่อนล้าเพราะความโง่เขลา
 ความเฉลียวฉลาดนั้นหรือ
 ทุกอย่างอยู่ที่กายา

โหมโหมพัดลงกับพื้น
 ยืมตีนสะอื้นด้วยเขลา
 ยื่นไปในน้ำคือเงา
 แสนเศร้าอับเฉาปัญญา
 จะหาซื้อไม่มีในหล้า
 ดวงตาและสมองของตน

แบบทดสอบ

วัดความสามารถ ในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ชุดที่ 4

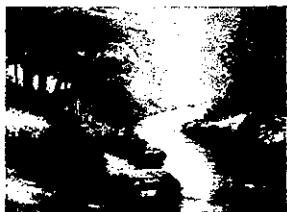
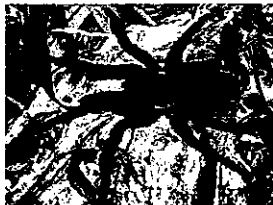
 ก่อนเรียน หลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. แมงมุม	7. ลำธาร
2. หัวเราะ	8. กลัวย
3. เดินงุ่มง่าม	9. หอบหิ้ว
4. ปัดฝา	10. เกรื่อใหญ่
5. เงยหน้า	11. ถึงลม
6. เขี่ยก	12. ลูยน้ำ

แบบฝึกทักษะที่ 1

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำจากภาพให้ถูกต้อง

แบบฝึกทักษะที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำยากในนิทานได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำให้ถูกต้อง

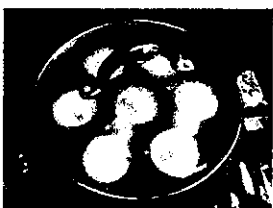
แมงมุม

หัวเราะ

เดินงุ่มง่าม

ปัดฝา

เงยหน้า

สิงคม

ลำธาร

กล้วย

หอบหิ้ว

เครือใหญ่

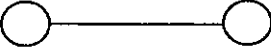
เหยือก

ลุยน้ำ

แบบฝึกทักษะที่ 3

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนรู้ความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงคำให้ตรงกับภาพ

ตัวอย่าง   จิ้งจอก

1.   แมงมุม

2.   หัวเราะ

3.   เดินงุ่มง่าม

4.   เงยหน้า

5.   ลำธาร

6.   ปิดฝา

- 7.   เหยือก
- 8.   กล้วย
- 9.   ลิงลม
- 10.   เครื่องใหญ่
- 11.   หอบหิ้ว
- 12.   ลุยน้ำ

อ่านคำจากคำศัพท์ต่อไปนี้

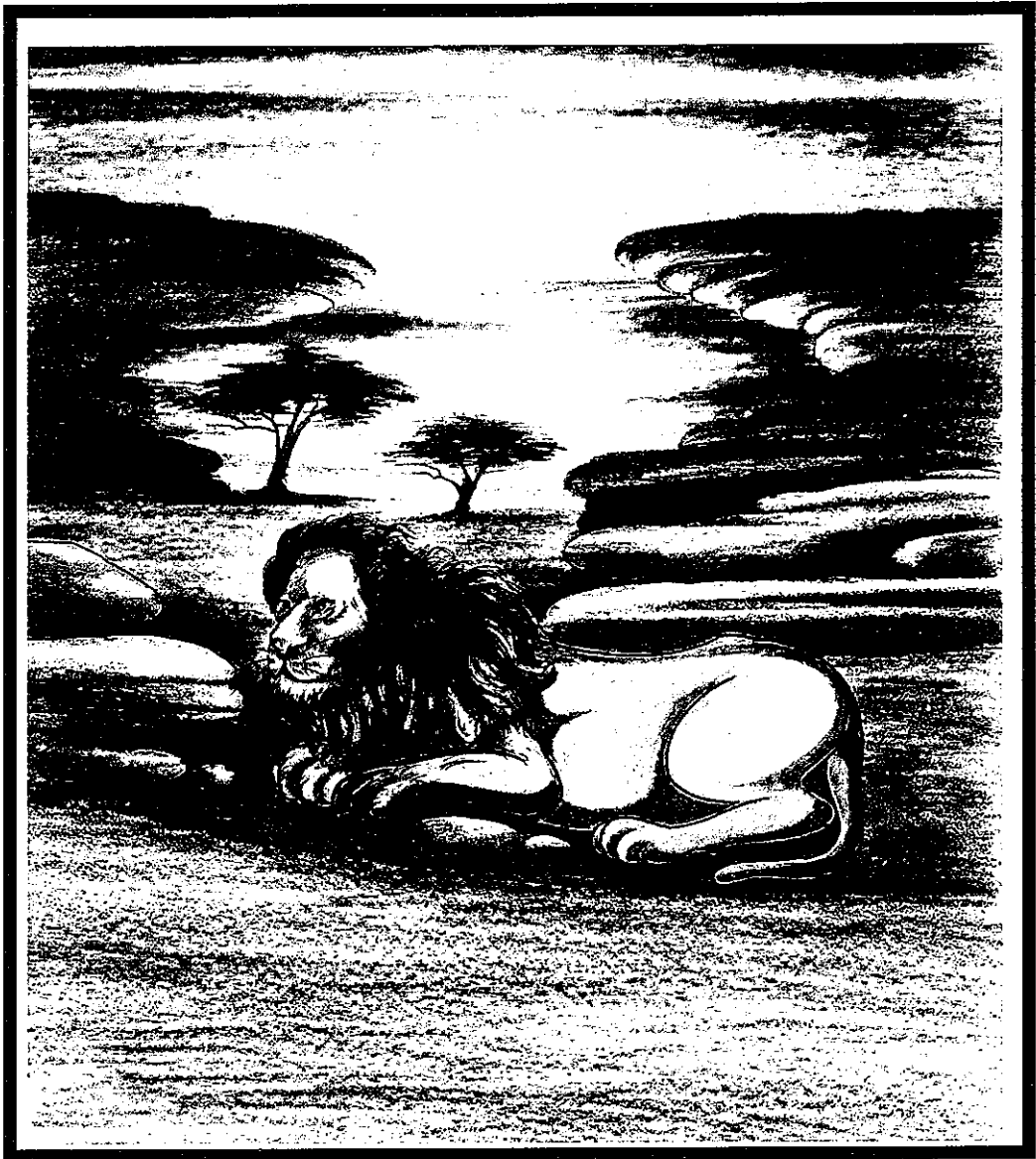
ตัวอย่าง พรรคพวก อ่านว่า พัก - พวก

๑. แมงมุม	อ่านว่า .....
๒. หัวเราะ	อ่านว่า .....
๓. ลำธาร	อ่านว่า .....
๔. รุ่มร่าม	อ่านว่า .....
๕. ปิคสา	อ่านว่า .....
๖. เงยหน้า	อ่านว่า .....
๗. เขยือกน้ำ	อ่านว่า .....
๘. กล้วยตุก	อ่านว่า .....
๙. ลิงทม	อ่านว่า .....
๑๐. เกรื่อใหญ่	อ่านว่า .....
๑๑. หอบหิ้ว	อ่านว่า .....
๑๒. ลุยน้ำ	อ่านว่า .....

การอ่านคำยากโดยใช้นิทานคำกลอนสำหรับนักเรียน
ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

เล่มที่ ๕

เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

เรื่อง สุภาภรณ์ จันทกร
ภาพ จสอ.จรัส พิลาวัลย์

คำนำ

หนังสือนิทานคำกลอน เรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์ใช้ประกอบการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เรียนร่วม ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้ได้นำเอาเค้าโครงเรื่องเดิมจากนิทานอีสปมาดัดแปลงเป็นเรื่องราวของการอ่านนิทานคำกลอนแฝงไว้ด้วยคติธรรมโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่านซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

หนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้จัดทำขึ้นโดยมีผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลพิบูลประชากุล ครูชำนาญการพิเศษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลายท่านและคณะครูในโรงเรียนได้ให้คำปรึกษาชี้แนะจนหนังสือนิทานคำกลอนเล่มนี้มีความสมบูรณ์จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

สุภาภรณ์ จันทกร

คำชี้แจง

หนังสือนิทาน คำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีทั้งหมด ๕ เรื่อง ดังนี้

เล่มที่ ๑ เรื่อง กระจ่ากับหมาจิ้งจอก

เล่มที่ ๒ เรื่อง บทเรียนคนพุดมาก

เล่มที่ ๓ เรื่อง ชลู่พิเศษ

เล่มที่ ๔ เรื่อง แมงมุมอยากฉลาด

เล่มที่ ๕ เรื่อง เจ้าป่าเจ้าเล่ห์

ในแต่ละเรื่องจะจัดทำเป็นรูปเล่มเพื่อสะดวกในการฝึกทักษะการอ่าน โดยแตงนิทานเป็นบทหรือกรองและมีรูปภาพประกอบ มีสีตัว นำอ่าน นำสนใจหนังสือนิทานคำกลอนสำหรับพัฒนาทักษะการอ่านประกอบด้วยนิทานคำกลอนและชุดฝึกทักษะ 4 ชุด ดังนี้

ชุดที่ ๑ ฝึกทักษะการอ่านคำจากภาพ

ชุดที่ ๒ ฝึกทักษะคุณภาพและอ่านคำในนิทานคำกลอน

ชุดที่ ๓ ฝึกทักษะโยงคำให้ตรงกับภาพในนิทานคำกลอน

ชุดที่ ๔ ฝึกทักษะการอ่านคำยากในนิทานคำกลอน

วิธีดำเนินการฝึก

๑ ใช้เวลาฝึกกิจกรรมละ 15 นาที

๒ ผู้สอนควรศึกษาคู่มือเรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์

๓ ผู้สอนจัดเตรียมสถานที่สำหรับฝึก

๔ ผู้สอนประเมินความสามารถก่อนฝึก

๕ ให้นักเรียนฝึกกิจกรรม ตามแบบฝึกทักษะเรื่องเจ้าป่าเจ้าเล่ห์จนครบ

๖ ผู้สอนคอยแนะนำอย่างใกล้ชิด หากนักเรียนทำกิจกรรมได้ควรให้

แรงเสริม เช่น เก่งมาก ดีมาก เป็นต้น

๗ หากนักเรียนยังทำไม่ได้ควรแนะนำให้ให้นักเรียนฝึกนอกเวลา

๘ ผู้สอนประเมินความสามารถหลังฝึก

เจ้าป่าเจ้าลี้

สิงโตฉายาเจ้าป่า
ร่างกายอ่อนแอเป็นไข้
กำลังวังชานั้นหนา
แม้ริ้วแรงอ่อนโรยรา

ออกล่าหาเหยื่อไม่ไหว
ลือกันไปทั่วในป่า
มันอ่อนล้าเต็มประดา
หมดแรงหาข้าวปลาอาหาร

จิงนอนโตรมอยู่ในถ้ำ
 เหล่าสัตว์มาเยี่ยมอาการ
 นานาสัตว์ป่าน้อยใหญ่
 เจ้าป่าเจ้าเล่ห์ร้องช่วย

นึกถึงคำเขาเล่าขาน
 สัตว์ประสานการเจ็บป่วย
 เป็นแรงใจพุดจาด้วย
 ข้าต้องม้วยมรณา

แกลังทำให้เสียงแหบแห้ง
 พวกเขาไม่ต้องกลัวข้า
 ข้าจะพูดครั้งสุดท้าย
 สิงโตพูดกล่าวยืนยัน

หมดเรี่ยวแรงสร้างโรยรา
 รีบเข้ามาอยู่ใกล้ฉัน
 ก่อนใกล้ตายไปจากกัน
 เป็นประกันในวาจา

ว่าแล้วให้เล็บตะปบ	ขบสัตว์กินอิมอรุรา
หลอกล่อสัตว์ป่ามาหา	ตามประสาเตี๋ยรฉาน
สิงโตเจ้าเล่ห์อ้วนพี	อยู่ดีมีสุขสำราญ
จึงจอกมีปัญญาเตรียมการ	ยืนอยู่นานสังเกตุ

ไม่เห็นรอยเท้าสัตว์ออก
 จึงออกจิ้งร้องถามดู
 ข้ามาเยี่ยมอวยพรให้
 จิ้งจอกรอบคอบปลอดภัย

จิ้งจอกสงสัยอยากรู้
 เจ้าป่าอยู่ได้อย่างไร
 อการไ้เจ็บหายไป
 ด้วยดวงใจที่เบิกบาน

แบบทดสอบ

วัดความสามารถ ในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ชุดที่ 5

 ก่อนเรียน

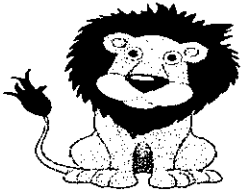
 หลังเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สิงโต	7. อ้วนพี
2. อาหาร	8. จิ้งจอก
3. ลำห้วย	9. รอยเท้า
4. สังกะสี	10. ดวงใจ
5. สัตว์ป่า	11. ตะปบ
6. นอน โทม	12. เล็บเท้า

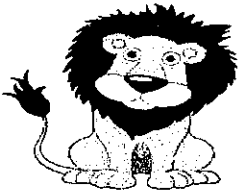
แบบฝึกทักษะที่ 1

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำจากภาพให้ถูกต้อง

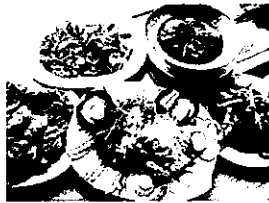

แบบฝึกทักษะที่ 2

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านคำยากในนิทานได้
คำชี้แจง ให้นักเรียนดูภาพและอ่านคำให้ถูกต้อง

สิงโต

อาหาร

ล่าเหยื่อ

เล็บเท้า

สัตว์ป่า

นอนโทรม

ตะปบ

สังเกต

อ้วนพี

จิ้งจอก

รอยเท้า

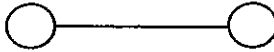

ดวงใจ

แบบฝึกทักษะที่ 3

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนรู้ความหมายของคำ
คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำแล้วโยงคำให้ตรงกับภาพ

ตัวอย่าง

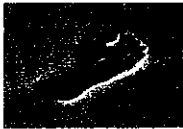
ปลาวาฬ

1.

สิงโต

2.

รอยเท้า

3.

ล่าเหยื่อ

4.

หัวใจ

5.

อาหาร

6.

เล็บเท้า

สัตว์ป่า

สังกะต

อ้วนพี

จิ้งจอก

รอยเท้า

ตะปบ

อ่านคำจากคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง พรรณนา อ่านว่า พัน-นะ-นา

๑. สิงโต	อ่านว่า	.....
๒. อาหาร	อ่านว่า	.....
๓. จิ้งจอก	อ่านว่า	.....
๔. สัตว์ป่า	อ่านว่า	.....
๕. ควงใจ	อ่านว่า	.....
๖. ล่าเหยื่อ	อ่านว่า	.....
๗. สังเกต	อ่านว่า	.....
๘. นอนโทรม	อ่านว่า	.....
๙. อ้วนพี	อ่านว่า	.....
๑๐. ตะปบ	อ่านว่า	.....
๑๑. เียบเท้า	อ่านว่า	.....
๑๒. รอยเท้า	อ่านว่า	.....

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	กระต่าย			31	หงส์สา			
2	จิ้งจอก			32	เต่าใหญ่			
3	หุยา			33	กิ้งไม้			
4	สัตว์ป่า			34	แหล่งน้ำ			
5	ปลุกป่า			35	แตกสลาย			
6	พุ่มไม้			36	ตรงกลาง			
7	กระโดด			37	บิน			
8	ถังใหญ่			38	ปล่อยไม้			
9	ฝูงปลา			39	สังคม			
10	บ่อน้ำ			40	เป่าขลุ่ย			
11	ปลาวาฬ			41	ร้ายรำ			
12	ฟันขาว			42	กุหลาบ			
13	ราชา			43	เจ้าทวย			
14	พุดจา			44	ยื่นโบก			
15	ชาวประชา			45	ตุ๊กตา			
16	แมงมุม			46	ร่างกาย			
17	เพลิง			47	เดิน			
18	แพงพวย			48	ลุยน้ำ			
19	นกน้อย			49	สิงโต			
20	ดอกไม้			50	อาหาร			

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
21	เบ่งบาน			51	เยื่อ			
22	เหยือก			52	ข้าวปลา			
23	หอบหิ้ว			53	สัตว์ป่า			
24	แบก			54	นอนโทรม			
25	เครือ			55	ตะปบ			
26	เหยือกน้ำ			56	เล็บ			
27	ลำธาร			57	จิ้งจอก			
28	เหลียง			58	อ้วนพี			
29	กล้วยสุก			59	รอยเท้า			
30	ลิงลม			60	ดวงใจ			

เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80 ขึ้นไป

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 60 คำ
 อ่านได้ถูกต้อง.....คำ
 อ่านไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ผ่าน

ไม่ผ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 2
 เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้คำในนิทานคำกลอน
 เล่มที่ 1 เรื่องกระต่ายกับหมาจิ้งจอก

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	กระต่าย			7	กระโดด			
2	จิ้งจอก			8	ถึงใหญ่			
3	หุยา			9	ฝูงปลา			
4	สัตว์ป่า			10	บ่อน้ำ			
5	ปลูกป่า			11	ปลาวาฬ			
6	พุ่มไม้			12	ฟันขาว			

ประเมินผล

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)ผู้ประเมิน

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 12 คำ

ผ่าน

อ่านได้ถูกต้อง.....คำ

อ่านไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ไม่ผ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 2
 เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้คำในนิทานคำกลอน
 เล่มที่ 2 เรื่องบทเรียนคนพูดมาก

ชื่อ - สกุล..... ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่าน ถูก	อ่านผิด	ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	ราชา			7	แหล่งน้ำ			
2	พุดจา			8	กิ่งไม้			
3	ชาวประชา			9	แตกสลาย			
4	หงส์สา			10	บิน			
5	ตรงกลาง			11	ปล่อยไม้			
6	เต่าใหญ่			12	สังคม			

ประเมินผล

ข้อเสนอแนะ.....
 .....

ลงชื่อ.....
 (.....)ผู้ประเมิน

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 12 คำ

ผ่าน

อ่านได้ถูกต้อง.....คำ

อ่านไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ไม่ผ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 2
เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้คำในนิทานคำกลอน
เล่มที่ 3 เรื่องขลุ่ยวิเศษ

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	เป่าขลุ่ย			7	ตุ๊กตา			
2	ร้ายรำ			8	เพดิง			
3	เจ้าทวย			9	แพงพวย			
4	ฮีนโบก			10	เบ่งบาน			
5	กุหลาบ			11	นกน้อย			
6	แมงมุม			12	คอกไม้			

ประเมินผล

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)ผู้ประเมิน

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 12 คำ

ผ่าน

อ่าน ได้ถูกต้อง.....คำ

อ่าน ไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ไม่ผ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 2
 เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้คำในนิทานคำกลอน
 เล่มที่ 4 เรื่องแมงมุมอยากฉลาด

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	แมงมุม			7	ฝาปิด			
2	หอบหิ้ว			8	เดิน			
3	แยก			9	กล้วยสุก			
4	เครือ			10	เหลือ			
5	เหยือก			11	ร่างกาย			
6	ตำรา			12	ลิงลม			

ประเมินผล

ข้อเสนอแนะ.....
 .....

ลงชื่อ.....

(.....)ผู้ประเมิน

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 12 คำ

ผ่าน

อ่านได้ถูกต้อง.....คำ

อ่านไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ไม่ผ่าน

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 2
 เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำโดยใช้คำในนิทานคำกลอน
 เล่มที่ 5 เรื่องสิงโตเจ้าเล่ห์

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	สิงโต			7	เล็บ			
2	ร่างคาย			8	ตะปบ			
3	เหยื่อ			9	จิ้งจอก			
4	อาหาร			10	รอยเท้า			
5	นอนโทรม			11	อ้วนพี			
6	สัตว์ป่า			12	ดวงใจ			

ประเมินผล

ข้อเสนอแนะ.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)ผู้ประเมิน

จำนวนคำที่ใช้ทดสอบ 12 คำ

ผ่าน

อ่านได้ถูกต้อง.....คำ

อ่านไม่ได้ถูกต้อง.....คำ

ไม่ผ่าน

ภาคผนวก ง

**ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ ช่วงชั้นที่ 1
เพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ชุดที่ 1-4**

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
 ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำ
 ชุดที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	ใจดี			16	อาบน้ํา			
2	ไก่อ่แก้			17	ดาวเรื่อง			
3	หุยว			18	กั้งไม้			
4	แก้วน้ำ			19	เหยื่อกน้ำ			
5	ไฟฟ้า			20	น้ำปลา			
6	ใบไม้			21	กล้วยไม้			
7	แม่ น้ำ			22	กุหลาบ			
8	สำลี			23	แดงโม			
9	ผ้าใบ			24	สังคม			
10	ใบตอง			25	ฝักทอง			
11	ลำไย			26	น้อยหน้า			
12	ฝาช้			27	มะกรูด			
13	จําปี			28	เรไร			
14	กำไล			29	จ้จก			
15	ยี่สุ่น			30	ตุ้กดา			

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
 ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำ
 ชุดที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	กางเกง			16	โองน้ำ			
2	ทะเล			17	ลูกโป่ง			
3	ร้องเพลง			18	โบแดง			
4	เฟื่องฟ้า			19	โคมไฟ			
5	ดวงตา			20	นกแก้ว			
6	พุ่มไม้			21	นาฬิกา			
7	แว่นตา			22	ปิ่นโต			
8	แมลงวัน			23	ห้องฟ้า			
9	แมงมุม			24	ดวงจันทร์			
10	ลำธาร			25	ส่งเสริม			
11	ปลาวาฬ			26	ร้ายรำ			
12	รอยเท้า			27	ป่วยไข้			
13	คุณครู			28	หนังสือ			
14	หนูน้อย			29	สมุด			
15	ห้องนอน			30	โรงเรียน			

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
 ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำ
 ชุดที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	สิงโต			16	งูเขียว			
2	มือถือ			17	เต่าใหญ่			
3	ชมพู			18	ฉลาม			
4	บานชื่น			19	หมูสับ			
5	โองน้ำ			20	มีดปอก			
6	ปากกา			21	เทียนไข			
7	ดินสอ			22	เหรียญทอง			
8	หนังสือ			23	ข้าวเหนียว			
9	กล้วยหอม			24	ตะกร้อ			
10	ฝรั่ง			25	ห้วงยาง			
11	มังคุด			26	ปืนโต			
12	ฟุตบอล			27	สิงลม			
13	วอลเลย์			28	เข้าทุย			
14	กึ่งกำ			29	ยื่นโบก			
15	อึ้งอ่าง			30	โรงพยาบาล			

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ
 ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่านคำ
 ชุดที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....

คำชี้แจง

ให้ผู้ทดสอบทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องอ่านคำถูกและเครื่องหมาย X ในช่องอ่านคำผิด

ข้อ ที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	ข้อที่	คำ	อ่านถูก	อ่านผิด	หมายเหตุ
1	โต๊ะเรียน			16	คืนสาย			
2	น้ำหมึก			17	ดอกไม้			
3	เก้าอี้			18	เข็มทิศ			
4	ข้าวเปลือก			19	ทุ่งหญ้า			
5	หางคิ้ว			20	ฟ้าใส			
6	จมูก			21	ห้วยโย			
7	กระโปรง			22	ตะกร้า			
8	ลูกโป่ง			23	มะพร้าว			
9	ชื่อสัตว์			24	แอโรบิค			
10	ไหว้พระ			25	เป่าขลุ่ย			
11	กระดุม			26	ร่างกาย			
12	กระดาด			27	ลูกหมา			
13	กรรไกร			28	บ้านสวย			
14	ถุงเท้า			29	สะพาน			
15	หน้าต่าง			30	กระถาง			

ภาคผนวก จ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเครื่องมือ

รายการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ

ตาราง 14 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบ
ความสามารถด้านการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่							
	1	2	3	4	5			
1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปรผล
	คนที่							
	1	2	3	4	5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
43	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	แปรผล
	คนที่							
	1	2	3	4	5			
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
53	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
59	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตารางที่ 15 คะแนนประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนิทานคำกลอน กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้ เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	เฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3	4	5			
1. จุดประสงค์								
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหา								
2.1 เหมาะสมกับนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 น่าสนใจและเป็นประโยชน์	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมที่จัด								
3.1 เหมาะสมกับผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3	4	5			
2.1 ประเมินผลได้	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
2.4 สามารถสอนให้บรรลุ พฤติกรรม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
3. เนื้อหา								
3.1 ใจความถูกต้อง	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับ เวลาเรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
4.1 เรียงลำดับกิจกรรมได้ เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน								
5.1 สามารถทำขึ้นเองได้	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 สนองจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5	5	4	24	4.8	เหมาะสมมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	เฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3	4	5			
5.5 ช่วยประหยัดเวลาในการ สอน	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
6. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้								
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
6.3 ใช้เครื่องมือวัดผลได้ เหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.0	เหมาะสมมากที่สุด
รวม						24.6	4.94	
	5.0	5.0	5.0	5.0	4.7	5		

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๔๐๐๑/๑๕๒๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเทพประธาตุ

ด้วยนางสุภาภรณ์ จันทร์จร รหัสประจำตัว M๕๕๒๑๘๒๒๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาศาสตรบัณฑิต รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ตำบลท่า
วิทยานพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านสำหรับนักเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือมีบทกวีกลอน"

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือ
และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๘ คน (ที่
มีปัญหาทางการเรียนรู้) เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กริ่งศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๑๒-๕๕๑๘

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร. ๓๐๐

ที่ บว.๖๔๔๒/๒๕๕๕

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. ประสพสุข กุทธิเดช

ด้วยนางศุภาภรณ์ จันทร์จรุห์ประจำตัว M๔๘๒๑๔๒๒๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาพิเศษ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านสำหรับนักเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือนิทานคำกลอน" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษาการวิจัย คัมภีร์สถิติ
แบบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไชรวรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ กษ ๐๔๔๐.๐๑/๖๘๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๑

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณพิททรรณ แหงงอุปผา

ด้วยนางศุภากรณ จันทอร รหัสประจำตัว M๕๖๒๑๘๒๒๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาศาสตรบัณฑิต รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านสำหรับนักเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือมีบทกวีกลอน" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สติลี การวัดและประเมินผล
ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไทรวรรณ)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๑๒-๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว๑๕๒๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณจันทร์เพ็ญ บุญกล้า

ด้วยนางสุภาภรณ์ จันทร์จรัสหงษ์ประจำตัว M๔๕๒๑๘๒๒๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาศาสตรบัณฑิต รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้สำหรับนักเรียนเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือนิทานคำกลอน" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านความรู้และประเมินผล ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณศักดิ์ ไทวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๔๓๑๒-๕๕๑๒

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๑๕๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณกษพรณี สุวรรณภักดิ์

ด้วยนางสุภาภรณ์ จันทร์วรรณ รหัสประจำตัว M๔๕๒๑๒๒๒๐๑ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาพิเศษ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความสามารถการอ่านสำหรับนักเรียนร่วมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือมีภาพคำสอน" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมค่านับเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
เชิงเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรียงศักดิ์ โพธิ์วรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๕๓๘

ที่ กว ๐๕๕๐.๐๑/๑๕๒๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๑

๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน คุณพิศมัย แก้วแสงโต

ด้วยนางศุภภาภรณ์ จันทร์จรัส รหัสประจำตัว M๕๕๒๑๕๒๒๐๑๑ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
การศึกษาพิเศษ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความชำนาญการอ่านสำหรับนักเรียนเรียนรวมที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยใช้
หนังสือต้นทางสื่อออนไลน์" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา สถิติ การวัดและประเมินผล
เชิงเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไชโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๕๓๑๒-๕๕๑๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุภาภรณ์ จันทร์
วันเกิด	26 พฤศจิกายน 2505
ที่อยู่ปัจจุบัน	310 หมู่ที่ 8 บ้านสังฆา ตำบลบ้านธาตุ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี 41150
อาชีพปัจจุบัน	รับราชการครู
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลเพ็ญประชานุกูล อำเภอเพ็ญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2532	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ) วิชาเอกการประถมศึกษา วิทยาลัยครูอุดรธานี อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2558	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม